

HANDS OFF ĐXC

ARCHIVES

KHÔNG CÓ CHỖ CHO AFD Ở ĐXC

chống lại AFD!

ĐỪNG ĐỂ ĐẢNG AFD PHÂN BIỆT CHÚNG TỘC CÓ CHỖ ĐỪNG!

<i>LỜI MỞ ĐẦU / VORWORT</i>	<i>4 – 7</i>
<i>DÒNG THỜI GIAN / TIMELINE</i>	<i>8 – 11</i>
<i>THÔNG CÁO BÁO CHÍ CỦA TRUNG TÂM ĐỒNG XUÂN / PRESSEMITTEILUNG VOM ĐXC</i>	<i>12 – 13</i>
<i>KÊU GỌI BIỂU TÌNH / DEMOAUFTRUF</i>	<i>14 – 15</i>
<i>BÀI PHÁT BIỂU / REDEN</i>	
<i>CUỘC SỐNG</i>	<i>16 – 18</i>
<i>SORGE</i>	<i>20 – 27</i>
<i>DAS ÜBERSETZEN – DỊCH (CHUYỂN)</i>	<i>28 – 31</i>
<i>DENSEL BEN SCHMERZ IN SICH TRAGEN</i>	<i>32 – 34</i>
<i>NEW YEAR SAME ME</i>	<i>35 – 36</i>
<i>OPEN MIC: BÁC SĨ LAM–THANH LY</i>	<i>38 – 39</i>
<i>TUYÊN BỐ CỦA BAN TỔ CHỨC PHÒNG TRÀO/ ORGA STATEMENT</i>	<i>40 – 44</i>
<i>“KHÔNG CÓ CHỖ CHO AfD TẠI TRUNG TÂM ĐỒNG XUÂN”</i>	
<i>@PRESSE – WHAT THE FUCK</i>	<i>45–53</i>
<i>“UỐNG NƯỚC NHỚ NGUỒN”</i>	<i>53–69</i>
<i>Đối thoại liên thế hệ về sự đấu tranh, cộng đồng và ngày mai của chúng ta/ Ein Gespräch zwischen den Generationen über Widerstand, Gemeinschaft und Zukunft</i>	
<i>THÔNG TIN BẢN QUYỀN & TÁC GIẢ/ IMPRESSUM & CREDITS</i>	<i>71</i>

LỜI MỞ ĐẦU

Berlin, quận Lichtenberg, chợ Đồng Xuân, 2 độ C. Lớp tuyết dày đã phủ kín nền đất trước cổng Halle 8 sau một đêm. Sáng thứ Bảy ngày 15/02/2025, tuyết vẫn lất phất rơi khi sân dần đông kín người.

Mọi người chuyền tay nhau khẩu trang FFP2, nước uống và chuối. Họ giương cao những tấm biển bằng tiếng Việt và tiếng Đức, “Đã quên Nguyễn Văn Tú và Phan Văn Toàn rồi sao?” – “Nguyễn Văn Tú und Phan Văn Toàn – Schon vergessen?”. Ca khúc “Các bạn đứng nghiêm” của ban nhạc rock-punk Việt “Gỗ Lim” vang dội từ cốc xe ô tô. Hàng trăm người tụ tập lại để phản đối quây vận động bầu cử của đảng AfD trong khuôn viên chợ Đồng Xuân, đoàn người ngày càng đông mỗi lần các tuyến tàu Tram M8, M10, M21 chạy ngang: người Việt, từ trẻ nhỏ đến người cao tuổi, bao bà mẹ ẵm con, những cặp vợ chồng lớn tuổi, hàng xóm của khu phố, các nhóm bạn, các nhóm cộng đồng, tổ chức và mạng lưới đoàn kết. Chẳng bao lâu sau, bầu không khí hứng hực tiếng hô “HÄNDE WEG VOM ĐỒNG XUÂN CENTER, CÚT ĐI, AfD!” – “ĐỪNG ĐÔNG VÀO CHỢ ĐỒNG XUÂN, CÚT ĐI, AfD!”.

Vài ngày trước đó, thông tin Beatrix von Storch sẽ vận động tranh cử tại chợ Đồng Xuân từ 10 đến 12 giờ được lan truyền nhanh chóng mặt chỉ trong vài tiếng. Một người đã phát hiện ra tin này trên tờ Berliner Kurier, được in lẫn giữa một tờ trò chơi ô chữ. Nhưng không chỉ có “hậu duệ phát xít” Beatrix von Storch – bà còn nhận được sự hỗ trợ từ Anna Nguyen (hay Anna Ngyuen, theo như mẫu tin kia viết) – chính trị gia đảng AfD. Anna Nguyen được mời từ bang Hessen tới để trở thành một gương mặt đại diện cho người Việt Nam tại quây vận động. Con phần nộ bùng lên trong cộng đồng, khi phe cánh hữu và Anna Nguyen dám tới đây – một nơi không đâu trong thành phố có thể sánh được về tính đại diện cho những câu chuyện, những cuộc đấu tranh, và nhà của chúng ta – để tìm kiếm phiếu bầu. Nơi cung cấp hàng hoá cho

các hộ kinh doanh Việt Nam, Trung Quốc, Ấn Độ, Pakistan, Afghanistan, Ba Lan của thành phố. Nơi những nhóm yếu thế nhất của cộng đồng chúng ta đang làm việc và sinh sống.

Đồng thời, chúng tôi biết rằng cộng đồng của chúng ta không phải là một thể thống nhất, và trong cộng đồng vẫn tồn tại những quan điểm bảo thủ và phân biệt chủng tộc. Trải nghiệm di cư không khiến người ta miễn nhiệm trước những lời hứa của các đảng cánh hữu và những ảo tưởng bất nhân kiểu “pháp luật và trật tự”. Chúng tôi muốn nhấn mạnh rằng AfD không phải là đảng cánh hữu duy nhất. Việc trục xuất người di cư và tị nạn, việc để mặc cho họ chết có tổ chức ở các biên giới châu Âu bằng cách từ chối quyền tị nạn, sự bành trướng không phanh của quyền hạn cảnh sát, sự giám sát, hình sự hóa và sách nhiễu của cơ quan chức năng đối với người nhập cư và các khu nhập cư như một “giải pháp” cho các vấn đề và khủng hoảng xã hội – những mâu thuẫn vốn bắt nguồn từ hệ thống tư bản – đều là chiến lược được CDU/CSU, SPD, FDP và đảng Xanh thúc đẩy trong những năm qua.

Chiến lược này sẽ còn được củng cố hơn trong tương lai, nhất là khi chính sách của AfD ngày càng được coi là tiêu chuẩn chính trị. Chúng tôi nhận thấy quây bầu cử không hề là một sai lầm chiến lược của AfD. Nó là một phép thử: thử xem Beatrix von Storch có thể phủ sóng rộng rãi và hiển nhiên tới đâu và kêu gọi được bao nhiêu phiếu bầu bảo thủ chỉ trong hai giờ tại một nơi như chợ Đồng Xuân. Mãi sau này chúng tôi mới biết rằng Anna Nguyen, theo lời cô, chưa từng nghe đến chợ Đồng Xuân trước đó. Tuy nhiên, sự phi lý ấy cũng chỉ là một tiểu tiết. Bởi với chúng tôi, việc quan trọng hơn cả là phản đối những chính sách mà cô và đảng của cô đang theo đuổi.

Trong khi đảng AfD phối hợp với cảnh sát tổ chức quây vận động, điện thoại của mọi người trong cộng đồng chúng ta rung liên hồi. Chỉ trong vài giờ, một mạng lưới các liên minh và cộng đồng được thành lập. Các nhóm được lập nên ở Berlin và trên toàn nước Đức, mỗi nhóm có một phạm vi hoạt động khác nhau. Điểm chung của các nhóm là muốn song song triển khai nhiều chiến lược khác nhau để nhân rộng tầm ảnh hưởng. Ngoài ra, chúng tôi cũng xác định ngay từ đầu rằng các hình thức biểu tình phản đối phải phản ánh được tính đa thể hệ của cộng đồng chúng ta.

Vì vậy, toàn bộ tư liệu và lời kêu gọi đều được công bố bằng cả tiếng Đức và tiếng Việt để xóa bỏ rào cản ngôn ngữ mà cộng đồng chúng ta đã luôn phải đối mặt do các cơ cấu mang tính phân biệt chủng tộc. Một số người tập trung vào công tác truyền bá trong cộng đồng thông qua các video thông tin. Một số khác lại muốn phải đối mặt bằng một cuộc biểu tình ngay tại quây vận động.

Berlin, Lichtenberg, Đồng Xuân Center (deutsch: Dong Xuan Center), 2 Grad Celsius. Auf dem Platz vor Halle 8 hat sich über Nacht ein dicker Teppich Schnee auf dem Asphalt festgesetzt. Auch am Samstagmorgen 15.02.2025 fallen Flocken, als der Platz sich füllt, erst langsam, dann rasch. FFP2-Masken werden herumgereicht, Wasserflaschen angekarrt, Bananen weitergegeben. Schilder in Vietnamesisch und Deutsch sind dem Himmel entgegen gestreckt, auf der einen Seite mit “Đã quên Nguyễn Văn Tú và Phan Văn Toàn rồi sao?”, auf anderen mit “Nguyễn Văn Tú und Phan Văn Toàn – Schon vergessen?” bedruckt.

Aus dem Kofferraum eines Autos brettert die Hymne “Các bạn đứng nghiêm” der vietnamesischen Punkrock-Band Gõ Lim. Mittlerweile sind Hunderte versammelt, um sich dem Partei-Wahlstand der AfD auf dem Gelände des Đồng Xuân Center zu widersetzen, und im Takt der M8, M10, M21-Straßenbahnen werden es mehr: Việts vom Kindes- bis Rentenalter, Mütter mit Kind, ältere Ehepaare, Nachbar*innen im Kiez, Freundesgruppen, solidarische Communities, Vereine, Gruppen und Netzwerke. Wenig später vibriert die Luft vor “Hände weg vom ĐXC, CÚT ĐI, AfD!”-Sprechchören, während diese ein paar Meter weiter von einer Polizeikette abgeriegelt ihr blaues Zelt aufbaut.

Als wenige Tage zuvor die Nachricht vom Plan von Beatrix von Storchs (stellvertretende Fraktionsvorsitzende der AfD im Bundestag) Wahlkampfbüro die Runde machte, sich von 10 bis 12 Uhr im Đồng Xuân Center aufzustellen, verbreitete sie sich innerhalb weniger Stunden wie ein Lauffeuer. Entdeckt hatte sie jemand im Berliner Kurier, unscheinbar zwischen den Kacheln eines doppelseitigen Kreuzworträtsels abgedruckt. Doch nicht nur die Nazi-Erbin Beatrix von Storch sollte dort auftreten – sie sollte sich Schützenhilfe von der hessischen AfD-Politikerin Anna Nguyen (oder wie im Aufruf abgedruckt “Anna Ngyuen”) heranholen. Diese wurde aus Hessen eingebucht, um dem Wahlstand ein vietnamesisches Gesicht zu geben.

Kollektive Wut brannte auf, dass die Rechten und Anna Nguyen planten, dort auf Stimmenfang zu gehen – ein Ort, der in unserer Stadt unvergleichlich für unsere Geschichte, ihre Kämpfe, unser Zuhause steht. Es ist der Markt, der vietnamesische, chinesische, indische, pakistanische, afghanische, polnische Geschäfte in der Stadt versorgt. Es ist der Ort, an dem die Vulnerabelsten in unserer Community ihren Arbeits- und Lebensmittelpunkt haben.

Gleichzeitig wussten wir, dass unsere Community nicht nur heterogen, sondern auch von rassistischen und konservativen Haltungen nicht frei ist. Migrationserfahrungen machen nicht immun gegen die Versprechungen rechter Wahlinhalte und menschenfeindlichen Law&Order-Fantasien. Wir sagen hier mit Deutlichkeit, dass die AfD nicht die einzige Partei mit rechtem Wahlprogramm ist. Die Abschiebung von Migrant*innen und Geflüchteten, das organisierte Sterbenlassen an europäischen Außengrenzen durch das Aushebeln des Asylrechts, der ungebremste Ausbau der Polizeibefugnissen, das Überwachen, Kriminalisieren und behördliche Schikanieren von migrantischen Orten und Menschen als “Lösung” für soziale Problemen und Krisen, welche die kapitalistische Ausbeutung von Menschen und Ressourcen hervorbringen – all das ist Politik, die von CDU/CSU, SPD, FDP, die GRÜNE in den vergangenen Jahren vorangetrieben wurde. Sie wird sich in Zukunft verschärfen, erst recht, je weiter sich die Politik der AfD als Normalität durchsetzt. Wir sahen also, dass der Wahlstand kein strategischer Fehler der AfD war. Er sollte ein Testfeld sein, wie weit und normalisiert sich Beatrix von Storch zwei Stunden lang an einem Ort wie dem Đồng Xuân Center ausbreiten und konservative Stimmen aktivieren konnte. Dass Anna Nguyen nach eigenen Aussagen zuvor noch nie vom Đồng Xuân Center gehört hatte, erfuhren wir erst später. Diese Absurdität ist jedoch höchstens eine Fußnote wert, ging es uns doch um den Widerstand gegen die Politik, für die sie und ihre Partei steht.

Während die AfD mit der Polizei ihren Wahlstand koordinierte, liefen in unserer Community die Handys heiß. Innerhalbweniger Stunden bildete sich ein breites Netzwerk aus Community und Verbündeten. Es bildeten sich mehrere Gruppen in Berlin und deutschlandweit, jede davon mit einem eigenen Aktionsradius. Gemeinsam hatten wir, dass wir die verschiedenen Ansätze parallel zueinander umsetzen und das Handlungspotenzial vervielfachen wollten. Außerdem stand von Anfang an fest, dass die Protestformen die Mehrgenerationalität unserer Community abbilden sollte.

So wurden sämtliche Materialien und Aufrufe stets in Deutsch und Vietnamesisch veröffentlicht, um die Sprachbarrieren, mit denen unsere Communities aufgrund rassistischer Strukturen seit jeher konfrontiert ist, abzubauen. Einige konzentrierten sich auf die Aufklärungsarbeit innerhalb der Community durch informatives Videomaterial. Wieder andere wollten sich dem Wahlstand durch eine Demonstration vor Ort widersetzen.

Nhiều người trong chúng tôi đã hoạt động xã hội trong nhiều năm. Tuy nhiên, đây là lần đầu tiên chúng tôi tổ chức một buổi biểu tình tập trung vào cộng đồng người Việt. Nhiều người trong chúng tôi đã chờ cơ hội để đoàn kết lại vì một mục tiêu chính trị chung, và cuối cùng thì chúng ta đã có đủ nhiều lý do – như đã đề cập ở trên – trong hệ thống này. Nhiều người trong chúng ta là con cái của những cựu lao động hợp tác hoặc thuyền nhân. Một số khác đến Berlin để học tập và làm việc từ khi còn trẻ. Dấu vết của chiến tranh thuộc địa, trải nghiệm tị nạn, chính sách trục xuất và khủng bố chủng tộc vẫn còn hiển hiện trong cuộc sống của chúng ta. Chúng để lại những vết tích trong tiểu sử gia đình chúng ta và vẫn khắc sâu trong tâm trí chúng ta. Chúng tôi cảm thấy tự hào về những cuộc đấu tranh giành quyền cư trú của thế hệ trước sau khi Đức thống nhất cho tới năm 1997. Đồng thời, chúng tôi lấy làm tiếc khi những di sản này không mấy hiện hữu trong cuộc sống hàng ngày của cộng đồng chúng ta.

Chúng tôi nhận ra sự cấp thiết của việc chống lại sự tiếp diễn chủ nghĩa phân biệt chủng tộc không hề suy giảm – mà ngược lại. Như chúng ta có thể nhìn thấy ngay lúc này (tháng 2/2026) qua trường hợp của các bạn du học sinh điều dưỡng người Việt ở Altenburg, kết quả của tình trạng “thiếu lao động lành nghề” tại Đức trước giờ vẫn luôn là: việc đưa lực lượng lao động di cư Việt Nam sang một hệ thống của bóc lột, trả lương thấp, nợ lương, điều kiện sống tồi tệ, vùng xám pháp lý và năng lực hành động hạn chế. Những người không tuân theo hệ thống sẽ bị đuổi việc, đuổi khỏi nơi ở và lưu hồ sơ cảnh sát vào đợt trục xuất tiếp theo, trong khi các cơ quan chức năng lại cố tình làm nger khi các trung tâm môi giới Việt Nam hứa hẹn mức lương ổn định và nhập tịch sau ba năm ở Đức, nhờ đó thu về những khoản tiền khổng lồ. Cái gọi là “luật lao động nhập cư” thực ra là một hệ thống nơi nỗi sợ và nỗi bất an được sử dụng trong một phép toán của tư bản, để các doanh nghiệp Đức có thể khai thác triệt để sức lao động của du học sinh nghề rồi bỏ mặc họ sau đó.

Do đó, chúng tôi coi tình trạng hiện nay và những cuộc đấu tranh trong quá khứ là một lời kêu gọi rằng cộng đồng chúng ta phải lớn mạnh lên, vượt lên khỏi rào cản thể hệ, danh tính, đặc quyền và địa vị xã hội. Cuộc biểu tình này như là cầu nối giữa các thế hệ đấu tranh của người Việt lưu vong.

Khi đứng trước Halle 8 tại chợ Đông Xuân hôm đó, chúng tôi thở phào nhẹ nhõm và hài lòng với những gì đã làm được: Hàng trăm người đã tới để phản đối sự hiện diện của đảng AfD và kế hoạch của họ. Đây là minh chứng cho thấy sức phản kháng mãnh liệt của cộng đồng chúng ta, đồng thời cũng là cuộc biểu tình vì lợi ích của người Việt đầu tiên ở chợ Đông Xuân, như một người chủ đã từng sống qua những cuộc đấu tranh giành quyền cư trú trước đây tự hào ghi nhận. Những bài phát biểu của nhiều người trong cộng đồng của chúng ta đã được cất lên đầy kiên cường, đông đúc, thương tổn, hoài nghi, quyết liệt và quả cảm. Những câu chuyện, những nhận định và thái độ chính trị chưa từng được kể nay đã có không gian để được nói ra.

Cuốn zine này là chặng tiếp theo trong tầm nhìn của chúng tôi. Cuộc biểu tình đã đưa những trăn trở của chúng ta tới với quần chúng ngay tại trung tâm của cộng đồng chúng ta – chợ Đông Xuân – một cách trực diện và gây được tiếng vang. Giờ đây, chúng tôi mong rằng cuốn zine này sẽ, theo một cách dễ tiếp cận và bền vững, khơi gợi lên nhiều suy nghĩ thiết yếu trong những cuộc đối thoại trong tương lai. Cuốn zine này không phải là một lời tán dương sáo rỗng dành cho cuộc biểu tình, mà là một nỗ lực lưu trữ những câu chuyện Việt-Đức mang tính phản kháng: Cộng đồng sẽ nuôi sống nó, tức là chính các bạn sẽ nuôi sống nó, bằng cách đọc nó, truyền tay nó, bàn luận với nhau về nó, kể cả là phản biện, để cùng nhau bước tiếp. Nếu bạn đang tìm một bước đệm để đối thoại với gia đình, hoặc là tìm bạn bè từ cộng đồng, hy vọng rằng cuốn zine này có thể giúp bạn. Và nếu tình hình chính trị (thế giới) làm bạn thấy ngợp, cuốn zine này sẽ gợi nhắc bạn rằng đây là thời điểm chúng ta càng phải sát cánh bên nhau hơn, chứ đừng ngày càng chia rẽ.

**Trong những nỗ lực đoàn kết,
Đội ngũ lưu trữ của cuộc biểu tình “Hands Off ĐXC”**

Viele von uns sind seit Jahren und länger politisch aktiv. Für uns war es dennoch das erste Mal, eine Demo zu organisieren, in der unsere vietnamesische Community im Zentrum steht. Unter uns gab es viele, die auf die Gelegenheit warteten, geeinigt für eine politische Sache zusammenzukommen, Gründe dafür gab und gibt es in diesem System schließlich – wie oben aufgeführt – reichlich. Viele von uns sind Kinder von ehemaligen Vertragsarbeiter*innen und Bootsgeflüchteten, andere kamen im jungen Erwachsenenalter über Arbeits- und Bildungsmigrationswege nach Berlin. Die Spuren kolonialer Kriege, Fluchterfahrungen, Abschiebepolitik und rassistischem Terror sind in unseren Leben spürbar. Sie haben Abdrücke in den Biographien unserer Familien hinterlassen und stecken uns noch immer in den Knochen. Wir blicken mit Stolz auf die Kämpfe, welche die ältere Generation in ihren Bleiberechtskämpfen bis 1997 im Nachwendedeutschland ausgetragen hat. Wir sind zugleich wehmütig, dass dieses Vermächtnis in unserem Community-Alltag wenig spürbar ist.

Wir sehen die Gründe nicht darin, dass die Dringlichkeit, sich den rassistischen Kontinuitäten entgegenzustellen, nachgelassen hat, im Gegenteil. Wie aktuell (Februar 2026) am Beispiel der vietnamesischen Pflege-Azubis in Altenburg sichtbar, bedeutet der Dauerzustand "Fachkräftemangel" in Deutschland damals wie heute: das Heranholen von vietnamesischen Arbeitsmigrant*innen, die in einem System von Ausbeutung, Unterbezahlung, ausbleibenden Gehaltszahlungen, unwürdigen Wohnverhältnissen, rechtlicher Grauzonen und Handlungsunfähigkeit landen. Wer nicht mitmacht, wird entlassen, aus dem Zuhause geschmissen, auf Polizeiakten für die nächste Abschiebewelle vornotiert, während Behörden konzentriert wegschauen, wenn vietnamesische Vermittlungsagenturen ordentliches Gehalt und Einbürgerung nach drei Jahren in Deutschland versprechen und damit Unsummen an Geld einnehmen. Was sich "Fachkräfteeinwanderungsgesetz" nennt, ist ein System, in dem Angst und Unsicherheit kapitalistisches Kalkül ist, um die Arbeitskraft der Azubis Profit maximierend deutschen Betrieben zuzuführen und die Menschen dann fallen zu lassen.

Wir sehen die jetzige Situation und die vergangenen Kämpfe daher als Aufruf, dass sich unsere Community stärker organisieren muss: über Generationen, Identitäten, Privilegien und Stahshierarchien hinweg. Die Demo sollte daher auch eine Brücke zwischen den Generationen von vietnamesisch-diasporischen Kämpfen bauen.

Als wir also vor Halle 8 im Đồng Xuân Center standen, waren wir erleichtert und glücklich über das Geschaffte: Hunderte Menschen waren gekommen, um gegen die AfD-Präsenz und ihr Programm zu protestieren. Es war ein Zeichen der widerständigen Kraft unserer Community und zugleich die erste Demo für vietnamesische Belange im Đồng Xuân Center, wie uns später ein chú, der damals die Bleiberechtskämpfe miterlebt hatte, in stolzer Anerkennung sagte. Es wurden Reden von Menschen aus unserer Community gehalten, sie waren kämpferisch, laut, verletzlich, zweifelnd, entschlossen, mutig. Zuvor noch nie in der Community geteilte Geschichten, politische Analysen und Haltungen bekamen Raum. Wo unsere Stimmen sonst oft auf Ignoranz stoßen, fanden sie unter uns Gehör. Viele der Anwesenden bekamen, so wie wir, Tränen und hielten sich während und nach der Demo in den Armen.

Dieses Zine soll eine Fortsetzung unserer Vision auf anderem Wege sein. Die Demo brachte unsere Anliegen im Herzen unserer Community, dem Đồng Xuân Center, in die Öffentlichkeit, lautstark und unmittelbar. Nun wünschen wir uns, dass das Zine auf eine zugängliche Art nachhaltig Gedanken anstößt, die wir für zukünftige Dialoge brauchen werden. Das Zine ist nicht als leeres Zelebrieren der Demo sondern widerständiger Archivbeitrag viet-deutscher Geschichte gedacht: es lebt von der Community, also euch – davon, dass ihr es lest, weiterreicht, miteinander darüber spricht, auch kritisch, um gemeinsam in Bewegung zu sein. Wer nach einer Einstiegshilfe für Gespräche mit eurer Familie, Freund*innen oder Menschen aus der Community gesucht hat, hat mit dem Zine hoffentlich etwas Hilfreiches an der Hand. Und wenn euch die (welt-)politische Lage überfordert, möge dieses Zine als Erinnerung daran dienen, dass wir in diesen Zeiten mehr – und nicht weniger – zusammenkommen müssen.

**Solidarische Grüße,
das Archiv-Team der "Hands Off DXC"-Demo**

08.02. / 09.02.2025

In der Ausgabe vom **08.02. / 09.02.2025** veröffentlichte die Zeitung "Berliner Kurier" einen Aufruf der AfD, in dem die Partei ankündigt, am ĐXC Wahlkampf zu machen.

Trong số báo ngày **08.02. / 09.02.2025**, tờ báo "Berliner Kurier" đã đăng một lời kêu gọi của đảng AfD, trong đó đảng này công bố việc sẽ tiến hành vận động tranh cử tại chợ Đồng Xuân.

11.02.2025

Diese Nachricht verbreitete sich am **11.02.2025** wie ein Lauffeuer auf Instagram und in verschiedenen Community Gruppen. Über Nacht bildeten sich verschiedene Aktionsgruppen.

Ngày **11.02.2025**, tin này được lan truyền nhanh chóng mặt trên Instagram và trong các nhóm cộng đồng. Chỉ sau một đêm, nhiều nhóm chiến dịch được thành lập.

12.02.2025

Am **12.02.2025** war klar: eine Gruppe organisiert zum 15.02.2025 einen Gegenprotest gegen die AfD Präsenz auf dem Gelände des ĐXC und andere Gruppierungen arbeiteten u.a. an einem vietnamesisch-sprachigem Aufklärungsvideo über die menschenverachtende Politik der AfD und an weiterem Informationsmaterial auf Vietnamesisch.

Ngày **12.02.2025**, mọi thứ đã rõ ràng: một nhóm sẽ tổ chức một cuộc biểu tình phản đối sự hiện diện của đảng AfD trong khuôn viên chợ Đồng Xuân vào ngày 15.02.2025, trong khi các nhóm khác thì chuẩn bị một video giải thích về những chính sách bất nhân của đảng AfD và một số những tài liệu thông tin khác bằng tiếng Việt.

ĐỪNG ĐỂ AfD ĐÁNH LỪA CHÚNG TA SỰ THẬT VỀ CHÍNH SÁCH CỦA AfD

CHÍNH SÁCH CỦA AfD CHỈ GIÚP GIỚI SIÊU GIÀU HƯỜNG LỢI

- Trên lý thuyết, AfD tuyên bố mình là đáng hỗ trợ người dân bình thường. Nhưng thực tế, AfD chỉ nghĩ đến tầng lớp siêu giàu. Các tính toán của ZEW Mannheim cho thấy chính sách của AfD chủ yếu mang lại lợi ích cho những người có thu nhập trên 250.000 euro mỗi năm.
- Đối với người nghèo và tầng lớp trung lưu, AfD hứa hẹn rất nhiều nhưng cho đến giờ những gì họ làm không phải là hỗ trợ mà là điều ngược lại. AfD đã phân đối mức lương tối thiểu 12 euro, phân đối hợp đồng lao động công bằng và luật kiểm soát giá thuê nhà. Họ cũng đã hạn chế vai trò của công đoàn.

CHÍNH SÁCH KINH TẾ VÔ LÝ

- AfD muốn giảm thuế thu nhập (Einkommenssteuer), thuế doanh nghiệp (Unternehmenssteuer) và thuế doanh thu (Umsatzsteuer). Họ cũng muốn xóa bỏ thuế bất động sản và thuế thừa kế (Grund- und Erbschaftsteuer). Điều này sẽ khiến nhà nước mất đi 182 tỷ euro mỗi năm, nhà nước sẽ phá sản và không còn khả năng hoạt động.
- Nhưng cùng lúc đó, AfD lại hứa sẽ tăng lương hưu và chi tiêu nhiều hơn cho quân đội mà không giải thích nguồn tiền sẽ đến từ đâu. Vì vậy, những lời hứa của họ chỉ là lời nói suông.

AFD MUỐN ĐỨC RỜI KHỎI EU VÀ BỎ ĐỒNG EURO

- Đức nằm ở trung tâm châu Âu và phụ thuộc vào thương mại quốc tế. Nếu rời khỏi EU, Đức có thể sẽ gặp khó khăn giống như Anh sau "Brexit". Nền kinh tế Anh suy giảm, giá thực phẩm tăng cao và thu nhập quốc gia giảm.
- Hiện nay, 63% người Anh cho rằng Brexit là một thất bại.

AFD PHẢN ĐỐI NHẬP CƯ VÀ QUYỀN CÔNG DÂN KÉP

- AfD phản đối quyền công dân kép. Việc nhập tịch sẽ khó khăn hơn. AfD cũng muốn có được quyền tước quốc tịch Đức của những người đã nhập tịch
- Một chính sách tốt lúc này là đoàn kết và cùng tìm ra một giải pháp phù hợp. Nhưng AfD lại đổ lỗi cho người tị nạn, gây chia rẽ và thù hận đối với người nước ngoài và những người giúp đỡ họ. Một thành viên AfD thậm chí khiến chính trị gia Walter Lübcke (CDU) thiệt mạng năm 2019
- Việc giảm nhập cư không đồng nghĩa với hệ thống giáo dục tốt hơn, cơ sở hạ tầng tiến bộ hơn hoặc lương hưu an toàn.

AFD NGUY HIỂM CHO NỀN DÂN CHỦ VÀ AN NINH

- Nhiều chính trị gia AfD muốn phá bỏ nền dân chủ Đức. Một số lãnh đạo ở Brandenburg đề xuất xóa bỏ hệ thống đa đảng. Trong những cuộc trao đổi riêng tư, nghị sĩ AfD trong Bundestag kêu gọi lật đổ chính phủ bằng bạo lực.
- Không chỉ là lời nói: Năm 2020, 400 người tấn công tòa nhà Quốc hội Đức; cựu nghị sĩ AfD Birgit Malsack-Winkemann bị cáo buộc hỗ trợ và bị bắt. Năm 2024, cảnh sát triệt phá nhóm khủng bố "Sächsische Separatisten" - ba thành viên thuộc AfD.

**CHỐNG LẠI AfD – BẢO VỆ TỰ DO, DÂN CHỦ
VÀ NHỮNG GIÁ TRỊ NHÂN VĂN!**

14.02.2025

Als Teil der Vorbereitung auf den bevorstehenden Gegenprotest fand das gemeinsame Bemalen von Banner und Schildern am 14.02.2025 statt.

Am selben Tag des 14.02.2025 veröffentlichte auch das ĐXC ihre Pressemitteilung und distanzierte sich damit von der AfD und ihrer Wahlkampfaktion.

Auch der Demoaufruf des Gegenprotests wurde am 14.02.2025 veröffentlicht und in verschiedenen Netzwerken geteilt.

Ngày 14.02.2025, hoạt động vẽ băng rôn khẩu hiệu được tổ chức nhằm chuẩn bị cho cuộc biểu tình phản đối.

Vào cùng ngày 14.02.2025, Trung tâm Đồng Xuân đã đăng tải thông cáo báo chí, trong đó tuyên bố không liên quan tới đảng AfD và chiến dịch vận động tranh cử của đảng này.

Cả lời kêu gọi tham gia cuộc biểu tình phản đối cũng được công bố và lan truyền trong nhiều mạng lưới vào ngày 14.02.2025.

15.01.26, 16:45 Pressemitteilung - Dong Xuan Center distanziert sich von der Wahlkampfaktion der AfD (Thông Báo)

Pressemitteilung - Dong Xuan Center distanziert sich von der Wahlkampfaktion der AfD (Thông Báo)

Đang bởi:
14/02/2025 | 17:35
Chuyên mục: Thông báo
0 bình luận

Pressemitteilung

Dong Xuan Center distanziert sich von der Wahlkampfaktion der AfD

Berlin, den 14. Februar 2025 – Das Dong Xuan Center distanziert sich von der Veranstaltung zum Wahlkampfauftritt der Alternative für Deutschland (AfD) auf dem Gelände des Centers.

„Das Dong Xuan Center ist ein Ort der Begegnung, geprägt von Toleranz, Internationalität und gegenseitigem Respekt. Wir lehnen jede Form von Ausgrenzung, Nationalismus und Rassismus ab“, erklärt Thanh Nguyen Dong, Vertreter der Geschäftsführung des Dong Xuan Centers. „Die Veranstaltung der AfD findet auf öffentlich zugänglichen Flächen statt und liegt daher außerhalb unseres Einflussbereichs.“

Nguồn/Quelle: vietbao.de, 14.02.2025

GEGENPROTEST KEIN PLATZ FÜR DIE AfD IM ĐX

15.02.25 - 10-12 UHR | ĐỒNG XUÂN CENTER BERLIN

BIỂU TÌNH PHẢN ĐỐI KHÔNG CÓ CHỖ CHO AfD Ở ĐỒNG XUÂN

15.02.25 - 10-12 GIỜ | TRUNG TÂM ĐỒNG XUÂN BERLIN

15.02.2025

Am 15.02.2025 fand der Gegenprotest und weitere Protestaktionen anderer Aktionsgruppen auf dem Gelände des ĐXC statt.

Die Polizei wies den Organisator*innen des Gegenprotests den Platz vor der Halle 8 zu. Die AfD baute ihren Wahl-Stand etwa 100 m weiter vor Halle 2 auf. Der Weg dazwischen wurde von einer Polizeikette abgeriegelt.

Der Gegenprotest der vietnamesischen Community startete um 10 Uhr gemeinsam mit solidarischen Menschen und beinhaltete neben einer Moderation auch einige Reden und Gedichte – der gesamte Gegenprotest wurde auf Deutsch und Vietnamesisch gehalten. Der Gegenprotest endete 12:15 Uhr.

Gegen 10:45 Uhr organisierte sich eine weitere Spontandemo etwa 50 m weiter vom Gegenprotest, um gegen die AfD-Wahlkampfaktion lautstark zu demonstrieren.

= AfD WAHLSTAND;
 = SPONTANDEMO;
 = UNSER GEGENPROTEST

Ngày 15.02.2025, cuộc biểu tình phản đối và các hoạt động của những nhóm chiến dịch khác diễn ra trong khuôn viên chợ Đồng Xuân.

Cảnh sát đã chỉ định khu vực trước Halle 8 cho nhóm tổ chức cuộc biểu tình phản đối. Đảng AfD dựng quầy vận động cách đó 100m, trước Halle 2. Lối đi thông giữa hai khu vực này đã bị cảnh sát phong tỏa.

Cuộc biểu tình phản đối của cộng đồng người Việt cùng với những người đoàn kết ủng hộ bắt đầu vào lúc 10 giờ. Cuộc biểu tình bao gồm phân dẫn chương trình, cùng với một số bài phát biểu và diễn thơ – toàn bộ bằng tiếng Đức và tiếng Việt. Cuộc biểu tình kết thúc vào 12:15.

Khoảng 10:45, một cuộc biểu tình tự phát khác được tổ chức cách đó 50m để kịch liệt phản đối chiến dịch vận động tranh cử của đảng AfD.

= AfD,
 = BIỂU TÌNH TỰ PHÁT,
 = CUỘC BIỂU TÌNH CỦA CỘNG ĐỒNG TA

22.02.2025

Am **22.02.2025** veröffentlichten die Organisator*innen des Gegenprotests ein Statement.

Ngày **22.02.2025**, ban tổ chức cuộc biểu tình phản đối đảng tải lời tuyên bố chính thức.

Nach dem Gegenprotest folgten am **15.02.2025** und die weiteren Tage darauf Zeitungsartikel und Videobeiträge, die über den Gegenprotest und die AfD Wahlaktion auf dem Gelände des ĐXC berichteten.

Ngày **15.02.2025** và những ngày tiếp theo, sau khi cuộc biểu tình phản đối diễn ra, hàng loạt bài báo và video đưa tin về chiến dịch vận động tranh cử của đảng AfD và cuộc biểu tình phản đối trong khuôn viên chợ Đông Xuân.

Pressemitteilung - Dong Xuan Center distanziert sich von der Wahlkampfaktion der AfD (Thông Báo)

Đã bỏ:
14/02/2025 | 17:35
Chuyên mục: Thông báo
0 bình luận

Pressemitteilung

Dong Xuan Center distanziert sich von der Wahlkampfaktion der AfD

Berlin, den 14. Februar 2025 – Das Dong Xuan Center distanziert sich von der Veranstaltung zum Wahlkampfauftritt der Alternative für Deutschland (AfD) auf dem Gelände des Centers.

„Das Dong Xuan Center ist ein Ort der Begegnung, geprägt von Toleranz, Internationalität und gegenseitigem Respekt. Wir lehnen jede Form von Ausgrenzung, Nationalismus und Rassismus ab“, erklärt Thanh Nguyen Dong, Vertreter der Geschäftsführung des Dong Xuan Centers. „Die Veranstaltung der AfD findet auf öffentlich zugänglichen Flächen statt und liegt daher außerhalb unseres Einflussbereichs.“

Gegen Intoleranz und für gesellschaftlichen Zusammenhalt

Das Dong Xuan Center ist seit vielen Jahren fest in Berlin verankert und versteht sich als Ort der Begegnung für Menschen unterschiedlichster Herkunft. Mit über 400 Unternehmen auf 165.000 Quadratmetern und rund 2.000 Arbeitsplätzen ist das Center ein bedeutender wirtschaftlicher und kultureller Faktor nicht nur im Bezirk Lichtenberg, sondern für ganz Berlin. Das Dong Xuan Center engagiert sich aktiv für soziale Projekte und pflegt den Austausch mit demokratischen Institutionen und Akteuren.

Berlin, den 14. Februar 2025 – Das Dong Xuan Center distanziert sich von der Veranstaltung zum Wahlkampfauftritt der Alternative für Deutschland (AfD) auf dem Gelände des Centers.

„Das Dong Xuan Center ist ein Ort der Begegnung, geprägt von Toleranz, Internationalität und gegenseitigem Respekt. Wir lehnen jede Form von Ausgrenzung, Nationalismus und Rassismus ab“, erklärt Thanh Nguyen Dong, Vertreter der Geschäftsführung des Dong Xuan Centers. „Die Veranstaltung der AfD findet auf öffentlich zugänglichen Flächen statt und liegt daher außerhalb unseres Einflussbereichs.“

Gegen Intoleranz und für gesellschaftlichen Zusammenhalt

Das Dong Xuan Center ist seit vielen Jahren fest in Berlin verankert und versteht sich als Ort der Begegnung für Menschen unterschiedlichster Herkunft. Mit über 400 Unternehmen auf 165.000 Quadratmetern und rund 2.000 Arbeitsplätzen ist das Center ein bedeutender wirtschaftlicher und kultureller Faktor nicht nur im Bezirk Lichtenberg, sondern für ganz Berlin. Das Dong Xuan Center engagiert sich aktiv für soziale Projekte und pflegt den Austausch mit demokratischen Institutionen und Akteuren.

„Wir begrüßen es, dass sich zahlreiche Menschen und Initiativen gegen rechte Hetze und für eine offene Gesellschaft starkmachen“, so Dong. „Das Dong Xuan Center bleibt ein Symbol für Vielfalt, Zusammenhalt und wirtschaftliche und kulturelle Zusammenarbeit über alle Grenzen hinweg.“

Über das Dong Xuan Center

„Đồng Xuân“ ist vietnamesisch und bedeutet „Frühlingswiese“. Im Bezirk Lichtenberg betreiben im Dong Xuan Center, Deutschlands bekanntestem asiatischen Großhandelsmarkt, mehr als 400 Unternehmer ihre Geschäfte. Von asiatischen Lebensmitteln über Textilien, Lederwaren, Technik, Uhren und Schmuck bis hin zu verschiedenen Dienstleistungen findet sich hier (fast) alles.

Mehrere gastronomische Einrichtungen bieten authentische vietnamesische Küche. Das Center sichert rund 2.000 Menschen einen Arbeitsplatz und ist ein wichtiger Treffpunkt insbesondere der vietnamesischen Gemeinschaft in Berlin.

Immer mehr Besucher aus – aus Lichtenberg, Berlin und ganz Europa – machen das Dong Xuan Center zu einer einzigartigen kulturellen und wirtschaftlichen Begegnungsstätte

Thông cáo báo chí:

Trung tâm Đồng Xuân tách biệt khỏi hoạt động vận động bầu cử của AfD

Berlin, ngày 14 tháng 2 năm 2025 – Trung tâm Đồng Xuân tách biệt khỏi sự kiện vận động bầu cử của Đảng Lựa chọn thay thế cho nước Đức (AfD) diễn ra trên khuôn viên của trung tâm.

“Trung tâm Đồng Xuân là một nơi gặp gỡ, được hình thành từ sự khoan dung, quốc tế hóa và tôn trọng lẫn nhau. Chúng tôi phản đối mọi hình thức loại trừ, chủ nghĩa dân tộc và phân biệt chủng tộc,” ông Thanh Nguyễn Đông, đại diện ban giám đốc của Trung tâm Đồng Xuân cho biết. “Sự kiện của AfD diễn ra trên những khu vực công cộng và do đó nằm ngoài tầm ảnh hưởng của chúng tôi.”

Chống lại sự không khoan dung và vì sự đoàn kết xã hội

Trung tâm Đồng Xuân đã có mặt tại Berlin trong nhiều năm và tự hiểu mình là nơi gặp gỡ cho những người đến từ nhiều nguồn gốc khác nhau. Với hơn 400 doanh nhân trên diện tích 165.000 mét vuông và khoảng 2.000 công việc, trung tâm này là một yếu tố kinh tế và văn hóa quan trọng không chỉ ở quận Lichtenberg mà còn cho toàn bộ Berlin. Trung tâm Đồng Xuân tích cực tham gia vào các dự án xã hội và duy trì sự trao đổi với các tổ chức và diễn giả dân chủ.

“Chúng tôi hoan nghênh việc nhiều người và sáng kiến đứng lên chống lại sự tuyên truyền của cánh hữu và vì một xã hội mở,” ông Đông nói. “Trung tâm Đồng Xuân sẽ vẫn là một biểu tượng cho sự đa dạng, đoàn kết và hợp tác kinh tế cũng như văn hóa vượt qua mọi ranh giới.”

Về Trung tâm Đồng Xuân

“Đồng Xuân” trong tiếng Việt có nghĩa là “cánh đồng mùa xuân”. Tại quận Lichtenberg, Trung tâm Đồng Xuân, chợ bán buôn châu Á nổi tiếng nhất nước Đức, có hơn 400 doanh nhân hoạt động kinh doanh. Từ thực phẩm châu Á, hàng dệt may, đồ da, công nghệ, đồng hồ và trang sức đến các dịch vụ khác, ở đây có (hầu như) mọi thứ.

Nhiều cơ sở ẩm thực cung cấp món ăn Việt Nam chính thống. Trung tâm này tạo ra khoảng 2.000 việc làm và là một điểm gặp gỡ quan trọng, đặc biệt cho cộng đồng người Việt tại Berlin.

Ngày càng nhiều du khách từ Lichtenberg, Berlin và toàn châu Âu đến Trung tâm Đồng Xuân, biến nơi đây thành một địa điểm gặp gỡ văn hóa và kinh tế độc đáo.

Nguồn: Viet-bao.de theo TTTM Đồng Xuân Berlin

GEGENPROTEST KEIN PLATZ FÜR DIE AfD IM ĐX

15.02.25 -
10-12 Uhr

Đồng Xuân Center Berlin

Am 15. Februar will die AfD mit Lichtenbergs Direktkandidatin Beatrix von Storch (MdB) und Anna Nguyễn (MdL Hessen) ausgerechnet am Đồng Xuân Center Wahlkampf machen - einem zentralen Ort für migrantische Communities wie unsere vietnamesische Diaspora. Doch wir wissen: Die AfD steht für Rassismus, Spaltung und Vertreibung. Sie kriminalisiert uns und unsere Räume wie das Đồng Xuân Center. Sie spricht von „Remigration“ - und meint damit uns.

Die AfD hat kein Problem damit, Seite an Seite mit rechten Gewalttäter*innen zu stehen: Ein AfD-Bezirksverordneter im BVV war nicht nur mit dem Mörder von Nguyễn Văn Tú eng befreundet, sondern holte sogar noch Verstärkung!

Und jetzt wollen sie hier auf Stimmfang gehen?

**WIR LASSEN NICHT ZU,
DASS SIE UNSERE COMMUNITIES
INTRUMENTALISIEREN!
WIR VERGESSEN NICHT,
WIR VERGEBEN NICHT!**

Vào ngày 15 tháng 2, đảng AfD dự định tổ chức vận động tranh cử cùng Beatrix von Storch (nghị sĩ quốc hội và ứng viên của Lichtenberg) và Anna Nguyễn (nghị sĩ bang Hessen) tại ngay Trung tâm Đồng Xuân.

Nhưng chúng ta biết một sự thật:
AfD là đại diện của chủ nghĩa phân biệt chủng tộc, sự chia rẽ và đàn áp.

AfD miêu tả chúng ta như tội phạm trên truyền thông và các bài phát biểu, biến nơi mưu sinh của nhiều cộng đồng người nhập cư như cộng đồng người Việt thành địa điểm nguy hiểm.

Họ nói về “Re-Migration” và kế hoạch trục xuất hàng triệu người nước ngoài ra khỏi nước Đức. Hàng triệu người đó chính là chúng ta, gia đình, người thân, bạn bè, đồng nghiệp.

AfD không ngần ngại bắt tay cùng những tên tội phạm bạo lực cánh hữu: Ủy viên hội đồng quận của AfD tại BVV không chỉ là bạn thân của kẻ giết hại Nguyễn Văn Tú, mà còn trực tiếp gọi thêm người tấn công đồng bào của chúng ta!

Và bây giờ, AfD muốn chúng ta bỏ phiếu cho kế hoạch của chúng ngay tại đây?

**CHÚNG TA SẼ KHÔNG CHO PHÉP HỌ
LỢI DỤNG VÀ BIẾN CỘNG ĐỒNG THÀNH CÔNG CỤ!
CHÚNG TA KHÔNG QUÊN,
CHÚNG TA KHÔNG THA THỨ!**

**15.02.25 - 10-12 giờ
Trung Tâm Đồng Xuân Berlin**

**BIỂU TÌNH PHẢN ĐỐI
KHÔNG CỘ CHỖ CHO
AFD Ở ĐỒNG XUÂN**

Cuộc sống

1. cuộc sống ở nước ngoài

– một. cuộc sống nơi đất người chào đón và coi tôi như người anh chị em của chủ nghĩa xã hội. vì tình hữu nghị giữa các dân tộc và sự đoàn kết quốc tế.

vài người may mắn được học hành, có một cuộc sống dễ dàng hơn. những người khác đến sau, phải làm việc quần quật từ sáng đến tối.

nhớ nhà

– nỗi nhớ nhà kết nối chúng tôi. nhớ gia đình, nhớ tiếng nói quê hương. nhớ món ăn, nhớ mùi thương, nhớ tiết trời, nhớ cả những bộ quần áo.

công việc

– lao động. đó là điều chúng tôi phải làm ở đất nước xa lạ này. miễn là còn làm việc, mọi thứ đều ổn. miễn là không gây chú ý, chẳng ai động đến chúng tôi. hãy hòa nhập, hãy mỉm cười và thân thiện. hãy trở nên vô hình, nhưng vẫn hữu ích.

kiếm tiền

– kiếm tiền. vì gia đình. tất cả vì gia đình. vì gia đình, chúng tôi phá bỏ giới hạn. vì gia đình, chúng tôi cố gắng mình chịu đựng. vì gia đình, chúng tôi gửi đi bao nhiêu thùng hàng. vì gia đình, tôi để mình cuốn theo guồng quay của cuộc sống.

2. cuộc sống ở lại

– hai. cuộc sống ở lại ban đầu không rõ ràng. bức tường đã sụp đổ.

nhiều người trong chúng tôi đã rời đi. và chúng tôi vẫn ở lại với hy vọng mình còn có ích.

tình hữu nghị giữa các dân tộc và tình đoàn kết quốc tế giờ chỉ còn là quá khứ.

dù có học hay không, ai trong chúng tôi cũng đều bị cuốn theo dòng chảy số phận.

trốn

– chúng tôi phải ẩn mình trước sự kiểm soát của chính quyền. ở lại hay ra đi. sự vô hình của chúng tôi là lời bao che giả dối. cần thiết, nhưng cuối cùng lại trở thành tai hại.

một mình

– chúng tôi đứng một mình giữa các khu chợ. cuối cùng. những quầy bán hàng di động. mùa đông, mùa hè, mùa xuân và mùa thu. người người mua hàng, vài ba người trò chuyện cùng, vài người ở lại và chỉ một số ít sẵn lòng giúp đỡ. bằng đi, chúng tôi lại cô đơn.

đánh lại

– phản kháng, vì không ai bảo vệ chúng tôi khỏi những kẻ đầu trọc. không chỉ riêng chúng tôi sợ chúng. chúng tôi đoàn kết lại. nhận được sự giúp đỡ bởi những người thực sự hiểu ý nghĩa của tình đoàn kết. bất cứ nơi nào không có ai giúp, chúng tôi phải tự giúp mình.

1. cuộc sống ở nước ngoài

– eins. im ausland empfang mich mein leben als brüder und schwester des sozialismus. für die völkerfreundschaft und die internationale solidarität.

einige von uns studierten, die hatten es gut. andere von uns sind später gekommen und mussten von früh bis spät schuften.

nhớ nhà

– heimweh, das hat uns verbunden. unsere familien und unsere sprache, unser essen und unsere gerüche, unser wetter und unsere kleidung.

công việc

– arbeiten. das sollten wir hier in diesem fremden land tun. solange wir arbeiteten, war alles gut. solange wir unauffällig waren, tat uns niemand was. passt euch an, lächelt und seid freundlich. bleibt möglichst unsichtbar, aber brauchbar.

kiếm tiền

– geld verdienen. für die familie. alles für die familie. für die familie brachen wir die norm. für die familie setzten wir uns durch. für die familie schickten wir dutzende pakete. für die familie ließ ich mich gebrauchen.

2. cuộc sống ở lại

– zwei. das leben im bleiben war vorerst unbestimmt. die mauer war gefallen. viele von uns sind gegangen. wir sind mit der hoffnung geblieben, gebraucht zu werden. völkerfreundschaft und internationale solidarität war schon immer einmal. egal ob studiert oder nicht. es traf uns alle auf seine art und weise.

trốn

– wir versteckten uns vor den zugriffen der behörden. bleiben oder gehen. unsere unsichtbarkeit war ein trügerischer schutz. notwendig, doch letztlich verhängnisvoll.

một mình

– allein stehen wir auf den märkten. endlich. mobiles gewerbe. im winter, frühling, herbst und sommer. alle kauften, manche sprachen, wenige blieben und einzelne halfen. schnell waren wir wieder einsam.

đánh lại

– zurückschlagen, weil uns niemand geschützt hat, vor den glätzen. vor denen nicht nur wir angst hatten. wir versammelten uns. bekamen unterstützung von den menschen, die es mit der solidarität ernst gemeint hatten. überall, wo wir sind. wenn uns niemand hilft, helfen wir uns selbst.

3. cuộc sống trẻ con

– ba. trước thời khắc lịch sử, người ta không muốn những đứa trẻ được sinh ra. giờ các con đang ở đây.
đôi mắt trong trẻo nhìn thế giới của các con khiến ba mẹ nghĩ về một cuộc sống tốt đẹp. dành những điều tuyệt nhất cho những đứa trẻ. để điều ấy thành hiện thực, ba mẹ chăm chỉ làm việc quên cả tháng ngày.

sốt ruột

– nỗi sợ, nó làm ruột gan ba cồn cào. lo lắng mọi điều, lo lắng cho từng người. tất cả vì gia đình. không chỉ ở quê hương mà cả ở nơi này.
khi mới đến, ba còn có thể quay về. nhưng giờ, ba có quá nhiều thứ để mất. một số những người ba mẹ quen đã để mất những điều quý giá.

bệnh tật

– bệnh tật đến thăm ba.
ba nghe thấy những âm thanh, tiếng đe dọa. vài người nói âm thanh ấy đâu có thật.
bàn tay ba thô ráp, như tờ giấy nhám. bàn tay ba chẳng muốn ai chạm vào.
các khớp sưng và tấy. mỗi bước đi đều đau đớn. chỉ còn các con là điều duy nhất giữ ba lại.

quan tâm

– chăm sóc cho nhau. ba đã từng chăm sóc các con. giờ đây, các con chăm sóc ba.
con nói, ba nên làm việc ít lại.
ba đã bảo con rồi, ba không thể.
con nói ba nên quan tâm đến bản thân nhiều hơn. ba bảo ba vẫn đang quan tâm bản thân mà. con luôn nhắc ca phải làm gì.
lặng lẽ ba thừa nhận con đúng, chỉ là ba không nói ra.

bây giờ

– lúc này, chúng tôi đối diện nhau. con hỏi về cuộc sống của ba.
tuổi thơ của ba ở Việt Nam thế nào? ba có từng yêu ai khác ngoài mẹ chưa?
tại sao ba lại rời đi? ba đã từng cảm thấy mình thuộc về nơi này?
ba có hạnh phúc không? điều gì làm ba hạnh phúc?
tại sao con lại hỏi ba tất cả những điều này? điều mà chưa ai đoán được.
con tôi trả lời: “nếu không ai kể tiếp câu chuyện của ba mẹ, ai sẽ làm điều đó, ngoài con?”

3. cuộc sống trẻ con

– drei. das leben unserer kinder war vor der wende nicht erwünscht. jetzt seid ihr da. euer blick in die welt, ist unser wunsch nach einem guten leben.
wir wollen doch nur das beste für euch. dafür arbeiten wir hart und vergessen schnell.

sốt ruột

– angst, dass mein darm fiebrig wird. die sorge um alles und jeden. alles für die familie. nicht nur dort, sondern jetzt auch hier.
als ich hierherkam, konnte ich noch gehen. doch jetzt habe ich zu viel zu verlieren. manche von uns sind schon verloren.

bệnh tật

– krankheiten suchen mich heim. ich höre stimmen, die mich bedrohen, von denen mir manche sagen, sie seien nicht echt. meine hände sind rau, wie sandpapier. ich möchte sie niemandem geben.
meine gelenke dick und geschwollen. ich kann mich kaum bewegen.
was jetzt nur noch bleibt, sind meine kinder.

quan tâm

– füreinander sorgen. ich hab mich um euch gesorgt. nun sorgt ihr euch um mich. du sagst, dass ich weniger arbeiten soll. ich hab' dir gesagt, kann ich nicht. du sagst, dass ich mehr auf mich achten soll. ich hab dir gesagt, mach ich doch. ständig sagst du mir, was ich zutun habe. leise gestehe ich mir, dass du recht hast, ohne dir recht zu geben.

bây giờ

– jetzt stehen wir uns gegenüber. du fragst mich nach meinem leben.
wie war deine kindheit in vietnam? hast du schon mal jemand anderen geliebt?
warum bist gegangen? bist du jemals angekommen? bist du glücklich?
was würde dich glücklich machen?
warum fragst du mich das alles? niemand hat sich bisher dafür interessiert.
mein kind antwortete: wenn niemand eure geschichten erzählt, wer soll es dann tun, außer ich?

Chung cư bê tông, quê hương của tôi.

“Sorge” là khu định cư với các toà nhà chung cư bê tông, nơi bố mẹ tôi đã dùng chân 34 năm trước. Để làm việc cho Cộng Hoà Dân Chủ Đức, cho Việt Nam, cho gia đình của họ. Để sống những năm tháng tuổi hai mươi của mình. Bốn năm sau ngày họ đến, tôi trở thành một phần của Sorge.

SORGE (2020)

Sorge từng là quê hương từ sợi bông,
Thế giới trong mơ sau chung cư màu xám,
Một thế giới, nơi chúng ta ra luật,
Luật lệ mà chúng ta được phá bỏ
Khỏi cuộc đời, Sự ở giữa lũng lợ,
Đâu đó giữa Klöße và Phở,
Giữa Guten Morgen và Cháu chào cô
Giữa đứa trẻ nước ngoài và con gái mẫu mực,
Giữa chứng minh, thể hiện, duy trì và
gìn giữ
- là khuôn mặt thể diện bố mẹ bạn,
- là tôn kính uy nghiêm của gia đình,
- là dòng cư trú trên mảnh đất được sinh
ra,
... là tiếng chửi - kẻ mọi rợ nước ngoài.
Sorge từng là niềm vui của chúng ta,
và nỗi buồn của người khác,
với chúng ta, Việt Nam lương Netto,
với họ, ổ chuột khu ồn ào, bẩn thỉu.
Chúng ta từng đóng cảnh sát - tội phạm,
khiến đêm đen thành đồng hồ báo thức.
Vài lúc trò chơi biển thực tại,
chạy trốn cảnh sát, khi hàng xóm muốn
Jugendamt.

Sorge từng là nhà của chúng ta
ngôi trường của chúng ta
kỳ nghỉ của chúng ta
Những ngày nghỉ: cắm trại trước toà nhà
Bố mẹ làm việc bên Tây Đức,
Mỗi cuối tuần có họ, hạnh phúc biết bao!
Rồi từng có lúc:
Một Euro cho mỗi điểm Một,
vài hào mỗi thứ, 10 Cent Center Shock!
15 tuổi trại hè
Mỗi ngày Tag der Offnen Tür
Chơi đùa, chạy vòng, không phép tắc!
Sống bên bạn bè,
Học để sống,
Cười để tồn tại.
Thất nghiệp thì tự làm chủ,
kiếm ăn xa,
Cùng nuôi dạy, đoàn kết, sống bên nhau,
nhiều đó tất cả, vì mảnh giấy cư trú!
Nề hà chi! Chăm chỉ quên mệt mỏi!
Rồi tiếng nổ đột ngột dội bên tai!

Die Platte, meine Heimat.

„Sorge“ ist die Plattenbausiedlung,
in der meine Eltern vor 34 Jahren
landeten.
Um für die DDR, um für Vietnam, um für
uns und ihre Familien zu arbeiten.
Um ihre Mittzwanzigerjahre zu leben.
Vier Jahre nach ihrer Ankunft, wurde
auch ich Teil der Sorge.

SORGE (2020)

Die Sorge war unsere Heimat aus Watte,
Unsere Traumwelt in der Platte,
Eine Welt, in der wir die Regeln erfanden,
Regeln, die uns ausbrechen ließen
aus dem Leben Dazwischen,
Zwischen Klöße und Phở,
Zwischen Guten Morgen und Châu cháo cô,
Zwischen Ausländerkind und Vorbildstochter,
Zwischen sich beweisen und bewahren
– das Gesicht deiner Eltern,
– die Ehre deiner Familie,
– den Aufenthalt in deinem Geburtsland,
... als Vorzeigekanak!
Die Sorge war unsere Freude,
und anderer Kummer,
für uns, unser Vietnam mit Netto,
für sie, ein lautes und dreckiges Ghetto.
Wir spielten Bulle und Verstecker,
machten die Nacht zu unserem Wecker.
Ab und zu wurde Spiel Realität,
verstecken vor Bullen,
wenn Nachbarn Jugendamt
spielen wollten.

Die Sorge war unser Zuhause,
unsere Schule,
unser Urlaub.
In den Ferien: Zelten vorm Block,
Eltern arbeiten in Tây Đức,
Ihre Heimkehr am Wochenende, was'n Glück!
Dann gab's:
Nen Euro für jede Eins,
und hier und da 10 Cent für Center Shock!
15 Jahre Feriencamp,
Täglich Tag der Offenen Tür,
Spielen und Spinnen, ohne Manier!
Leben mit Freunden,
Lernen fürs Leben,
Lachen Über-Leben.
Arbeitslosigkeit schuf Selbstständigkeit und
Fernarbeit,
Co-Elternschaft und Zusammenhalt,
und all das für befristeten Aufenthalt!
Egal! Schufteten wir bis der Rücken knallt!
Doch der Knall kam unerwartet bald!

BÙM! Toà đầu tiên nổ tung

Cuốn phăng đi gương mặt các bạn nữ

BÙM! Toà thứ hai t a n t à n h

Mất thêm bạn bè đồng trang lứa

Sorge của chúng ta ngập màu lo lắng

Tuổi thơ chìm xuống.

Trong ánh lửa săn đuổi khắp nơi,

không ai bận tâm những con mồi nâu
bám bụi.

Thế giới tươi đẹp bén lửa cháy rụi,
Quê hương, đâu còn gì nữa!

Đã đến lúc đồng hóa những “cận bã”!

Quê hương biến thành cơn ác mộng.

Dồn dập khủng hoảng những câu hỏi

Tại sao nơi này? Vì sao lại là
chúng ta?

Đâu nơi ta thuộc về?

Làm sao để hàn gắn thế giới?

**Lúc đó tôi tự hỏi vị trí của tôi ở đâu,
nơi nào dành cho chúng ta trên thế giới này?**

Hôm nay tôi sẽ nói cho bạn biết: ĐÂY chính là nơi của chúng ta!!! DX thuộc về chúng ta!!! Bố mẹ chúng ta đã làm việc rất vất vả để chúng ta có được ngày hôm nay. Tôi thề sẽ làm mọi điều để chúng ta ở lại đây!

Với câu hỏi thứ hai: Rõ ràng là thế giới không thể được chữa lành bằng nỗi sợ và sự kích động. Như cách nó được gieo rắc bởi các thế lực phát xít như AfD.

Và điều đáng ngạc nhiên là: Chưa bao giờ có một bức tường lửa bảo vệ chúng ta. Tôi nhớ khi bức tường thực sự sụp đổ cách đây hơn 30 năm. CDU/CSU, FDP và SPD, bất chấp mọi cuộc biểu tình, đã quyết định thực hiện cái gọi là “thỏa hiệp về tị nạn” và từ đó làm suy yếu chính sách sách tị nạn cơ bản ở Đức. Nghe giống như ngày hôm qua phải không?

Và tất cả những điều đó đã xảy ra ngay cả khi chưa có AfD!
Nếu xem các trang bìa tạp chí Spiegel, các bài báo và khẩu hiệu bầu cử của những năm 1990 ngày nay, chúng ta cảm thấy như thế thời gian như đứng im: “Thuyền đã đầy”, “Chấm dứt tình trạng lợi dụng tị nạn”, “Phải trục xuất trên diện rộng”. Cũng vậy, nhưng ngày nay, đảng Xanh, với kế hoạch 10-Punkte-Plan để trục xuất nhiều người hơn, cũng nằm trong nhóm cánh hữu, với Alice Weidel – người muốn trở thành đầu tàu. Chủ nghĩa phân biệt chủng tộc bị bình thường hóa kể từ thời Otto von Bismarck.

BOOM! Erster Block weg gesprengt
Freundinnen weggedrängt
BOOM! Zweiter Block weggesprengt
Noch mehr Freunde verdrängt
Unsere Sorge überschattet mit Sorgen,
Kindheit versenkt.
Mit Feuer und Flammen jagten sie uns weg,
und absolut keiner schaute auf den
braunen Dreck.
Unsere heile Welt entflammte mit dem Brand,
Heimat, einfach so gegen die Wand!
Zeit zur Assimilation des "Abschaums"!
Heimat wurde Albtraum.
Mit Krisen und Fragen überquell:
Warum hier? Warum wir?
Wo ist mein Platz?
Wie heilt mensch diese Welt?

**Damals fragte ich wo ist mein Platz,
wo ist unser Platz in dieser Welt?**

Heute sage ich euch: Genau HIER ist unser Platz!!!
Das DX gehört uns!!! Unsere Eltern haben ihren Arsch
dafür aufgerissen, dass wir heute hier sind, und ich
schwöre euch wir bleiben hier!

Und zur zweiten Frage: Obviously, mensch heilt die
Welt auf jeden Fall nicht mit Angst und Hetze, wie
faschistische Kräfte wie die AfD sie säen.

Und surprise: eine Brandmauer gab es noch nie. Ich
erinnere als die tatsächliche Mauer vor mehr als
30 Jahren fiel-haben CDU/CSU, FDP und SPD trotz
aller Proteste den sogenannten »Asylkompromiss«
- beschlossen und damit das Grundrecht auf Asyl in
Deutschland ausgehöhlt. Klingt wie neulich, oder?

Und dass alles, noch ohne die AfD!
Schauen wir uns heute die Spiegel-Cover, Zeitungsberichte
und Wahlslogans der 90er an, fühlen wir uns als wären
wir in der Zeit stehen geblieben: „Das Boot ist voll“,
„Asylmissbrauch beenden“ „Wir müssen im großen Stil
abschieben“. Same, same, but heute sitzen auch die Grünen
mit ihrem 10-Punkte-Plan für mehr Abschiebungen im rechten
Boot, in dem Alice Weidel die Möchtegern Kapitänin ist.
Rassistische Normalität since Otto von Bismarck.

**Xin lỗi vì đã bắt đầu bằng những lời chỉ trích.
Đầu tiên, xin chào mọi người.**

Thật tuyệt khi hôm nay có rất nhiều người để cùng sát cánh bên nhau!

Vài năm trước, tôi đã viết bài thơ này vì nỗi nhớ khu chung cư tập thể của mình, nhưng cũng vì nỗi buồn và sự bất lực. Tôi và bạn bè đã sống sót sau một vụ tấn công đốt phá của phe cánh hữu vào khu chung cư của chúng tôi vào năm 2005, vụ việc chưa bao giờ được ghi nhận là có động cơ phân biệt chủng tộc và cánh hữu, mặc dù thủ phạm công khai bày tỏ sự căm thù đối với người Việt Nam.

Và tôi không biết có bao nhiêu vụ tấn công như thế này vẫn chưa được phát hiện. Tước đi quyền được biết sự thật của những người sống sót. Vào những năm 1990 và 2000, các cuộc tấn công đốt phá của phe cánh hữu và bạo lực phân biệt chủng tộc diễn ra quá bình thường và là một phần trong cuộc sống thường ngày của chúng tôi ở Đức đến nỗi tôi không hề thắc mắc về chúng. Bởi vì họ không có ý như vậy, những trò đùa của tuổi trẻ, và tất cả...

...không phải là trường hợp hy hữu.

Và nỗi kinh hoàng cũng như bạo lực này là hậu quả của các chính sách chống nhập cư và các cuộc tranh luận đầy tính phân biệt chủng tộc. Ngày ấy cũng như bây giờ.
Thứ chính sách và nước cờ truyền thông khơi dậy làn sóng chống đối người di cư và tị nạn.
Thứ khiến tất cả chúng ta bị nghi ngờ.
Thứ cho phép bọn tân Quốc xã có quyền đe dọa, lăng mạ, đánh đập, đốt nhà và cửa hàng của chúng ta... để giết chúng ta,
nếu đất nước với chế độ gia trưởng này không tìm được cách bỏ tù hay trục xuất chúng ta,
Những người dân lo lắng khoanh chân đứng nhìn và vỗ tay "Bọn thiếu niên say xỉn và lông bông thôi mà".
Ngày ấy cũng như bây giờ.

Tôi còn nhớ vụ tàn sát năm 1991 ở Hoyerswerda và năm 1992 ở Rostock-Lichtenhagen.

Tôi còn nhớ những cuộc kiểm tra, tấn công và đột kích tùy tiện của cảnh sát vào chung cư có người Việt.

Tôi còn nhớ những vụ đốt phá và tấn công vào các doanh nghiệp Việt Nam ở Đông Đức vào những năm 2000.

Tôi còn nhớ vụ giết người Nguyễn Văn Tú năm 1992 và Nguyễn Tấn Dũng năm 2008 ở Marzahn-Hellersdorf, và vụ giết người Phan Văn Toàn năm 1997, cách Berlin không xa, ở Fredersdorf, Brandenburg.

Tôi còn nhớ những vụ khủng bố của NSU và giết người từ năm 2000.

Tôi còn nhớ cái chết của Oury Jalloh trong phòng giam Dessau năm 2005.

Tôi còn nhớ những vụ tấn công đốt phá và tấn công vào ký túc xá và người tị nạn kể từ năm 2015

Tôi còn nhớ vụ tấn công khủng bố ở Halle năm 2019 và ở Hanau năm 2020

Tôi còn nhớ những cuộc kiểm tra, tấn công và đột kích tùy tiện của cảnh sát ở Sonnenallee.

Tôi còn nhớ lại tình trạng bạo lực và đàn áp tùy tiện, mất kiểm soát của cảnh sát đối với người Palestine và những người đấu tranh chống nạn diệt chủng ở Gaza kể từ ngày 7 tháng 10 năm 2023.

... và tôi có thể kể mãi không hết.

So, sorry für den rant, hallo erstmal,

schön, dass wir heute so viele sind, und gemeinsam füreinander eintreten!

Vor ein paar Jahren schrieb ich dieses Gedicht aus Nostalgie über unseren Block, aber auch aus Trauer und Ohnmacht. Meine friends und ich haben 2005 einen rechten Brandanschlag gegen unseren Wohnblock überlebt, der nie als rassistisch und rechts motiviert in die Akten ging, obwohl der Täter offenkundig seinen Hass gegen Vietnames*innen bekundete.

Und ich weiß nicht wie viele dieser Anschläge noch unter dem Radar geblieben sind, und Überlebende das Recht auf ihre Wahrheit nimmt. In den 90er und 2000er waren rechte Brandanschläge und rassistische Gewalt in Deutschland so normal und Alltag für uns, dass ich sie nicht hinterfragte. Weil sie ja nicht so gemeint, Jugendstreiche, und alles,...

... Einzeltäter*innen waren.

Und dieser Terror und diese Gewalt sind die Konsequenzen migrationsfeindlicher Politik und rassistischer Debatten. Damals wie heute. Eine Politik und Medien, die Stimmung gegen Migrant*innen und Geflüchtete machen, die uns alle unter Generalverdacht stellen, die Neonazis ermächtigt uns zu bedrohen, zu beschimpfen, zu boxen, unsere Häuser und Läden anzuzünden... uns zu ermorden, wenn Vater Staat es nicht geschafft hat uns einzuknasten, oder abzuschieben. Und die besorgten Bürger*innen schauen zu und klatschen. Ach, nee, waren ja nur „alkoholisierte oder verwirrte Jugendliche“. Damals wie heute.

Ich erinnere an die Progrems 1991 in Hoyerswerda und 1992 in Rostock-Lichtenhagen.

Ich erinnere an die willkürlichen Polizeikontrollen, Übergriffe und Razzien in vietnamesischen Wohnheimen.

Ich erinnere an die Brandanschläge und Angriffe auf vietnamesische Geschäfte im Osten in den 2000er Jahren.

Ich erinnere an die Morde an Nguyễn Văn Tú 1992 und Nguyễn Tấn Dũng 2008 in Marzahn-Hellersdorf, an Phan Văn Toàn 1997, nicht weit von Berlin im brandenburgischen Fredersdorf.

Ich erinnere an den NSU Terror und die Morde seit 2000

Ich erinnere an den Mord an Oury Jalloh im Polizeigewahrsam in Dessau 2005

Ich erinnere an die Brandanschläge und Angriffe auf Wohnheime und Geflüchtete seit 2015

Ich erinnere an die Terroranschläge in Halle 2019, in Hanau 2020

Ich erinnere an die willkürlichen Polizeikontrollen, Übergriffe und Razzien in der Sonnenallee.

Ich erinnere an die unbändige, willkürliche Polizeigewalt und Repression gegen Palästinenser*innen und Menschen, die sich gegen einen Genozid in Gaza seit dem 7. Oktober 2023 einsetzen.

... und ich könnte weiter und weiter machen.

Hôm qua là “tội phạm người Thổ” ở phía Tây, “tội phạm người Việt” ở phía Đông,
Hôm nay là “tội phạm Palestine, Syria và Afghanistan”.
Các người có hiểu không?
Chúng tôi không phải là kẻ gánh tội cho những chính sách thất bại!
Và không, chúng tôi cũng không phải những kẻ chỉ biết tuân lệnh!

Những chuỗi dài giấy phép Duldung. Giấy cư trú tạm thời định kỳ.
Quy định bắt buộc phải sống trong trại tị nạn. Không giấy phép lao động. Không có con đường tị nạn hợp pháp. Đóng cửa biên giới. Vượt qua 20 đến 60 ngàn km đến đây. Biến di cư thành bất hợp pháp. Chính sách tị nạn và di cư này đã tự tạo ra “những kẻ phạm tội” và giết chết hơn 20.000 người trên biển Địa Trung Hải kể từ năm 2014.

Một điều rõ ràng là, bất kể biên giới có bị “đóng” bao nhiêu và bao nhiêu người nữa bị trục xuất đi nữa, con người luôn tìm được cách để nhập cư, sẽ chiến đấu để ở lại và bảo vệ những nơi chốn mà họ tạo ra – như Đồng Xuân Center.

Chúng ta ở đây vì cha mẹ chúng ta, như nhiều thế hệ trước họ: người lao động hợp tác Thổ Nhĩ Kỳ, y tá điều dưỡng người Hàn Quốc đã chọn đấu tranh, chống lại tư duy “bóc lột cho chán, rồi trục xuất” của cả CHLB Đức và CHDC Đức.
Vì cả khi dốc sức chăm chỉ, chúng ta đâu nhận được thành quả.
Quyền ở lại là điều họ phải lao tâm khổ cực mới giành được!

Hôm nay, tôi nhìn bài thơ của mình như một lời nhắc nhở về cuộc đấu tranh của thế hệ trước, như một sự kháng cự đối với chính sách vẫn đang đè lên vai người di cư và tị nạn, nhưng chúng tôi sẽ không để bị bẻ gãy, chúng tôi không chỉ tồn tại, mà còn đấu tranh cho một cuộc sống tốt đẹp cho tất cả mọi người.

Đúng, tất cả mọi người.

Gestern waren es im Westen die „kriminellen Türken“, im Osten die „kriminellen Vietnamesen“,
Heute die „kriminellen Palästinenser, Syrer und Afghanen“.
Checkt ihr's?
Wir sind nicht die Sündenböcke für eure gescheiterte Politik!
Und nein, wir wollen auch nicht eure Vorzeigemigrant*innen sein!

Kettenduldungen, befristete Aufenthaltsbewilligungen, Residenzpflicht, keine Arbeitserlaubnis, keine legalen Fluchtwege, dichte Grenzen, 20 bis 60k um hierherzukommen – Kriminalisierung von Migration– diese Migrationspolitik produziert selbst die „kriminellen Straftäter“, und tötete mehr als 20.000 Menschen im Mittelmeer seit 2014.

Eins ist klar, egal wie sehr Grenzen „dicht gemacht werden“, und wie viel mehr abgeschoben werden sollen, Menschen haben immer ihre Wege gefunden zu migrieren, werden dafür kämpfen zu bleiben, und Orte, wie das DX, die sie geschaffen haben, zu verteidigen.

Wir sind hier, weil unsere Eltern, sowie auch viele vor ihnen: türkische Gastarbeiter*innen, koreanische Krankenpfleger*innen sich gewehrt haben, gegen die erst „Ausbeuten, dann Abschieben“-Logik der BRD und DDR.
Denn auch mit Fleiß, gab's kein Preis.
Das Bleiberecht haben sie sich mühselig erkämpft!

Heute sehe ich mein Gedicht als Erinnerung an ihre Kämpfe, als Widerstand gegen eine Politik, die auf den Nacken von Migrant*innen und Geflüchteten geht, aber wir lassen uns das Genick nicht brechen, wir überleben nicht nur, sondern wir kämpfen für ein gutes Leben für alle,

ja alle.

Nước mắt

Damals
Kolonalisierung, Kriege und Bombe,
Spaltung, Flucht.
Boat People. Vertragsarbeiter*innen. Gastarbeiter*innen.
Heute, die neuankommende Menschen.
Pflegekräfte, qualifizierte Fachkräfte, Azubis.
Eine Welle von Care-Arbeiter*innen.
Geflüchteten, Frauen und Kindern.
Generation für Generation.
Fachkräftemangel. Familiennachzug.
Vorzeigemigrant*innen, Musterschüler*innen.
Seit wann?
Sind wir Zahlen auf Papier?
Nie genug? Und wieder zu viel?
Wirtschaft. Energie. Mehr Geld für Waffen.
Mehr Kriege. Mehr Bewegung. Mehr Flucht. Mehr Migration.
Duldung. Asyl. Aufenthalt. Pause.
Aufnahmeeinrichtung.
Kindergarten. Jugendamt. SPZ.
Gewalt. Schuld. Migration. Ausgrenzung. Abtreibung.

Ngày ấy
Thực dân, bom đạn, chiến tranh,
chia cắt, trốn chạy.
Thuyền nhân, lao động hợp tác, sinh viên.
Hôm nay, những người mới đến.
Những điều dưỡng, lao động tay nghề cao, học sinh nghệ.
Một làn sóng của những người chăm sóc,
người tị nạn, phụ nữ và trẻ em.
Hết thế hệ này đến thế hệ khác.
Thiếu nhân lực. Đoàn tụ gia đình.
Tấm gương di cư. Học sinh gương mẫu.
Từ khi nào?
Chúng ta trở thành những con số trên giấy?
Không bao giờ đủ? Và luôn luôn quá nhiều?
Kinh tế. Năng lượng. Nhiều tiền cho vũ khí hơn nữa.
Lại chiến tranh. Lại dịch chuyển. Lại trốn chạy. Lại di dời.
Tạm dung. Tị nạn. Tạm trú. Tạm nghỉ.
Trung tâm tiếp nhận.
Mẫu giáo. Sở thanh thiếu niên.
Trung tâm trị liệu. Phòng khám.
Bạo lực. Tội lỗi. Di cư. Lễ hóa. Trục xuất.

Sprache trägt Gewicht. Sprache trägt Erinnerungen.

Vietnamesisch war nie sanft. Deutsch auch nicht. Manchmal sind die Worte, die wir mit uns tragen, gefüllt mit Wunden, die sich nicht schließen. Die Art, wie wir Worte formen, spiegelt wider, was wir erlitten haben, woran wir wachsen. Manche Sprachen haben uns nie sanft gehalten. Manche nehmen uns den Atem, beschämen uns für den Prozess des Wachsens, fesseln uns an Strukturen von Zerstörung und Ausschluss.

Ich denke an mein Leben, an meine Arbeit,
an mein ständiges Pendeln zwischen zwei Sprachen,
die so viel Unsichtbares mit sich tragen.

Ich weiß manchmal nicht für wen ich übersetze,
wenn die Erzieherin einem Kind verbietet, seine Muttersprache zu sprechen - in einem Alter, in dem Sprache nicht nur Worte sind, sondern das Fundament für Bedürfnisse, Trost, Zugehörigkeit.

Ich weiß manchmal nicht, für wen ich übersetze,
wenn der Ton schneidet, der Blick erniedrigt. Und ich spüre,
dass meine Worte nichts ändern werden - wenn ich nur übersetze.

Ich weiß manchmal nicht, für wen ich übersetze,
wenn eine Mutter mir flüsternd ihre Geschichte erzählt
- allein, erschöpft, festhaltend, was ihr bleibt -
Und mittendrin.
Das Urteil fällt: Sie muss gehen.

Wer wird gebraucht, wer darf bleiben?
Wer verschwindet, weil keine Papiere da sind?
Frauen, Kinder, Leben - gestrichen aus Akten,
ausgelöscht aus Systemen.

Ngôn ngữ nặng trĩu ký ức.

Tiếng Việt chưa bao giờ dịu dàng. Tiếng Đức cũng vậy.
Đôi khi những vốn từ ta mang theo chứa đầy vết thương chưa lành. Cách ta phát âm phản chiếu những gì ta chịu đựng, cả cách ta vươn lên.
Có những ngôn ngữ chưa từng nâng niu ta.
Có những ngôn ngữ âm thầm bóp nghẹt, giam lỏng con người trong những cấu trúc.

Tôi nghĩ về cuộc sống của mình, công việc của mình, về sự lộn xộn giữa hai ngôn ngữ mang theo quá nhiều điều không thể nhìn thấy, sờ nắm, lắng nghe, ăn mòn cơ thể. Tôi đôi khi không biết mình đang phiên dịch cho ai... Khi cô giáo cấm đứa trẻ nói tiếng mẹ đẻ - ở cái tuổi mà ngôn ngữ không chỉ là từ ngữ, mà là nhu cầu, sự an toàn, ủi an, cảm giác thuộc về, cảm giác được chấp nhận. Khi giọng nói sắc lạnh, ánh mắt hạ thấp, của bác sỹ, giáo viên, nhân viên hành chính. Tôi biết tôi không thay đổi được gì - khi chỉ dịch. Khi một người mẹ kể câu chuyện của mình trong tiếng thì thầm - một mình, kiệt sức, cố giữ lại những gì còn sót - Tôi tự hỏi dịch sao để cô ở lại. Bên con mình. Và giữa chừng phán quyết rơi xuống:
Cô phải rời đi.

Ai được cần đến? Ai được phép ở lại? Ai phải biến mất vì không có mảnh giấy nào đó trong người? Phụ nữ, trẻ em, những cuộc đời - bị xoá sổ khỏi hồ sơ, bị xoá sổ khỏi hệ thống.

Tôi cảm nhận nỗi sợ. Sợ phải chứng kiến người trong cộng đồng mình bị xé khỏi bạn bè, gia đình, công việc. Sợ nhìn thấy chính câu chuyện của mình trong hồ sơ sơ thanh thiếu niên. Sợ rằng chúng ta sẽ quen với bạo lực này. Sợ rằng tôi là một phần của hệ thống loại trừ và trục xuất ấy. Vì những từ ngữ bất động kia không chịu chuyển mình...

Tổ chức và phiên dịch giống như đứng giữa một dòng sông luôn thay đổi dòng chảy. Qua lại, hết lần này đến lần khác. Biến động không ngừng. Tôi mang theo mình những tiếng nói. Tôi mang theo mình những câu chuyện. Cơ thể tôi căng lên, mắc kẹt giữa hai bờ, hai ngôn ngữ, hai thế giới. Và giữa những khoảng không, nơi queerness, tình chị em, tình bạn, sinh tồn, lưu vong và nút giữ hòa vào nhau. Tôi nhận ra hệ thần kinh đã kịp ghi nhớ tất cả, trước cả khi tâm trí kịp hiểu điều gì.

Ich spüre. Die Angst.

Angst, dass ich zusehen muss, wie Menschen aus meiner Community, aus ihrem Leben gerissen werden. Aus Freundschaften, aus Familien, aus Arbeitsplätzen. Angst, dass ich meine eigene Geschichte in den Akten des Jugendamts wiederfinde.

Angst, dass wir uns an diese Gewalt gewöhnen.

Angst, dass ich ein Teil von diesem System von Ausgrenzung und Abtreibung bin.

Organisieren und Übersetzen fühlt sich an wie das lebenslange Überqueren eines Flusses, der ständig seine Richtung wechselt. Hin und her, wieder und wieder. Ich trage Stimmen. Ich trage Geschichten. Mein Körper biegt sich, gespannt zwischen zwei Ufern, zwei Sprachen, zwei Welten. Und in diesen Räumen, in denen Queerness, Sisterhood, Überleben und Exil ineinanderfließen, habe ich gelernt: Mein Nervensystem erinnert sich, bevor mein Verstand es tut.

Und während ich mich durch Sprache bewege, hallen die Geschichten meiner Community durch mich hindurch. Die stärksten, sanftesten Worte, die ich je gehört habe, kommen von denen, die ihre Muttersprache kennen, sie aber selten sprechen. Das Stocken, die "Fehler", die Unsicherheit. Viele von uns nutzen diese Sprachen, um einander zu rufen, um Befreiung einzufordern. Ich träume von Räumen, in denen wir atmen dürfen. Wo wir nicht nur überleben, sondern leben. Wo wir unsere Geschichten nicht nur erzählen, sondern neu schreiben. Wo wir uns nicht rechtfertigen müssen. Für unser Dasein, unser Sprechen, unser Lieben.

Ich träume von Händen, die einander halten.
Von Stimmen, die sich nicht mehr flüstern, sondern lautstolz erklingen.
Ich lerne, dass auch das Lautsein ein Akt der Liebe ist.
Ich halte inne. Zu wissen, wann zu bewegen, wann weiterzukämpfen.
Du und ich. Cậu và tôi. Hai ta.
Bọn mình.
Heim. Hier. Heute.
Name. Das Licht im Herbst.

Khi dịch chuyển bằng câu từ, những câu chuyện không ngừng vang vọng trong lồng ngực, trong mỗi cảm nhận, trước mỗi hành động.

Những lời mạnh mẽ, dịu dàng nhất mà tôi từng nghe đến từ những người bạn hiếm khi nói tiếng mẹ đẻ. Sự ngập ngừng, lỗi sai chính tả, sự do dự ngại ngùng. Cấu trúc đối ngược. Loay hoay chuyển dòng, xoay hướng, chúng tôi sử dụng hai ngôn ngữ này, để gọi nhau – giữ lấy tự do. Cho mình và người bên cạnh. Từ vựng tiếng Việt hóa ra có thể dịu dàng đi cùng ngữ pháp Đức.

Tôi mơ về những không gian nơi ta có thể thở. Nơi ta không chỉ tồn tại, mà còn được sống. Nơi ta không chỉ nghe lời, xin lỗi, mà được viết tiếp câu chuyện. Nơi ta không cần tìm lý do cho sự hiện diện, giọng nói, tình yêu của mình. Tôi mơ về những bàn tay nắm lấy nhau, những giọng nói không còn thì thầm, mà vang lên mạnh mẽ.

Tôi cần dừng lại.

Để học rằng, tình yêu không chỉ biết lặng thinh. yêu thương còn là biết cất tiếng.

Biết khi nào phải nghỉ ngơi.

Biết khi nào tiến lên.

Biết khi nào tiếp tục đấu tranh.

**Bạn và tôi. Cậu và tôi.
Hai ta. Bọn mình.
Nhà. Ở đây. Hôm nay.
Gọi tên. Ánh sáng.**

Bún chả

Dense Leben

Chúng ta đứng đây hôm nay vì chúng ta phải đấu tranh.

Vì chúng ta không thể im lặng nữa, khi AfD cố gắng chia rẽ và lừa dối.

AfD giả vờ ủng hộ cộng đồng người Việt.

Họ đến đây cùng một nghị sĩ Đức gốc Việt từ Hessen đến Trung tâm Đồng Xuân, để thuyết phục chúng ta AfD quan tâm đến người nước ngoài.

Các người đang nghĩ người Việt ngu à?

AfD không phải bạn của chúng ta.

Lúc này, nói phản đối AfD là chưa đủ. Chúng ta không cho phép chính sách, tư tưởng, và tất cả những gì họ đại diện chạm đến không gian của chúng ta.

AfD đại diện cho một hệ thống với sự loại trừ và phân biệt chủng tộc. Một hệ thống nơi con người bị sàng lọc và xếp loại. Nghĩa là: Ai được ở lại, ai bị đẩy đi, tùy vào nhu cầu của nền kinh tế. Chúng ta quá hiểu cái logic này. Chúng ta đã nghe những lời lẽ đó quá nhiều lần: “Làm mấy công việc bẩn thỉu trong nhà máy dệt xong, thì cút về nơi tụi mày đã đến!”

Nhưng bố mẹ tôi đã ở lại sau khi Bức tường Berlin đổ. Họ đã ở lại – dù xã hội này không cho họ cơ hội nào.

Họ làm việc – đến kiệt sức, đến tận khuya. Họ chịu đựng sự sỉ nhục, phân biệt, từng ngày một, trong chính cửa hàng của mình.

Và họ vẫn tiếp tục, vì áp lực đè lên vai họ còn lớn hơn cả nỗi đau của phân biệt chủng tộc.

Họ kiếm tiền để chúng tôi, con cái họ – có đồ để ăn, có mái nhà để ở. Họ gửi tiền về Việt Nam – cho gia đình đang sống với hậu quả của chiến tranh.

Và giữa những nỗ lực đó – là nỗi lo rình rập – bị trục xuất.

in sách

Bố mẹ tôi đã dặn tôi: “Đừng gây chú ý. Sẵn sàng thay đổi. Hòa nhập. Luôn mỉm cười. Phải thân thiện. Họ sẽ không làm hại con.”

Vậy tại sao đến bây giờ – chúng ta vẫn bị gạt ra ngoài lề xã hội?

Vì chủ nghĩa phân biệt chủng tộc – đã nhét chúng ta vào tầng lớp thấp nhất. Nó ngồi nhìn chúng ta quần quật làm việc mà không bao giờ được công nhận. Đó chính là điều chương trình tranh cử của AfD muốn đạt được. Hứa hẹn một tương lai tốt đẹp hơn, nhiều tiền hơn, an toàn hơn. Những lời hứa trống rỗng và không dành cho chúng ta. Lời hứa đó chỉ dành cho những kẻ da trắng, giàu có và đặc quyền. Gần đây, Elon Musk đã trực tiếp tham gia trực tiếp tranh cử của AfD, để ăn mừng và cổ vũ cho họ. AfD hứa sẽ làm những người giàu càng giàu hơn – bằng cách giảm thuế cho người giàu, và bỏ túi hàng triệu Euro tiền tài trợ tranh cử.

Một đảng như vậy không bao giờ quan tâm đến chúng ta.

Vì ngay cả tên cha mẹ đặt, họ còn không buồn phát âm hay viết đúng.

Vấn đề nhập cư luôn bị mang ra làm cái cớ.

Solingen. Magdeburg. Aschaffenburg. München.

Họ luôn lợi dụng danh tính của người nhập cư. Luôn có những lời tuyên bố: “Tội ác này đáng lẽ có thể bị ngăn chặn – nếu chúng ta trục xuất bọn họ từ trước.” Họ lúng lúng khắp nơi. Họ xông vào nhà! Sự tồn tại của chúng ta luôn bị đặt dấu hỏi, luôn bị nghi ngờ và biến thành tội phạm. Ngay cả ở Trung tâm Đồng Xuân này, những cuộc đuổi bắt của cảnh sát vẫn diễn ra liên tục.

VÀ GIỜ CÒN ĐẾN ĐÂY ĐỂ TRANH CỬ LÀ SAO?

Schmerz

Wir stehen heute hier, weil wir uns wehren müssen.

Weil wir nicht länger schweigen können, während die AfD versucht, uns zu spalten und zu täuschen.

Die AfD tut ernsthaft so, als würde sie uns Vietnames*innen unterstützen. Sie reist sogar mit einer deutsch-vietnamesischen Abgeordneten aus Hessen ins Dong Xuan Center, um uns zu erzählen, dass sie es doch so gut mit uns Ausländern meint.

Wollt ihr uns verarschen?

Die AfD ist nicht unser Freund.

In diesem Moment reicht es nicht mehr zu sagen, dass wir gegen die AfD sind. Wir müssen sie und ihre Politik und wofür sie steht, von unserem Platz loswerden.

Die AfD steht für ein System, das auf Ausgrenzung und Rassismus basiert. Ein System, das Menschen nach ihrem Nutzen aussortiert und bewertet. Das bedeutet: Menschen rein und Menschen rausschieben, je nachdem, wie es der Wirtschaft gerade passt. Wir kennen diese Logik nur zu gut. Wir kennen diese Sprüche: Nach der Drecksarbeit in den Textilfabriken haut ihr wieder ab, wo ihr herkommt!

Doch meine Eltern sind nach der Wende hier geblieben. Sie sind geblieben, obwohl sie in einer Gesellschaft leben, die Ihnen keine Chancen gab. Sie haben sich den Rücken kaputt gearbeitet, bis spät in die Nacht. All die Beleidigungen, Demütigungen in ihrem Geschäft ertragen, Tag für Tag. Und trotzdem weitergemacht, weil der Druck, der auf ihren Rücken lastet, noch größer war als der Schmerz des Rassismus.

Geld verdienen für uns Kinder, damit wir Essen und ein Dach über den Kopf haben. Geld schicken nach Vietnam für unsere Familie, die von den Kriegsschäden leiden.

tragen

Und dazwischen immer die Angst abgeschoben zu werden.

Meine Eltern haben mir gesagt: „Sei unauffällig. Pass dich an. Lächle und sei freundlich, dann werden sie dir nichts antun“.

Doch warum fühlen wir uns immer noch ausgeschlossen von dieser Gesellschaft?

Weil dieser Rassismus uns in die unterste Schublade steckt und zuschaut, wie wir uns abrackern, um irgendwie aufzusteigen. Und genau das passt perfekt in das Wahlprogramm der AfD. Sie verspricht uns eine bessere Zukunft, mehr Geld, mehr Sicherheit. Doch diese Versprechen gelten nicht für uns. Sie gelten nur für die Weißen, reichen Privilegierten unter ihnen. Neulich hat sich Elon Musk auf einer Wahlparty der AfD live zugeschaltet, um mit ihnen zu feiern und sie zu bestärken. Die AfD verspricht den Superreichen noch reicher zu werden durch Steuererlässe und steckt sich dann fröhlich Millionen von Euros an Wahlspenden in ihre eigene Kasse ein.

Diese Partei wird sich ganz sicherlich nicht um uns kümmern, wenn sie es noch nicht mal schafft, unsere Namen richtig auszusprechen oder zu schreiben. Migrationsprobleme sind in der Tagesordnung

Solingen. Magdeburg. Aschaffenburg. München

Immer greifen sie auf die Identitäten von Menschen mit Migrationshintergrund auf. Immer wieder heißt es: Diese Tat hätte verhindert werden können – wenn wir sie nur abgeschoben hätten. Ihr hetzt uns die Bude ein! Unsere Existenzen werden ständig infrage gestellt, unsere Leben werden kriminalisiert und bedrohlicher – auch hier, im Dong Xuan Center finden ständig Razzien statt.

UND JETZT KOMMT IHR HIER HER UND GEHT AUF WAHLFANG?

Bất kể chúng ta sống ở đây bao lâu, bất kể chúng ta đã cố gắng hòa nhập đến mức nào, trong mắt AfD, chúng ta vẫn là tầng lớp thấp nhất. Họ khiến cuộc sống của chúng ta khó khăn hơn, bằng cách đạp mạnh hơn nữa vào cổ chúng ta.

Mỗi cái tát, mỗi tiếng la hét của bố mẹ là một minh chứng cho nỗi sợ hãi tột cùng. Tôi biết họ đã phải kìm nén bao nhiêu đau đớn để có thể tiếp tục ở lại nơi này.

Bố tôi từng nói, ông không thể chịu đựng thêm được nữa. Ông không thể sống ở đây thêm một ngày nào nữa. Sau 35 năm với sự tù nhục, bố tôi muốn rời đi.

Nhưng tôi không muốn bỏ cuộc. Tôi không muốn AfD và chính sách phân biệt chủng tộc của họ chia rẽ chúng ta. Chúng ta phải sát cánh bên nhau. Không chỉ vì chính chúng ta, mà còn vì tất cả những ai đang bị loại trừ và chịu đựng sự thù hận này.

Chúng ta là một cộng đồng biết đấu tranh và vươn lên. Một cộng đồng không im lặng để bị chia rẽ.

Chúng ta ở đây.
Chúng ta sẽ ở lại đây.
Và chúng ta sẽ không để

AfD phá hủy tương lai của mình.

Egal, wie lange wir hier leben oder wie sehr wir uns integriert haben, in den Augen der AfD bleiben wir unterste Klasse.

Und sie wird uns das Leben schwieriger machen, indem sie uns den Schuh weiter in den Nacken drückt.

Jeder Schrei, jede Ohrfeige von meinen Eltern hat mir gezeigt, was für eine furchtbare Angst sie hatten. Ich habe verstanden, wie viel Schmerz sie in sich tragen mussten, damit sie hier bleiben dürfen.

Mein Vater hat mir gesagt, dass er nicht mehr kann. Dass er es hier nicht mehr aushält. Nach 35 Jahren Demütigung möchte er gehen.

Aber ich möchte nicht aufgeben und zulassen, dass die AfD und ihre rassistische Politik uns auseinandertreibt. Wir müssen zusammenstehen und füreinander da sein. Nicht nur für uns, sondern für alle, die von Ausgrenzung und Hass betroffen sind.

Wir sind eine Gemeinschaft, die kämpft. Eine Gemeinschaft, die nicht schweigt und sich spalten lässt.

Wir sind hier.
Wir bleiben hier.
Und wir werden nicht zulassen,
dass die AfD unsere Zukunft zerstört.

New Year

Năm mới, tôi mới.

– New year, new me.

Năm mới, khởi đầu mới.

– New year, new beginnings.

Năm mới, cơ hội mới.

– New year, new chances.

Vậy mà khi nhìn sân vườn nhà mình qua ô cửa sổ, vạn vật vẫn im lìm.

Con không cảm nhận được những khởi đầu mới.

Mùa đông, ta đã buộc phải lặng thinh. Ta đã buộc phải đầu hàng. Ta đã buộc phải chờ đợi. Chờ mùa xuân. Chờ cho những bông hoa nở dần lại lần nữa.

Mẹ tin rằng, tôi là một kẻ thất bại.

Khi viết những dòng chữ này, tôi khóc, với tiếng kêu gào im lặng trong mình, cơ thể căng lên, bao bọc trái tim đang thổn thức. Cô mèo đang ngồi trên đùi, mà tôi còn chẳng buồn để tâm.

Tôi cố gắng cảm nhận nỗi đau, để cho những cảm xúc này trở dậy – những cảm xúc mà tôi thường trốn chạy, từng phút từng ngày.

Cô mèo của tôi như hiểu điều đó. Cô ấy tự lùi xuống đuôi giường, nhường lại không gian cho tôi, và ngồi lặng yên như vậy. Tôi không nghĩ mình từng trải qua thứ tình yêu vô điều kiện đó trong đời – tình yêu mà cô mèo dành cho tôi.

Tháng Ba, khi mùa xuân trở lại và thiên nhiên bừng tỉnh, tôi đang học, đây là khởi đầu của năm mới. Khi Bạch Dương đi một chặng đường dài, để tìm thấy sự tồn tại đủ đầy của mình, và trở thành chòm sao đầu tiên trong bản đồ chiêm tinh.

Tháng Ba trước đó, tôi ngồi thường thức các loại nấm với bạn. “Golden Teacher”, có một loại nấm tên như vậy. Người giáo viên vàng. Khi cho thứ nấm đó vào người, tôi không còn có thể chạy trốn, khỏi những đau buồn của mình.

Khi bạn thấy tôi phải kìm nén những giọt nước mắt, anh ấy bắt đầu ôm tôi, và đó là khi nước mắt bắt đầu rơi. Anh ấy giữ tôi trong lòng, như cách mẹ từng ôm tôi lúc trước. Khác với mẹ, anh ấy nói tôi rằng, “Cậu có thể khóc mà”.

“Nín, nín đi con.”

Năm mới, tôi mới.

– New year, new me.

Năm mới, khởi đầu mới.

– New year, new beginnings.

Năm mới, cơ hội mới.

– New year, new chances.

But when I look out of the window into my backyard, nature seems still.

I see no new beginnings.

In winter, we are supposed to stand still. We are supposed to surrender. We are supposed to wait. For spring. For when the flowers slowly start to grow again.

Mẹ tôi tin rằng tôi là một kẻ thất bại.

My mother believes I’m a failure.

As I write these words, I cry, a silent scream inside, everything tightens, where my heart lives. My cat sits on my lap, and I turn away from her.

Tôi cố gắng cảm nhận nỗi đau, để cho những cảm xúc này trở dậy – những cảm xúc mà tôi thường chạy trốn, từng phút từng ngày. – I try to feel the pain, to allow these emotions to surface – emotions I otherwise run away from, minute by minute, day by day.

My cat understands, and she moves to sit at the end of the bed. She’s giving me space, but she also stays. I don’t think I’ve ever experienced unconditional love in my life, like the love she gives me.

Vào tháng Ba, khi mùa xuân trở lại và thiên nhiên thức tỉnh, tôi đang học, đây là khởi đầu của năm mới. In March, when spring returns and nature awakens again, I am learning now, this is the beginning of the new year.

When Aries makes its way through the whole of existence, and becomes the first sign of the astrological calendar.

Last March, I ate magic mushrooms with friends. “Golden Teacher” was the name of the mushroom.

Once I had the mushroom in my body, I could no longer run away from my grief.

Khi bạn tôi thấy tôi đang kìm nén những giọt nước mắt, anh ấy bắt đầu ôm tôi, và đó là lúc nước mắt bắt đầu rơi. When my friend saw that I was holding back my tears, he started to hold me, and that’s when they began to fall. And he held me, just like my mother used to do. But unlike her, he told me, “You can cry.”

“Nín, nín đi con.”

Same Me

“Nín” trong tiếng Việt có nghĩa là “ngừng khóc”, “ngừng gây tiếng động”.

Người giáo viên vàng đã đưa tôi quay trở lại hành trình về quá khứ. Đột nhiên tôi thấy mẹ mình, dáng vẻ mệt mỏi và đuối sức, đang cố gắng an ủi tôi. “Nín đi con”. Tôi thấy được sự trống trải trong mắt mẹ. **Và tôi hiểu. Mẹ không bao giờ cho phép tôi khóc, vì chính mẹ cũng không được phép khóc bao giờ.**

Đến cả ngày hôm nay, mẹ gần như chưa bao giờ khóc, cả khi mẹ có đủ lý do và đủ quyền để khóc – ngày này qua ngày khác.

Mẹ nói chuyện với tôi qua điện thoại, chỉ vài phút trước đó.

“Đã bốn năm từ khi con tốt nghiệp, mà con vẫn chưa đạt được điều gì. Liệu con có khả năng tự lo cho bản thân không?” Sau khi tôi im lặng một hồi lâu và kết thúc cuộc điện thoại trong nước mắt, mẹ nhắn cho tôi – **“Mẹ mệt rồi.”**

Tôi ước mẹ có thể nhìn thấy mái nhà đang che chở cho tôi, đồ ăn tôi có trong bếp, dòng nước mát để uống và sinh hoạt, quần áo ấm để mặc, cô mèo ngồi bên cạnh tôi, và một cộng đồng với những con người có trái tim ấm áp, dang tay khi tôi cần và ôm tôi vào lòng.

Tôi ước mẹ có thể công nhận rằng, tôi là một người có trái tim rộng mở – công nhận cả sức mạnh và nỗ lực để có được điều đó. Mẹ nhắn tôi, **“Con tốt bụng quá”**. “Tốt bụng” – là cái bụng tốt. Trong mắt mẹ, một người quá ngây thơ sẽ chẳng bao giờ thành công được trong thế giới tư bản đầy cạnh tranh. Trong thế giới này, bạn không thể mang theo một cái bụng tốt, nếu không sẽ bị bóc lột và đàn áp.

Mẹ tôi sinh ra giữa những năm tháng chiến tranh. Mong mỏi lớn nhất của mẹ là sự đảm bảo và an toàn về kinh tế. Nhưng mẹ không thấy chế độ tư bản đang bóp nghẹt hơi thở của con, lấy đi niềm vui sống của con, nuốt chửng tâm hồn con.

Con đang cố gắng, mẹ ơi. Con đang cố gắng vì mẹ nữa. Để sau những thập kỷ làm việc vất vả, cuối cùng mẹ có thể nghỉ ngơi.

Năm mới đến rồi. Nhưng tháng Ba và mùa xuân vẫn chưa đến. Trong một thế giới không còn chủ nghĩa tư bản, phụ quyền, thực dân, chiến tranh và diệt chủng, liệu một lúc nào đó mẹ sẽ nói với tôi rằng:

“Nghỉ ngơi, con ơi. Chuẩn bị xới đất nào. Trồng cây gieo hạt thôi. Mùa đông đến rồi. Đừng quên tưới nước cho cây hằng ngày. Nhớ cầu mong cho cây vươn mầm chắc khỏe, để rễ được bám sâu vào đất mẹ.

Mọi việc sẽ đâu vào đó.

Miền là chúng ta có nhau, mọi điều đều sẽ ổn. Mẹ yêu con, vô điều kiện.”

“Nín” is a Vietnamese word for “stop crying” or even “stop making noise”.

The Golden Teacher took me on a journey into the past, and suddenly I saw my mother, tired and exhausted, trying to comfort me. “Stop crying.”

“Nín đi con.” I clearly saw the emptiness in her eyes. **Và tôi hiểu. Mẹ không bao giờ cho phép tôi khóc, vì chính mẹ cũng không được phép khóc bao giờ.**

And I understood, she never allowed me to cry because she herself was never allowed to cry. To this day, my mother almost never cries, even though she had every right in the world to cry for days.

She tells me on the phone, just a few minutes ago.

“Đã bốn năm từ khi con tốt nghiệp, mà con vẫn chưa làm được gì. Liệu con có bao giờ có thể tự lo cho bản thân không?” – “It’s been four years since your bachelor’s, and you still haven’t accomplished anything. Will you ever be able to take care of yourself in life?”

She writes to me after I silently and tearfully end the call: **“Mẹ mệt rồi.”** – “I’m tired.”

I wish she could see that I have a roof over my head, food to eat every day, water to drink and wash with, warm clothes to wear, my cat by my side, and a community of beautiful people who catch me when I need it and hold me.

I wish she could acknowledge that I am a person with a big heart—and what strength that takes. She writes to me, **“Con tốt bụng quá.”** – “You’re someone who’s too kind-hearted.” **“Tốt bụng.”** – Good belly. A person, in her eyes, too naïve, who will never succeed in this capitalist world. In this world, you can’t have a good belly, or you’ll be exploited and oppressed.

My mother is a child of the Vietnam War, and all she wants is for me to be financially secure. But she doesn’t see that capitalism is taking away my breath, my joy for life, sucking the soul out of me.

Con đang cố gắng, mẹ ơi, con đang cố gắng vì mẹ nữa, để sau tất cả những thập kỷ làm việc vất vả, mẹ có thể cuối cùng nghỉ ngơi. – Ich versuche es schon, Mama, I am trying for you too, so that after all these decades of hard work, you can finally take a break.

It’s New Year’s, but March and spring have not yet arrived. In a world without capitalism, patriarchy, colonialism, war and genocide, would you perhaps say to me:

“Rest, my child. Prepare the soil. Sow your plants. It’s winter. Don’t forget to water your seeds daily and pray for strong trees to grow from them, with roots that reach deep into the earth.

Everything will fall into place. As long as we have each other, all is well. I love you, unconditionally.

Miền là chúng ta có nhau, mọi thứ đều ổn. Mẹ yêu con, vô điều kiện.”

Kiên Trinh

Dong Xun Ci
Halle 8

OPEN MIC: BÁC SĨ LAM-THANH LY

Chợ Đồng Xuân đối với chúng ta - người Việt và người Đức gốc Việt - là một phần của quê hương. Chợ Đồng Xuân là trái tim của cộng đồng người Việt tại Berlin.

Và rồi bạn - Anna Nguyễn, con gái của những người tị nạn Việt Nam - xuất hiện ở đây. Bạn từ Hessen đến Berlin, bước vào không gian an toàn của chúng tôi, và trải thảm đỏ cho Beatrix von Storch, ứng cử viên trực tiếp của đảng AfD, người đang đi vận động tranh cử cho cuộc bầu cử Quốc hội Liên bang. Anna Nguyễn, bạn dùng chính cái tên Việt Nam và gương mặt của mình để gieo rắc những lời dối trá và sự thù hận mang tính phân biệt chủng tộc của các bạn vào cộng đồng người Việt chúng ta. Thật đáng xấu hổ.

Các bạn luôn nói về việc trục xuất, trục xuất, và trục xuất. Đảng AfD muốn chấm dứt di cư và thay vào đó là cái gọi là “tái di cư”.

Anna Nguyễn, làm sao bạn có thể đặt chân vào Trung tâm Đồng Xuân với những mục tiêu như vậy?

Có lẽ bạn không biết, vì bạn đâu có lớn lên ở đây. Chợ Đồng Xuân là hiện thân của di cư và tị nạn, của những con người đã đến đây trong những điều kiện khắc nghiệt nhất ta có thể hình dung ra, và là hiện thân của những người đã đến Đức mà không có giấy tờ hợp lệ. Đó chính là những người mà bạn muốn trục xuất. Vậy mà bạn vẫn dám đứng đây trước họ, nhối nhét họ bằng chiến dịch tranh cử ô uế của các bạn sao?

Thật đáng xấu hổ.

Bạn có thật sự ngây thơ đến mức nghĩ rằng mọi thứ sẽ trở nên tốt đẹp hơn sau đó không? Rằng khi tất cả những người các các bạn trục xuất đã rời đi, thì nước Đức sẽ trở nên an toàn trở lại?

Đảng AfD cũng luôn nói: “Chúng tôi chỉ trục xuất những tội phạm bất hợp pháp.” Nhưng AfD là một đảng không chỉ dung túng cho bè lũ phát xít, mà còn chủ động tìm kiếm và hợp tác với họ. Những người như vậy sẽ không bao giờ chỉ dừng lại ở việc trục xuất những người phạm tội không có giấy tờ. Họ có thể bắt đầu từ đó. Nhưng rồi sẽ tới lượt những công dân “không hội nhập đủ tốt” (bất kể điều đó có nghĩa là gì), rồi sau đó sẽ tới những công dân có ngoại hình khác biệt. Một ngày nào đó sẽ tới lượt tôi. Và một ngày nào đó sẽ tới lượt bạn, Anna Nguyễn ạ.

Đừng ngây thơ mà nghĩ rằng bạn ưu tú hơn người khác nên bạn và gia đình bạn sẽ không bị ảnh hưởng.

Và sự thật là: không một vấn đề lớn nào ở Đức sẽ được giải quyết khi tất cả mọi người đã bị trục xuất.

Không ai nói về hàng triệu người có nguồn gốc nhập cư, về những người tị nạn đã hội nhập tốt, về những con người chăm chỉ góp phần giữ cho đất nước này vận hành. Và cũng không ai nói về nỗi sợ hãi, nỗi buồn, nỗi thất vọng và tuyệt vọng đè nặng lên chúng tôi khi chúng tôi biết rằng 21% người dân Đức ủng hộ một đảng không những dung túng, mà còn khuyến khích sự thù ghét người nước ngoài. Nhưng chúng tôi vẫn đứng bên nhau. Trái tim chúng tôi vẫn rộng mở, và chúng tôi tiếp tục lên tiếng vì những người cần được giúp đỡ.

Tôi không biết điều gì trong cuộc đời bạn đã khiến bạn, Anna Nguyễn, chọn đứng về phía đó, còn tôi ở phía bên này. Tôi lấy làm tiếc khi bạn chọn con đường gắn liền với quá nhiều thù hận và công kích nhắm tới người khác. Có lẽ nơi đó rất cô đơn. Nhưng bạn biết không? Nếu một ngày nào đó bạn cảm thấy quá mệt mỏi với tất cả những điều này, nếu bạn không còn muốn sống với thù hận nữa, thì chúng tôi sẽ chào đón bạn bằng vòng tay rộng mở. Khi đó chúng ta có thể cùng ngồi xuống và ăn một bát phở.

Vì đó là cách người Việt đối xử với nhau.

Bác sĩ Lam-Thanh Ly

Das Dong Xuan Center ist für uns Vietnamesen und Deutsch-Vietnamesen ein Stück Heimat. Das Dong Xuan Center ist das Herz der vietnamesischen Community hier in Berlin.

Und dann bist du hier Anna Nguyen, Tochter von vietnamesischen Geflüchteten. Du kommst aus Hessen angereist nach Berlin, du stampfst in unseren Safe Space und rollst den Teppich aus für Beatrix von Storch, Direktkandidatin der AfD, die auf Stimmenfang aus ist für die Bundestagswahl. Anna Nguyen, du nutzt deinen vietnamesischen Namen und dein Gesicht, um unsere vietnamesische Community mit euren Lügen und eurer rassistischen Hetze zu vergiften.
Schäm dich!

Ihr redet immer übers Abschieben, abschieben, abschieben. Die AfD will Migration stoppen und stattdessen eine Remigration einführen.

Anna Nguyen, wie kannst du es wagen, mit diesen Forderungen deinen Fuß ins Dong Xuan Center zu setzen?

Vielleicht weißt du es nicht, du bist ja nicht von hier. Das DXC ist der Inbegriff von Migration und Flucht, von Menschen, die unter den schlimmsten vorstellbaren Bedingungen als Geflüchtete hierhergekommen sind und ja, auch von Menschen, die ohne Papiere nach Deutschland gekommen sind. Das sind genau die Leute, die du abschieben willst. Und du wagst es, vor diese Leuten hier zu treten und ihnen euer vergiftetes Wahlprogramm ins Gesicht zu klatschen?

Schäm dich!

Bist du wirklich so naiv, dass du denkst, dass danach alles besser wird? Wenn alle Leute, die ihr abgeschoben habt, weg sind, dann ist Deutschland endlich wieder sicher?

Die AfD behauptet auch immer: "Wir schieben doch nur die illegalen Straftäter ab!"

Die AfD ist eine Partei, die Nazis in ihrer Partei nicht nur toleriert, sondern aktiv ihre Nähe sucht und mit ihnen zusammenarbeitet. Diese Leute in eurer Partei werden niemals nur zufrieden sein, nur die illegalen Straftäter abzuschieben. Die vielleicht zuerst, aber danach werden es die Staatsbürger sein, die nicht so gut integriert sind, was immer das auch bedeutet, danach sind es die Staatsbürger, die einfach anders aussehen. Irgendwann bin auch ich dran und irgendwann auch du, Anna Nguyen.

Sei doch nicht so naiv und denk du wärst etwas Besseres, sodass es deine Familie und dich nicht betreffen wird.

Und guess what: Keines der großen Probleme in Deutschland wird gelöst sein, wenn alle Leute abgeschoben sind.

Niemand spricht über die Millionen Menschen mit Migrationshintergrund, über die gut integrierten Geflüchteten, über die hart arbeitenden Menschen, die Deutschland am Laufen halten. Und niemand spricht über die Angst und die Trauer, den Frust und die Enttäuschung und die Verzweiflung, die uns überkommt, wenn wir hören, dass 21% der Deutschen eine Partei wählt, die Fremdenfeindlichkeit nicht nur toleriert, sondern auch begrüßt. Aber wir halten zusammen. Unsere Herzen bleiben groß und wir setzen uns für die Menschen ein, die Hilfe brauchen.

Und keine Ahnung, was in deinem Leben passiert sein muss, dass du, Anna Nguyen, auf dieser Seite stehst und ich hier. Es tut mir Leid, dass du dich für die Option entschieden hast, die mit so viel Hass und Hetze auf andere Menschen einhergeht. Es muss einsam sein dort drüben. Aber weißt du was? Wenn du mal der ganzen Sache überdrüssig werden solltest und wenn du keinen Bock mehr auf Hass und Hetze bist, dann empfangen wir dich mit offenen Armen. Dann können wir auch gerne eine Schüssel Pho zusammen essen.

So machen das nämlich Vietnamesen untereinander.

Dr. med. Lam-Thanh Ly

**TUYÊN BỐ CỦA BAN TỔ CHỨC
PHONG TRÀO “KHÔNG CÓ CHỖ CHO
AFD TẠI TRUNG TÂM ĐỒNG XUÂN”
NGÀY 15.02.2025**

Kính thưa quý cô bác, anh chị em và toàn thể cộng đồng,

Chúng tôi, một nhóm nhỏ đã tổ chức phong trào “Không có chỗ cho AfD tại Trung tâm Đồng Xuân”, mong muốn gửi đôi lời tới cộng đồng của mình.

Cuộc biểu tình lần này đã khơi dậy nhiều suy nghĩ và cảm xúc. Rất nhiều người, từ những thế hệ khác nhau, đã tìm đến chúng tôi để bày tỏ sự biết ơn – không chỉ vì chúng tôi dám lên tiếng, mà còn vì họ cảm thấy những điều từng bị chôn giấu – những tổn thương, những nỗi đau không thể cất lời bấy lâu nay cuối cùng cũng được lắng nghe và thấu hiểu. Điều đó tiếp thêm sức mạnh cho chúng tôi.

Tuy nhiên, cùng lúc đó, trên một số trang báo và mạng xã hội, có không ít thông tin sai lệch đang lan truyền về cuộc biểu tình phản đối này, từ cả những người có mặt tại hiện trường lẫn những người chưa từng có mặt.

Vì vậy, chúng tôi muốn trực tiếp chia sẻ góc nhìn của mình qua những điểm mục sau:

- 1. Chúng tôi là ai?**
- 2. Tại sao chúng tôi tổ chức phong trào này?**
- 3. Diễn biến trong cuộc biểu tình phản đối hôm đó**
- 4. Những hoạch định tiếp theo của chúng tôi**

1. Chúng tôi là ai?

Chúng tôi là những cá nhân và nhóm khác nhau, tự tìm đến nhau và tập hợp lại một cách tự phát. Chúng tôi là cộng đồng người Việt đang sống tại nước ngoài – có người sinh ra và lớn lên tại Đức trong những gia đình di cư, có người đặt chân đến đây từ nhiều thập kỷ trước, và cũng có người chỉ mới đến trong thời gian gần đây. Dù đến từ những hành trình khác nhau, chúng tôi gặp nhau ở một điểm chung: mong muốn cất lên tiếng nói của cộng đồng mình.

Từ lâu, chúng tôi đã đấu tranh – cả trên tư cách cá nhân lẫn tập thể – chống lại nạn phân biệt chủng tộc nhắm vào người châu Á, cũng như nhiều bất công xã hội khác. Chúng tôi kết nối với cộng đồng mình theo nhiều cách: làm việc cùng các tổ chức, dự án, hội nhóm, và xây dựng những không gian để lắng nghe và lên tiếng. Nhưng đây là lần đầu tiên, một cuộc biểu tình do chính cộng đồng người Việt khởi xướng, dành cho chính chúng ta đã được tổ chức.

Trong quá trình này, chúng tôi nhận được sự đồng hành từ những tổ chức như Hội Người Việt Berlin & Brandenburg e.V., nơi đã hỗ trợ chúng tôi ngay từ những ngày đầu tiên. Chúng tôi cũng trao đổi trực tiếp với Ban Quản lý Đồng Xuân Center, để cũng lưu ý về nội quy riêng của Trung Tâm giúp cuộc biểu tình có thể diễn ra ngay tại nơi này – nơi vốn đã trở thành một phần của ký ức và đời sống cộng đồng người Việt tại Đức.

Chúng tôi muốn nhấn mạnh rằng hoạt động này được thực hiện hoàn toàn độc lập, như các nhóm nhỏ khác cũng có mặt ngày hôm đó. Nó không liên quan đến đảng Die Linke (Đảng Cảnh Tả), và chúng tôi không phát biểu thay mặt họ – sáng kiến này được tổ chức và thực hiện bởi chúng tôi và những người trong cộng đồng của mình.

Thông qua các kết nối trong cộng đồng, chúng tôi đã nhận được sự hỗ trợ pháp lý từ một luật sư, người đã đồng hành với chúng tôi trên tư cách cá nhân. Chính ông ấy, theo đề nghị của chúng tôi, đã đăng ký cuộc biểu tình và hỗ trợ liên hệ với cảnh sát để sự kiện có thể diễn ra suôn sẻ. Vị luật sư này là thành viên của đảng Die Linke và đã mặc áo bảo hộ có logo của đảng. Một số người tham gia biểu tình cũng có liên hệ với đảng này.

Nhưng điều đó không có nghĩa rằng Die Linke hay các tổ chức như korientation e.V. là đơn vị tổ chức cuộc biểu tình này. Chúng tôi bác bỏ mọi suy diễn sai lệch về điều đó.

2. Tại sao chúng tôi tổ chức phong trào này?

Vào thứ Ba tuần trước (11.02.2025), chúng tôi nhận được thông tin về việc đảng AfD có kế hoạch dựng một quầy thông tin tại Đồng Xuân Center để vận động bầu cử. Tin tức này nhanh chóng lan tỏa trong cộng đồng và gây ra một làn sóng phản đối mạnh mẽ. Chúng tôi cảm thấy vô cùng phẫn nộ khi thấy một đảng chính trị theo chủ nghĩa phân biệt chủng tộc lại chọn chính nơi mà chúng tôi xem là “nhà” để tuyên truyền chính sách của họ.

Chúng tôi hiểu rõ rằng AfD không chỉ chống lại chúng tôi, mà còn chống lại cha mẹ chúng tôi và cả cộng đồng chúng tôi. Đảng này tấn công những con người, những gia đình đã coi Trung Tâm Đồng Xuân là một phần quan trọng trong cuộc sống của mình, nơi mà họ đã xây dựng ký ức, nơi mà họ cảm thấy mình có thể tồn tại.

Chính sách của AfD không chỉ là những lời lẽ chia rẽ, mà còn là đại diện cho việc tái hiện những nỗi đau trong ký ức tập thể của cộng đồng chúng tôi. Những cuộc trục xuất tàn nhẫn, bạo lực phân biệt chủng tộc, sự kỳ thị trong các cơ quan hành chính như Jobcenter, Sở Ngoại Kiều hay ngay cả trong hệ thống giáo dục, trường học... Tất cả những điều này không chỉ chưa được cải thiện mà còn đang tái diễn.

ORGA- STATE

Nỗi đau càng sâu sắc hơn khi nhiều người trong cộng đồng chúng tôi vẫn bị tước đoạt quyền bầu cử, vẫn phải đối mặt với việc bị từ chối cấp phép cư trú, bị mắc kẹt trong các rào cản hành chính như chính sách Kettenduldung (tạm dung liên tục), giấy phép cư trú ngắn hạn, quy định bắt buộc phải sống trong trại tị nạn (Residenzpflicht), và thậm chí quyền làm việc cũng bị từ chối.

Chúng ta không thể quên những cuộc tấn công bạo lực với động cơ phân biệt chủng tộc đã xảy ra trong quá khứ, những sự kiện đã để lại vết thương sâu đậm trong cộng đồng của mình:

- Rostock-Lichtenhagen (1992)**
- Hoyerswerda (1991)**
- Havemannstraße (1991/1992)**

Những vụ tấn công này không chỉ là những ký ức đau buồn, mà còn là cột mốc bạo lực mà chúng ta vẫn phải đối mặt, cùng với những vụ sát hại người Việt mà không phải ai cũng nhớ đến.

Một số nạn nhân trong những vụ tấn công ấy là:

- Nguyễn Ngọc Châu & Đỗ Anh Lân (1980, Hamburg)**

Ngày 22 tháng 8 năm 1980, các thành viên của nhóm phát xít cực hữu “Deutsche Aktionsgruppen” đã phóng hỏa một khu nhà dành cho người tị nạn Việt Nam, khiến Nguyễn Ngọc Châu và Đỗ Anh Lân thiệt mạng. Đây là một trong những vụ sát hại có động cơ phân biệt chủng tộc đầu tiên ở Cộng hòa Liên bang Đức sau năm 1945.

Liebe Geschwister, liebe Eltern, liebe Tanten und Onkeln und liebe Community,

wir sprechen hier als Organisator*innen der Kundgebung „Kein Platz für die AfD auf dem Đông Xuân Center“ und möchten einige Worte an unsere Community richten.

Der Gegenprotest hat viel angestoßen – viele Menschen aus unterschiedlichen Altersgruppen sind auf uns zugekommen und haben sich bei uns bedankt für unseren Mut und für das Sprechbar-Machen ihrer Erfahrungen. Gleichzeitig wird auf Social Media und in der Berichterstattung viel über Politik geredet und Misinformation über unseren Gegenprotest verbreitet, von Menschen, die selbst vor Ort waren, aber auch von Menschen, die gar nicht da waren.

Wir wollen hiermit unsere Perspektive mit euch teilen:

1. Wer sind wir?
2. Warum haben wir einen Gegenprotest organisiert?
3. Was ist am Tag passiert?
4. Wie geht es weiter?

1. Wer sind wir?

Wir sind eine Gruppe von Einzelpersonen und Gruppen, die sich spontan zusammengefunden hat. Wir sind Teil der vietnamesischen Diaspora in 1. Generation, 1,5 Generation und 2. Generation. Einige sind hier als Kinder vietnamesischer Migrant*innen geboren, einige sind vor langer Zeit und einige erst vor kurzem nach Deutschland gekommen.

Wir sind als Individuen und Gruppe gut organisiert, weil wir seit Jahren gegen anti-

MENT

asiatischen Rassismus und zu vielen weiteren Themen der sozialen Gerechtigkeit kämpfen. Wir haben enge Verbindungen in unsere Communities, arbeiten gemeinsam mit Institutionen, Initiativen und Vereinen auf Community-Ebene.

Gleichzeitig ist es für uns das erste Mal, dass wir eine Kundgebung ausdrücklich von und für Vietnames*innen organisiert haben. Initiativen wie die Vereinigung der Vietnamesen in Berlin & Brandenburg e.V. standen uns in diesem Prozess unterstützend zur Seite und befürworteten unser Vorhaben eines Gegenprotests von Beginn an. Auch wäre ohne die kurzfristige Zusammenarbeit mit dem Đông Xuân Center Management die Kundgebung auf dem Gelände des DXC nicht möglich gewesen.

Uns ist es wichtig zu betonen, dass wir die Kundgebung unabhängig von der Partei „Die Linke“ organisiert haben und nicht in ihrem Namen gesprochen haben – die Initiative dieser Kundgebung ging aus unserer Community hervor.

Wir hatten durch Community-Kontakte Unterstützung von einem Anwalt, der uns als Einzelperson durch rechtliche Beratung zur Seite stand. Er hat auf unseren Wunsch die Demonstration angemeldet und uns bei der Organisation der Kundgebung die Kommunikation mit der Polizei abgenommen.

Er ist Mitglied bei der Linkspartei und trug eine Sicherheitsweste mit deren Logo. Zusätzlich kamen weitere Teilnehmende aus dem Kreis der Linkspartei zu unserer Veranstaltung.

Dennoch sind weder „Die Linke“ noch Vereine wie „Koriantation e.V.“ die Organisator*innen der Kundgebung. Diese Narrative weisen wir deutlich von uns.

2. Warum haben wir einen Gegenprotest organisiert?

Wir erfuhren vor einer Woche am Dienstag (11.02.25) davon, dass die AfD einen Stand im Đông Xuân Center aufstellen möchte, um auf Stimmenfang während des Wahlkampfes zu gehen. Diese Nachricht verbreitete sich rasant innerhalb unserer Community und hat enorm viel Aktionspotenzial in Gang gesetzt. Wir waren aufgebracht und wütend, dass diese Partei ausgerechnet in unserem Zuhause für ihre rassistische Politik wirbt.

Für uns ist klar: die AfD hetzt gegen uns, gegen unsere Eltern, gegen unsere Community. Sie hetzt gegen die Menschen, für die das Đông Xuân Center ein wichtiger Ort des Lebens darstellt.

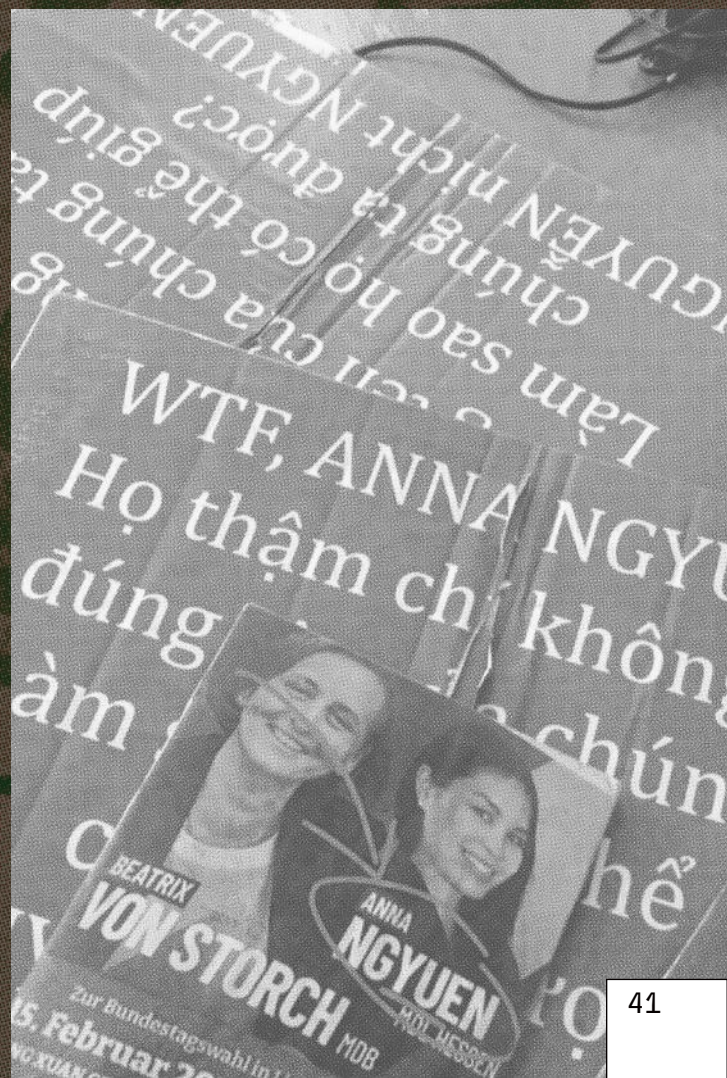
Sie verfolgt eine Politik, die den Schmerz unserer kollektiven Erfahrung hervorruft: die Brutalität von Abschiebungen, die rassistischen Angriffe und Hassgewalt, die Diskriminierung im Jobcenter, der Ausländerbehörde, im Schul- und Bildungssystem. Die Angst und Wut darüber, dass sich nichts verbessert hat, und sich stattdessen die Geschichte wiederholt: dass viele immer noch nicht wählen dürfen, ihr Aufenthalt von diesem Land verwehrt wird, dass die deutsche Gesellschaft das Leben von Migrant*innen und Geflüchteten schwer macht, durch die Bürokratie von Kettenduldungen, befristeten Aufenthaltsbewilligungen, Residenzpflicht, verweigerter Arbeitslaubnisse.

Die rassistische Gewalt von Rostock-Lichtenhagen (1992), Hoyerswerda (1991) und in der Havemannstraße (1991/1992) haben wir nicht vergessen. Ebenso nicht die Morde gegen Menschen wie wir.

Einige ihrer Namen sind:

– Nguyễn Ngọc Châu & Đỗ Anh Lân (1980, Hamburg)

Am 22. August 1980 zündeten Mitglieder der rechtsextremen „Deutschen Aktionsgruppen“ ein Wohnheim für vietnamesische Geflüchtete an. Nguyễn Ngọc Châu und Đỗ Anh Lân starben an den Folgen des Brandanschlags. Es war einer der ersten rassistischen Mordanschläge in der Bundesrepublik Deutschland nach 1945.

- Nguyễn Văn Tú (1992, Berlin, Marzahn)

Ngày 24 tháng 4 năm 1992, Nguyễn Văn Tú (29 tuổi) bị tấn công bởi những kẻ theo chủ nghĩa tân phát xít ở Berlin. Kẻ gây án đã rút dao và đâm vào ngực ông, dẫn đến cái chết của ông. Sau này, một người bạn của thủ phạm đã trở thành nghị viên quận Marzahn-Hellersdorf thuộc đảng AfD.

- Nguyễn Tấn Dũng (2008, Berlin, Marzahn)

Ngày 6 tháng 8 năm 2008, Nguyễn Tấn Dũng (19 tuổi) bị một kẻ phân biệt chủng tộc tấn công và đâm chết. Trước khi ra tay, kẻ thù ác đã đe dọa anh và thậm chí gọi cảnh sát, nói: "Mấy người giải quyết đi, hay là tôi phải tự xử lý?" Còn điều gì xót xa hơn khi biết cảnh sát đã không can thiệp.

Từ những năm 1990 cho đến nay, AfD vẫn duy trì mối quan hệ với những kẻ gây ra các vụ tấn công nhằm vào cộng đồng chúng tôi. Đảng này hiện đã bị Cơ quan Bảo vệ Hiến pháp xếp vào diện nghi vấn, vì họ đang nắm giữ vị trí trung tâm của một mạng lưới, bao gồm các cá nhân, tổ chức và nhân vật có mối liên hệ mật thiết với các hoạt động và đường lối cực đoan cánh hữu.

Chúng ta đang chứng kiến sự tiếp diễn của những chính sách bài trừ người nhập cư đối với nhiều thế hệ. Chúng ta không thể đứng ngoài cuộc vì chúng ta sẽ là những người chịu ảnh hưởng trực tiếp.

Cuộc biểu tình này của chúng tôi không chỉ là hành động phản đối đơn thuần, hơn thế nó là phản hồi chân thực cho những vết thương sâu đậm hằn trong lịch sử gia đình chúng tôi, trong ký ức của các thế hệ trước, điều mà những chính sách phân biệt chủng tộc của AfD đã để lại.

AfD đã và đang tiếp tục tấn công mạnh mẽ vào các cộng đồng dễ bị tổn thương, đặc biệt là người Ả Rập và người tị nạn, bằng những chiến thuật bóp méo sự thật trên truyền thông, gán cho họ là tội phạm, dù các thống kê tội phạm phủ nhận

những điều đó. Những bước đi này của họ khiến chúng tôi nhớ lại những gì cha mẹ chúng tôi đã phải chịu đựng cách đây 30 năm, khi họ cũng bị gán mác tội phạm tại Đức, chỉ vì tình trạng cư trú bất hợp pháp và thiếu cơ hội trong giáo dục, việc làm.

Chính vì vậy, chúng tôi tổ chức cuộc biểu tình này – không chỉ để phản đối một đảng phái, mà để đáp trả sự phân biệt, bóp méo sự thật và bảo vệ cộng đồng chúng ta khỏi kế hoạch đi cùng sự bài trừ và thù hận.

Chỉ trong bốn ngày, chúng tôi đã huy động tất cả nguồn lực có thể, từ việc sắp xếp công việc đến liên tục gọi điện, gửi email, và soạn bài phát biểu suốt ngày đêm, để đảm bảo rằng hoạt động biểu tình diễn ra an toàn, theo đúng thủ tục pháp luật, tạo được không gian để mọi người cảm thấy được bảo vệ và tôn trọng, được nhìn thấy và lắng nghe. Điều đặc biệt quan trọng đối với chúng tôi lần này là tất cả các bài phát biểu, bài thơ và phần dẫn dắt chương trình đều phải được trình bày bằng tiếng Việt, bởi chúng tôi muốn gửi những câu từ đến từ tận đáy trái tim tới từng thành viên trong cộng đồng, dù họ là ai, đã sống ở Đức bao lâu, dù tiếng Đức của họ có tốt hay không.

Các bài phát biểu trong cuộc biểu tình không chỉ đơn thuần là những lời nói, mà là những câu chuyện và những trải nghiệm đau thương đã bị cất giữ bấy lâu nay chưa có cơ hội được nói ra. Chúng có lẽ chưa từng được chia sẻ trong bất kỳ cuộc biểu tình nào trước đây. Trong lần này, chúng tôi đã tìm ra một ngôn ngữ để nói lên những điều chưa từng được diễn đạt, một cầu nối kết nối giữa các thế hệ – và đó chính là một bước tiến quan trọng đối với cộng đồng chúng tôi.

3. Diễn biến trong cuộc biểu tình phản đối hôm đó

Vào ngày diễn ra cuộc biểu tình (ngày 15 tháng 2 năm 2025), cảnh sát thông báo rằng họ đã chỉ định cho chúng tôi một địa điểm trước Hội trường 8. Trong khi đó, AfD dựng quầy thông tin vận động bầu cử của họ trước Hội trường 2. Giữa khu vực vận động của họ và cuộc biểu tình của chúng tôi có một khoảng cách lớn, được cảnh sát ngăn cách thêm bằng một hàng rào cảnh sát.

Cuộc biểu tình bắt đầu vào lúc 10:15 sáng với phần dẫn chương trình và các bài phát biểu bằng cả tiếng Đức và tiếng Việt. Chúng tôi giải thích rõ lý do tại sao lại tổ chức cuộc biểu tình này tại Trung Tâm Đồng Xuân, đồng thời kêu gọi mọi người tham gia không làm gián đoạn hoạt động tại trung tâm và tránh những hành động khiêu khích không cần thiết đối với AfD. Đội ngũ an ninh, trật tự viên của chúng tôi đã có mặt để đảm bảo các yêu cầu này được thực hiện. Ban đầu, khoảng 300 người tham gia đã có mặt.

Các bài phát biểu và bài thơ tiếp theo đã mang lại những cảm xúc mạnh mẽ, những cảm xúc mà chúng tôi đã chất chứa từ lâu và nay mới có dịp được bày tỏ. Những câu chuyện cá nhân, những trải nghiệm của cha mẹ chúng tôi, và của những người vừa mới đến Đức, tất cả được chia sẻ trong không khí xúc động. Chúng tôi nhìn thấy nhiều người tham gia biểu tình

- Nguyễn Văn Tú (1992, Berlin, Marzahn)

Der 29-Jährige wurde am 24. April 1992 in Berlin von Neonazis angegriffen. Der Täter zog dabei ein Messer und stach Nguyễn Văn Tú tödlich in die Brust. Ein Freund des Täters holte sogar noch Verstärkung, heute sitzt der Freund als AfD-Bezirksabgeordneter im BVV Marzahn-Hellersdorf.

- Nguyễn Tấn Dũng (2008, Berlin, Marzahn)

Der 19-Jährige Nguyễn Tấn Dũng wurde am 06. August 2008 von einem Rassisten angegriffen und zu Tode erstochen. Am Vortag wurde er bereits vom Täter beschuldigt und bedroht. Dieser rief vor seiner Tat bei der Polizei mit den Worten: "Regelt ihr das oder muss ich das selbst erledigen?" an, die ihn wiederum dazu ermunterte Nguyễn Tấn Dũng festzuhalten.

Die AfD pflegt enge Kontakte zu denen, die in den 1990ern und bis heute noch für die Angriffe gegen unsere Häuser und Morde gegen unsere Menschen verantwortlich sind. Ihre Partei wird vom Verfassungsschutz als Verdachtsfall für Rechtsextremismus eingestuft, da sie im Zentrum eines Netzwerks von rechtsextremen Personen, Organisationen und Kader steht.

Wir sehen die Kontinuitäten von anti-migrantischer Politik, die sich über mehrere Generationen erstreckt. Wir standen somit nicht nur als Organisatorinnen der Kundgebung vorne - die rassistische Politik, für die die AfD steht, hat Spuren in unseren eigenen Familienbiographien hinterlassen. Aktuell betrifft es vor allem arabische Migrantinnen und Geflüchtete, die in den Medien pauschal als kriminell angesehen werden, obwohl die Statistiken zur Kriminalität das Gegenteil beweisen. Es erinnert uns daran, wie unsere Elterngeneration vor 30 Jahren in diesem Land als kriminell angesehen wurde, obwohl wir wissen, dass die Probleme vom unsicheren Aufenthaltsstatus und fehlenden Bildungs- und Arbeitsmöglichkeiten rührten. Die AfD bedient sich dieser medialen Verzerrung, um gegen Migrant*innen zu hetzen - und deswegen haben wir diese Kundgebung organisiert.

Wir haben es geschafft, innerhalb von vier Tagen unsere Kräfte zu bündeln und haben neben unserer Arbeit Tag und Nacht organisiert, telefoniert, E-Mails geschrieben und Reden verfasst. Für uns war es besonders wichtig, dass alle Reden und die Moderation auch auf Vietnamesisch gesprochen werden, weil wir wissen, dass nicht alle Menschen in unserer Community gut Deutsch verstehen. Unter den Reden waren viele Geschichten und Erfahrungen, von denen wir ausgingen, dass sie noch nie in einer Demonstration geteilt wurden, und wofür noch nie die Worte gefunden wurden.

3. Was ist am Tag passiert?

Am Tag der Kundgebung teilte die Polizei uns mit, dass sie uns den Platz vor Halle 8 zugewiesen hatten. Die AfD baute ihren Stand vor Halle 2 auf. Zwischen ihrem Stand und unserer Kundgebung lag also ein großer Abstand, den die Polizei zusätzlich mit einer Polizeikette abriegelte.

Wir starteten unsere Kundgebung mit Moderation und Redebeiträgen auf Deutsch und Vietnamesisch um 10:15 Uhr. Darin erklärten wir, warum wir diese Kundgebung im Đông Xuân Center organisieren. Wir baten die Teilnehmenden darum, das Treiben dort nicht zu stören und sich nicht auf unnötige Provokationen mit der AfD einzulassen. Unsere Ordner*innen unterstützten uns dabei, diese Intention umzusetzen. Wir starteten die Kundgebung mit rund 300 Teilnehmenden.

Es folgten mehrere Redebeiträge und Gedichte. Diese brachten viele Emotionen mit, die wir in uns trugen und auf der Kundgebung Ausdruck verliehen. Dort teilten wir eigene Erfahrungen, kollektive Erfahrungen unserer Eltern und jener, die erst seit kurzem in Deutschland angekommen sind. Wir sahen, wie die Teilnehmenden unserer Kundgebung berührt waren von all dem Gesagten und Übersetzten. Einige weinten und sprachen auch mit unseren Ordner*innen, wie sehr es sie berührte, uns hier sprechen zu sehen und wie stolz sie auf uns seien.

Um etwa 10:45 Uhr setzte sich ein Teil der Teilnehmenden ab und rief zu einer Spontandemonstration gegen den AfD-Stand auf. Sie meldeten diesen Protest vor Ort bei der Polizeikette an und versammelten sich vor der Polizeikette und protestierten lautstark gegen die Präsenz der AfD. Aufgrund der Mobilisierung von verschiedenen Gruppen im Vorfeld, mit denen wir nicht in Kontakt standen, gingen wir davon aus, dass es verschiedene Protestformen an diesem Tag geben wird. Wir baten die Teilnehmenden daher, dennoch bei unserer Kundgebung zu bleiben, und diejenigen, die die Spontandemo angemeldet hatten, sowie diejenigen, die zu ihr stießen, Rücksicht auf das DXC und die Menschen zuzunehmen. Daraufhin führten wir unser Programm fort.

Zudem verteilten wir Flyer auf Vietnamesisch, die im Vorfeld der Kundgebung in der Community erstellt wurden, und in denen über die rassistische Politik der AfD aufgeklärt wird.

không giấu được sự xúc động trước những lời chia sẻ và bản dịch tiếng Việt. Một số người đã khóc và bày tỏ với các trật tự viên của chúng tôi rằng họ rất cảm động khi thấy chúng tôi đứng lên cất tiếng nói, và họ tự hào về chúng tôi.

Khoảng 10:45 sáng, một nhóm người tham gia biểu tình trong phong trào của chúng tôi đã tách ra và kêu gọi một cuộc biểu tình tự phát tiến tới khu vực vận động của AfD. Họ nhanh chóng đăng ký với cảnh sát và tập trung trước hàng rào cảnh sát để phản đối sự hiện diện của đảng này. Mặc dù chúng tôi tôn trọng quyền tự do biểu tình, nhưng cần làm rõ rằng cuộc biểu tình tự phát này không liên quan gì đến sự kiện chúng tôi tổ chức. Thực tế là trong ngày hôm đó có rất nhiều nhóm với các hình thức phản đối khác nhau được tập hợp, huy động riêng rẽ mà chúng tôi không hề có liên lạc trực tiếp trước đó. Trong tình huống này, ban tổ chức và đội trật tự viên của chúng tôi cố gắng hết sức có thể để duy trì sự tập trung, giữ nhịp độ và tinh thần biểu tình lành mạnh theo kế hoạch của mình, đồng thời cũng yêu cầu những người tham gia cuộc biểu tình tự phát tôn trọng không gian của Trung Tâm Đồng Xuân và mọi người có mặt tại đó.

Những tờ rơi giải thích về chính sách phân biệt chủng tộc của AfD được các nhóm trong cộng đồng dịch ra tiếng Việt cũng đã được chuẩn bị và phân phát cho những người có nhu cầu muốn tìm hiểu trong sự kiện của chúng tôi.

Đến 12:00 trưa, AfD đã tháo dỡ quầy vận động bầu cử của họ. Cuộc biểu tình tự phát trước hàng rào cảnh sát cũng tan rã. Chương trình của chúng tôi vẫn tiếp diễn và được tuyên bố kết thúc vào lúc 12:15.

4. Những hoạch định tiếp theo của chúng tôi

Sau cuộc biểu tình, nhiều người trong chúng tôi cảm thấy khích lệ và đầy động lực để tiếp tục công việc của mình, đặc biệt là các vấn đề chính trị liên quan đến cộng đồng người di cư gốc Việt. Chúng tôi mong muốn tạo ra một cuộc đối thoại rộng mở, nơi các góc nhìn khác nhau có thể giao thoa: giữa các thế hệ, giữa những trải nghiệm di cư, giữa những mức độ thông thạo ngôn ngữ và giữa các vị trí xã hội trong cộng đồng của chúng ta. Cuộc biểu tình diễn ra vào ngày 15 tháng 2 năm 2025 tại Trung Tâm Đồng Xuân hôm đó, cộng với sự kết nối mà cộng đồng đã đóng góp vào quá trình tổ chức, chính là một khởi đầu cho những cuộc đối thoại này. Tuy nhiên, chúng tôi nhận ra rằng đây chỉ là bước đầu, và chính điều đó thôi thúc chúng tôi tiếp tục mở rộng và xây dựng thêm nhiều không gian gặp gỡ như vậy.

Hiện tại, chúng tôi chưa thể xác định cụ thể sự hợp tác của mình sẽ tiếp tục theo hướng nào. Trước mắt, chúng tôi cần dành thời gian để trò chuyện với nhau, cùng nhau xử lý những cảm xúc đã nảy sinh trong những ngày qua, bởi trong thời gian chuẩn bị gấp gáp, chúng tôi chưa có cơ hội để làm điều này.

Chúng tôi sẽ tạm thời rút lui để suy nghĩ về cách thức làm sao những gì đã trở nên rõ ràng trong cuộc biểu tình có thể tiếp cận được rộng rãi hơn với cộng đồng, đồng thời tìm cách lưu trữ chúng một cách bền vững.

Nếu các bạn có hình ảnh hoặc video từ cuộc biểu tình và muốn chia sẻ cho mục đích tài liệu lưu trữ, xin vui lòng gửi cho chúng tôi qua email. Trong trường hợp chúng tôi có ý định sử dụng bất kỳ tư liệu nào, chúng tôi sẽ xin phép các bạn một cách rõ ràng. Đồng thời, chúng tôi cam kết sẽ ẩn danh, làm mờ nhận dạng nếu không có sự đồng ý từ từng cá nhân.

Xin thông cảm nếu chúng tôi không thể phản hồi ngay lập tức.

Chúng tôi chân thành cảm ơn tất cả những ai đã hỗ trợ chúng tôi trong quá trình chuẩn bị và tổ chức sự kiện.

Ban tổ chức phong trào

“Không có chỗ cho AfD tại Trung Tâm Đồng Xuân”

Um 12:00 Uhr baute die AfD ihren Stand ab. Die Spontandemonstration an der Polizeikette endete somit ebenso. Wir führten unser Programm bis 12:15 zu Ende und erklärten unsere Kundgebung für beendet.

4. Wie geht es weiter?

*Viele von uns sind ermutigt und motiviert, zukünftig mehr politische Arbeit zur Situation von vietnamesischen Migrant*innen zu machen. Es besteht der Wunsch, einen Dialog in Gang zu setzen: zwischen verschiedenen Perspektiven, Generationen, Migrationserfahrungen, Sprachkenntnissen und gesellschaftlichen Positionierungen innerhalb unserer Community. Dies ist mit der Kundgebung und den Verbindungen, die von der Community in die Organisation der Veranstaltung eingeflossen ist, bereits in Ansätzen passiert. Gleichzeitig kann das nur der Anfang gewesen sein und das gibt uns Tatendrang, mehr Begegnungsräume wie die Kundgebung zu schaffen.*

Zum jetzigen Stand ist offen, wie unsere Zusammenarbeit weitergeht. Zunächst werden wir miteinander sprechen und gemeinsam emotional verarbeiten, was in den vergangenen Tagen hochgekommen ist, denn dafür fanden wir in der Eile keinen Raum.

Wir ziehen uns nun vorerst zurück und überlegen, wie wir das, was durch die Kundgebung sichtbar geworden ist, der Community zugänglicher machen und nachhaltig archivieren können.

Wenn ihr Fotos und Videomaterial von der Kundgebung zur Dokumentation habt, schickt sie uns gern per E-Mail. Sollten wir Material veröffentlichen wollen, werden wir selbstverständlich eure ausdrückliche Einwilligung dafür einholen. Weitere Gesichter werden wir ohne Einwilligungen der Personen zensieren.

Wir können leider keine zeitnahe Rückmeldung versprechen.

Wir danken allen, die uns bei der Vorbereitung der Kundgebung unterstützt haben.

Das Orga-Team der Kundgebung

„Kein Platz für die AfD auf dem Đồng Xuân Center“

@Presse

“Đừng dồn ép tôi nữa!”: Sự kiện của AfD với Beatrix von Storch ở chợ Đông Xuân leo thang

Home > Politik > Lichtenberg: AfD-Veranstaltung mit Beatrix von Storch im Dong Xuan Center eskaliert

„Hört auf, mich zu bedrängen!“: AfD-Veranstaltung mit Beatrix von Storch im Dong Xuan Center eskaliert

Kurz vor der Bundestagswahl geht Beatrix von Storch auf dem Gelände eines asiatischen Großmarkts in Lichtenberg auf Stimmenfang. Plötzlich kippt die Stimmung.

Sophie-Marie Schulz

15.02.2025 | aktualisiert am 17.02.2025 - 16:20 Uhr

Ngay trước kỳ bầu cử Quốc hội, Beatrix von Storch tới địa phận chợ bán buôn Châu Á ở quận Lichtenberg để tìm kiếm phiếu bầu. Đột nhiên không khí xáo trộn.

Nguồn/Quelle: berliner-zeitung.de, Sophie-Marie Schulz, 15.02.2025

— WHAT

Morgenpost • Abo • Interaktiv Newsletter • Home Berlin Bezirke Polizeibericht Panorama Sport Politik Kultur

Home > Berlin > AfD im Dong Xuan Center: Gegenprotest und hitzige Debatte

AFD AM DONG XUAN CENTER

+ Vietnamesische AfD-Politikerin: „Hören Sie auf, mich anzuschreien!“

15.02.2025, 12:14 Uhr • Lesezeit: 2 Minuten

Von Alexander Rothe
Reporter

Nguồn/Quelle: morgenpost.de,
Alexander Rothe, 15.02.25

**Chính trị gia đảng AfD người Việt:
“Xin đừng hét vào mặt tôi nữa!”**

“Một nhóm phụ nữ Việt Nam tìm cách nói chuyện với Anna Nguyễn. Họ che mặt, đeo kính dâm và khẩu trang bảo vệ hô hấp. Đầu tiên, cuộc trò chuyện diễn ra khác quan và thoải mái, sau đó không khí thay đổi hoàn toàn: “Thật kì lạ khi chị dám tới đây”, một người nói với Nguyễn. “Chính sách phân biệt chủng tộc và mang nặng tính ý thức hệ của chị chống lại người di cư, chống lại chúng tôi và chống lại chị”, một người khác nói thêm. Bị bao vây bởi mọi người, Nguyễn yêu cầu mọi người giữ khoảng cách.”⁽¹⁾

“Eine Gruppe von vietnamesischen Frauen sucht das Gespräch mit Anna Nguyen. Sie sind verumumt, tragen Sonnenbrillen und Atemschutzmasken. Erst wirkt die Unterhaltung sachlich und entspannt, dann kippt die Stimmung. „Es ist absurd, dass du dich hierher traust“, sagt eine Frau zu Nguyen. „Deine rassistische und ideologische Politik richtet sich gegen Migranten, gegen uns und gegen dich“, fügt eine andere Frau hinzu. Umringt von Menschen bittet Nguyen darum, Abstand zu halten.”⁽¹⁾

Vào thời điểm cuộc biểu tình diễn ra, đảng AfD cấp liên bang đã bị Cục bảo vệ Hiến pháp Liên bang (BfV) xếp hạng vào đối tượng tình nghi là cực hữu (“rechtsextremistischer Verdachtsfall”). Thậm chí một số liên đoàn cấp bang, ví dụ như liên đoàn AfD Thüringen, Sachsen Sachsen-

Zum Zeitpunkt des Gegenprotests wurde die Bundespartei AfD als “rechtsextremistischer Verdachtsfall” vom Bundesamt für Verfassungsschutz (BfV) geprüft. Einige Landesverbände, wie z.B. AfD Thüringen, AfD Sachsen oder AfD Sachsen-Anhalt galten jedoch

THE FUCK

hay Sachsen-Anhalt, đã được coi là chắc chắn theo phái cực hữu (“gesichert rechtsextrem”) từ trước cả năm 2025 rồi. Rằng Cục Bảo vệ Hiến pháp Liên bang (BfV) xếp hạng đảng AfD là “gesichert rechtsextremistisch” - cực hữu rõ rệt, cũng như những lời kích động kỳ thị chủng tộc và bất nhân đối với những nhóm yếu thế nhất trong xã hội chúng ta, như người di cư, người queer, người nghèo và người khuyết tật, cũng không hề được đề cập đến trong mẫu tin này.

Đảng AfD không chỉ kích động chống người di cư, mà còn trực tiếp liên đới, hoạt động tích cực và đóng vai trò chủ chốt trong các mạng lưới cực hữu. Nguyễn Văn Tú bị tên tân phát xít Mike Lillge sát hại vào năm 1992. Bạn của Mike đã gọi thêm người tối, một trong số đó là Daniel Birkenfeld, hiện nay là ủy viên quận ủy của đảng AfD tại quận Marzahn-Hellersdorf. Đảng AfD không hề che giấu tham vọng trục xuất người phi nhân tính thông qua các kịch bản “tái di cư” rất cụ thể và những yêu sách gần đây về việc thành lập một “đội cảnh sát trục xuất” tại Đức theo mô hình cảnh sát ICE của Trump.

Sự tiếp tay của các tờ báo như Berliner Zeitung hay Berliner Morgenpost góp phần hợp thức hóa và bảo vệ đảng AfD - vốn mang bản chất phát xít và bất nhân - bằng cách khắc họa đảng này như một chủ thể chính trị “trung lập”.

Thay vì chất vấn sự hiện diện và ý đồ lan truyền các hệ tư tưởng cực hữu của đảng AfD trong một không gian cộng đồng của người di cư, họ lại quy cho những người biểu tình Việt tội gây rối trật tự tại quây vận động bầu cử của đảng AfD. Họ thậm chí chất vấn việc người biểu tình che mặt để bảo vệ bản thân và coi (rằng) đó là một mối hiểm nguy. Nhưng rằng những kẻ phát xít cực hữu - bao gồm những đảng viên và những người ủng hộ AfD hiện tại - đã tấn công chúng ta, gia đình chúng ta, nhà của chúng ta, không gian làm việc và công cộng của chúng ta từ những năm 80, đã gây ra những cuộc tàn sát như Rostock Lichtenhagen và những vụ giết người như Nguyễn Ngọc Châu & Đỗ Anh Lân (1980, Hamburg), Nguyễn Văn Tú (1992, Berlin-Marzahn), Nguyễn Tấn Dũng (2008, Berlin-Marzahn), và rằng chúng ta sẽ phải mạo hiểm tính mạng của mình và gia đình mình nếu bị nhận diện, thì không hề được nhắc đến.

schon vor 2025 als “gesichert rechtsextrem”. Dass die AfD menschenverachtende Hetze gegen die Vulnerabelsten unserer Gesellschaft, wie Migrant*innen, queere, arme und behinderten Menschen betreibt, findet in der Berichterstattung jedoch keinen Platz.

Dabei hetzt die AfD nicht nur gegen Migrant*innen, sondern ist in rechtsextremen Netzwerken verstrickt, aktiv und federführend. Nguyễn Văn Tú wurde 1992 durch dem Neonazi Mike Lillge ermordet. Seine Freunde holten Verstärkung, einer davon war Daniel Birkenfeld. Heute ist AfD-Bezirksverordneter in Marzahn-Hellersdorf. Die AfD hat keine Scheu, ihre menschenverachtenden Abschiebefantasien durch konkrete Remigrationspläne und jüngsten Forderungen nach der Einführung einer “Abschiebe-Polizei” nach Trumps Vorbild der ICE-Behörde in Deutschland durchsetzen zu wollen.

Mit Hilfe von Zeitungen wie der Berliner Zeitung oder der Berliner Morgenpost wird die faschistische und menschenverachtende AfD verharmlost und geschützt, indem sie als “neutraler” politischer Akteur dargestellt wird.

Statt die AfD-Präsenz und die Verbreitung ihrer rechten Ideologien in einem migrantischen Community-Ort zu problematisieren, werden stattdessen vietnamesische Protestierende als Störfaktoren des Partei-Wahlstandes der AfD und als Kriminelle dargestellt. Auch die Vermummung der Protestierenden zum eigenen Schutz wird hier problematisiert und als Gefahr inszeniert. Dass rechte Faschos wie aktuelle Parteimitglieder und die Anhängerschaft der AfD uns und unsere Familien, unser Zuhause, unsere Arbeits- und Communityräume seit den 80ern attackieren und Progrome wie Rostock Lichtenhagen und Morde wie an Nguyễn Ngọc Châu & Đỗ Anh Lân (1980, Hamburg), Nguyễn Văn Tú (1992, Berlin-Marzahn) und Nguyễn Tấn Dũng (2008, Berlin-Marzahn) zu verantworten haben und wir unser und das Leben unserer Familien riskieren, wenn sie uns identifizieren, wird dabei völlig außer Acht gelassen.

“Sáng Chủ Nhật ở chợ Đồng Xuân, những chiếc AirPods giả được bán ngay trước cổng. Người bán hàng tiết lộ rằng hôm nay anh phải đặc biệt cẩn trọng. Chỉ cách đó vài mét, một đội cảnh sát hùng hậu đã tập trung lại. Một cuộc đột kích ư? Không. Beatrix von Storch, ứng cử viên trực tiếp của quận Lichtenberg, đã thông báo tổ chức một sự kiện vận động tranh cử.”⁽²⁾

“Im Dong Xuan Center werden am Sonnabend im Eingangsbereich gefälschte AirPods angeboten. Der Verkäufer verrät, er müsse heute besonders vorsichtig sein. Nur wenige Meter entfernt hat sich ein Großaufgebot an Polizeibeamten versammelt. Eine Razzia? Nein. Beatrix von Storch, AfD-Direktkandidatin in Lichtenberg, hat eine Wahlkampfveranstaltung angemeldet.”⁽²⁾

Chợ Đồng Xuân là nhà của chúng ta. Nơi đây là đầu mối/điểm giao của các cộng đồng và cơ sở kinh doanh Việt Nam, Trung Quốc, Ấn Độ, Pakistan, Afghanistan. Đặc biệt với cộng đồng Việt Nam mình, chợ Đồng Xuân mang ý nghĩa lớn về mặt tinh thần. Chúng ta ăn những món ăn mình thèm nhớ ở đó. Chúng ta mua sắm cho bản thân và hàng quán của chúng ta ở đó, cắt tóc ở đó, đặt tour du lịch ở đó, và tìm tới cố vấn thuế ở đó. Chúng ta đón các dịp kỉ niệm ở đó - từ tiệc Thôi nôi cho con, tới hôn lễ và Tết Nguyên Đán. Ở chợ Đồng Xuân, chúng ta tìm lại được ngôn ngữ và truyền thống của mình.

Das Dong Xuan Center ist unser Zuhause. Es ist Dreh- und Angelpunkt von u.a. vietnamesischen, chinesischen, indischen, pakistanischen, afghanischen Menschen und Geschäften. Insbesondere für unsere vietnamesische Community hält sie eine große emotionale Bedeutung. Hier essen wir Gerichte, die wir vermissen. Wir gehen hier für uns und unsere Geschäfte einkaufen, hier schneiden wir unsere Haare, hier buchen wir unseren Urlaub und gehen zu unserem Steuerberater. Hier feiern wir unsere Feste - vom 1. Kindergeburtstag bis hin zu Hochzeiten und Lunar New Year. Im Dong Xuan Center finden wir zurück zu unserer Sprache und unseren Traditionen.

“Tinh quốc tế, tinh ngoại lai, lao động chui và tội phạm - Những nhận định về chợ Đồng Xuân ở quận Lichtenberg phân tán trong dư luận. Nhưng cho tới nay, danh tính ngôi chợ châu Á lớn nhất nước Đức này chưa từng được gắn với đảng AfD.”⁽³⁾

“Internationalität und Exotik, Schwarzarbeit und Kriminalität – Die Wahrnehmungen des Dong-Xuan-Centers in Lichtenberg gehen in der Öffentlichkeit weit auseinander. Mit der AfD wurde Deutschlands größter Asiamarkt bisher nicht in Verbindung gebracht.”⁽³⁾

Các tờ báo không hề đề cập tới tất cả những điều này. Thay vào đó, họ ngay lập tức hình sự hoá và thêu dệt chợ Đồng Xuân thành một hiện trường “bất ổn và nguy hiểm”, từ đó khắc họa những người biểu tình như một mối đe dọa tương xứng với nơi này.

All das schaffen die Zeitungen nicht abzubilden. Stattdessen wird das Dong Xuan Center direkt zu Beginn kriminalisiert und als “unsicheren, gefährlichen” Schauplatz inszeniert, wo infolgedessen die Protestierenden passend zum Ort als Bedrohung dargestellt werden.-

Việt Nam là một quốc gia rất phức hợp về mặt xã hội cũng như chính trị, trên cả khía cạnh lịch sử lẫn hiện tại. Việc báo chí Đức đánh đồng Việt Nam là “độc tài” mà không phân biệt giữa chính phủ, xã hội và phe đối lập, đồng thời quảng bá Việt Nam là một điểm đến du lịch bên “Biển Hoa Nam” không nhằm mục đích đưa tin mang tính phản biện. Cách đưa tin này thực chất nhằm miêu tả Việt Nam và người Việt, đối lập với “Đức và người Đức”, là “lạc hậu”, “kém văn minh”, “khác biệt” và “ngoại lai”.

Vietnam ist gesellschaftlich wie politisch sehr komplex, sowohl die Geschichte wie auch die Gegenwart. Deutsche Zeitungen, die Vietnam als “Diktatur” vereinfachen ohne Differenzierung zwischen Regierung, Gesellschaft und Opposition und im gleichen Atemzug es als Urlaubsort am “südchinesischem Meer” inszenieren, zielen nicht auf eine kritische Berichterstattung ab, sondern wollen Vietnam und Vietnames*innen im Gegenzug zu “Deutschland und den Deutschen” als “rückständig”, “unzivilisiert”, “anders” und “exotisch” markieren.

“Việt Nam vẫn còn là một quốc gia độc tài. Người ta dễ dàng bỏ quên điều này khi đi du lịch tới đất nước nằm bên Biển Hoa Nam này. Đặc biệt là vì nhiều người ở Đức hầu như không tiếp xúc với người Việt đang sinh sống tại đây.

Có lẽ chỉ ngoại trừ ở chợ Đồng Xuân. Chợ Đồng Xuân là một thiết chế của người Việt tại Berlin. Ngay tại đây, người ta cũng đã cảm nhận được những sự khác biệt trong tư duy rồi. Phải có năng lực liên văn hoá thì mới có thể trao đổi được với người Việt ở đây.”⁽⁴⁾

“Vietnam ist noch immer eine Diktatur. Das vergisst man leicht, wenn man in den Urlaub in das Land am südchinesischen Meer fährt. Vor allem auch deshalb, weil viele Menschen in Deutschland nur wenig Kontakt mit Vietnamesen, die hier leben, haben.

Außer in Restaurants und im Dong Xuan Center vielleicht. Das Dong Xuan Center ist eine vietnamesische Institution in Berlin. Doch auch hier spürt man Mentalitätsunterschiede. Es erfordert interkulturelle Kompetenz, um hier mit den Vietnamesen ins Gespräch zu kommen.”⁽⁴⁾

Việc khẳng định rằng “nhiều người [...] hiếm khi tiếp xúc với người Việt [...] ngoài trừ trong nhà hàng và ở chợ Đồng Xuân” cũng dựa trên một luận điệu khái quát hoá và mang tính phân biệt chủng tộc. Điều này không chỉ cô lập chúng ta khỏi mọi khía cạnh của xã hội, mà còn chủ động xoá mờ sự hiện diện của chúng ta.

Chúng ta bị coi là một nhóm đồng nhất và có “những sự khác biệt trong tư duy” so với họ, chỉ vì chúng ta không muốn nói chuyện với người khác hay với báo chí Đức khi họ bao vây chúng ta trong cuộc sống hàng ngày. Tuy nhiên, họ không hề ý thức được rằng điều đó liên quan tới phân biệt chủng tộc có hệ thống, tới nỗi sợ, tới rào cản ngôn ngữ, hay chỉ đơn giản vì chúng ta CHĂNG THIẾT THA GÌ, vì chúng ta biết thừa rằng họ đã có sẵn thành kiến về chúng ta rồi.

Auch die Darstellung, dass “viele Menschen [...] nur wenig Kontakt mit Vietnamesen [...] außer in Restaurants und im Dong Xuan Center” hätten, bedient sich einer pauschalisierenden und rassistischen Narrative und grenzt uns nicht nur aus allen Teilen der Gesellschaft aus, sondern macht uns aktiv unsichtbar.

Wir werden als homogene Gruppe mit “Mentalitätsunterschieden” bezeichnet, wenn wir nicht mit Menschen und der deutschen Presse reden wollen, wenn sie uns im Alltag belagern. Dass es allerdings mit strukturellem Rassismus, Ängsten, Sprachbarrieren zutun hat oder einfach, weil wir KEINEN BOCK HABEN, weil wir wissen, sie haben sich eh schon ein Bild von uns gemacht, kommt ihnen überhaupt nicht in den Sinn.

Nguồn/Quelle: Thời báo (YouTube), 15.02.2025

Đoạn phóng sự của Thời Báo đã nêu ra nhiều điểm quan trọng. Tuy nhiên, chúng tôi vẫn cần làm rõ nhận định sau:

“[...] đây là cái cuộc biểu tình chống Đảng AfD của những cái người, tổ chức xã hội dân sự ở đây họ đang làm, và được sự bảo vệ rất là chặt chẽ của cảnh sát [...]”

Chúng tôi muốn nhấn mạnh rằng: Cảnh sát không bảo vệ chúng ta, họ bảo vệ uy quyền của nhà nước. Câu chuyện cảnh sát có mặt tại các cuộc biểu tình “để bảo vệ quyền tự do hội họp và lập hội” hoàn toàn mâu thuẫn với thực tại của chúng ta. Với tư cách là một cơ quan hành pháp của nhà nước, cảnh sát kiểm soát, hình sự hóa, giết chóc và bưng bít sự thật. Trong đó, những người di cư cùng với không gian sống và làm việc của họ trở thành mục tiêu chính. Oury Jalloh, Lorenz, Christy Schwundek, Mouhamed Dramé - đây không phải là những trường hợp cá biệt. Các cuộc đột kích mang động cơ phân biệt chủng tộc của cảnh sát, hải quan và sở ngoại kiều tại nhà và cửa hàng của chúng ta diễn ra như cơm bữa. Việc nhiều cảnh sát tham gia vào các mạng lưới cực hữu cũng không còn là bí mật nữa. Vụ rò rỉ thông tin của một nhóm chat cảnh sát năm 2024, nơi họ trao đổi các nội dung cực hữu, bất nhân và vi hiến trong nhiều năm, không

Der Videobeitrag von Thời Báo greift viele wichtigen Punkte auf. Allerdings müssen wir auf eine Aussage Bezug nehmen.

“[...] dies ist der Anti-AfD-Block der zivilgesellschaftlichen Organisationen hier, und sie werden von der Polizei sehr streng beschützt. [...]”

Wir möchten ganz klar sagen: die Polizei schützt uns nicht, sie schützt die staatliche Autorität. Die Erzählung, die Polizei sei auf Demonstrationen “zum Schutz der Versammlungsfreiheit” vor Ort, ist ein Widerspruch zu unserer gelebten Realität. Die Polizei als ausübende Institution des Staates kontrolliert, kriminalisiert, tötet und vertuscht. Dabei werden v.a. migrantische Menschen und ihre Lebens- und Arbeitsräume zur Zielscheibe. Oury Jalloh, Lorenz, Christy Schwundek, Mouhamed Dramé – alles keine Einzelfälle. Unangekündigte, rassistisch motivierte Razzien durch Polizei, Zoll und Ausländerbehörden in unserem Zuhause und in unseren Läden stehen an der Tagesordnung. Es ist kein Geheimnis, dass viele Polizist*innen selbst in rechtsextremen Netzwerken verstrickt sind. Auf den Leak um eine Polizei-Chatgruppe 2024, in denen über Jahre hinweg rechtsextreme, menschenverachtende und verfassungsfeindliche Inhalte geteilt wurden, folgten kaum Konsequenzen, einige der

để lại hậu quả nào đáng kể, một số cảnh sát trong đó vẫn còn đang tại chức. Ngay cả trong những cuộc biểu tình chống phân biệt chủng tộc trên khắp nước Đức, lực lượng cảnh sát cũng thường sử dụng bạo lực thể chất đối với những người biểu tình chúng ta và đánh đập chúng ta tới mức phải nhập viện. Ai còn tin rằng lực lượng cảnh sát đang bảo vệ chúng ta đều đang nhầm lẫn nghiêm trọng.

Polizist*innen sind noch immer im Dienst. Auch auf vielen antirassistischen Demonstrationen in ganz Deutschland gehen Polizeikräfte mit physischer Gewalt gegen uns Protestierende vor und prügeln uns krankenhausreif zu Boden. Wer glaubt, die Polizei schütze uns, irrt sich gewaltig.

Trang báo Việt-Đức được thành lập bởi cô Phạm Quỳnh Nga, một ca sỹ không có nền tảng hay nghiệp vụ báo chí. Là một người thuộc thế hệ một lớn tuổi, cô Phạm Quỳnh Nga một mình điều hành, chịu trách nhiệm biên tập và đăng bài trong toà soạn.

Die vietnamesischsprachige Plattform wird von Phạm Quỳnh Nga betrieben, eine Sängerin ohne journalistische Ausbildung. Phạm, Teil der älteren 1. Generation von Vietnames*innen in Deutschland, betreibt die Plattform laut Website im Alleingang als 1-Personen-Redaktion.

Trong phần này, chúng tôi muốn chỉ ra những bất cập và thông tin sai lệch trong bài viết trên.

Im Folgenden beleuchten wir Phạms Artikel über unseren Gegenprotest kritisch.

“Tại đây AfD đã “chạm trán nảy lửa” với Đảng die Linke đảng tiền thân là đảng CNXH Thống Nhất Đức DDR & đảng Cộng sản Đức. Die Linke cũng có một số thành viên thế hệ thứ 2 người Việt tham gia đoàn phản đối đảng AfD. Die Linke phản đối bằng hai thứ tiếng Đức và tiếng Việt.”⁽⁵⁾

“Dort kam es zu einer „heftigen Konfrontation“ zwischen der AfD und der Partei Die Linke, deren Vorgänger die Sozialistische Einheitspartei der DDR und die Kommunistische Partei Deutschlands waren. Auch bei der Partei Die Linke waren einige vietnamesische Mitglieder der zweiten Generation dabei, die sich der Protestgruppe gegen die AfD anschlossen.”⁽⁵⁾

Trong bài, người viết đã mô tả đảng Die Linke là bên tổ chức cuộc biểu tình phản đối AfD. Thông tin này hoàn toàn sai. Cuộc biểu tình được bởi tổ chức bởi những cá nhân độc lập trong cộng đồng người Việt, trong đó có chúng tôi. Cuộc biểu tình phản đối được thực hiện “từ dưới lên”, bởi những người bị lề hóa trong các thảo luận chính trị. Đảng Die Linke, các nhóm và tổ chức đã hiện diện tại địa điểm, không trực tiếp tham gia vào quá trình tổ chức. Người viết bài đã không xác thực thông tin trước khi đưa tin.

Die Darstellung, dass der Gegenprotest von der Partei Die Linke organisiert worden sei, ist schlichtweg falsch – die Protestaktion ist von uns als Einzelpersonen aus der vietnamesischen Community heraus “von unten” selbstorganisiert und getragen worden. Die Partei Die Linke sowie viele weitere unterstützenden Gruppen und Organisationen sind als Teilnehmende zu unserem Gegenprotest erschienen. Hier wurde sich keine Mühe gemacht, die Faktenlage zu prüfen.

Thông tin sai lệch tiếp theo: Đảng Die Linke không phải một đảng kế nhiệm của SED. Nó được thành lập nhờ sự hợp nhất giữa đảng Tây Tả (WASG) và Đông Tả (PDS). Mô tả sai lệch này khiến một sự kiện được thực hiện bởi các cá nhân hoàn toàn độc lập bị nhìn nhận như một sự kiện của một đảng theo đuổi Chủ nghĩa xã hội từ thời CHDC Đức và hiện không còn tồn tại. Qua đó, tính hợp pháp về mặt chính trị của sự kiện bị phủ nhận. Cách đánh tráo khái niệm này che mờ vị thế chính trị thực sự của các bên liên quan, xóa đi công sức cũng như sáng kiến của cộng đồng.

Im Weiteren falsch: die Linke ist keine Nachfolgepartei der SED, sondern ist 2007 aus dem Zusammenschluss der west- (WASG) und ostdeutschen Linken (PDS) gegründet worden. Hier wurden nicht nur falsche Tatsachen wiedergegeben, und offensichtlich auch mit Kalkül, da hier der Gegenprotest als Parteiveranstaltung, quasi der lange Schatten des DDR-Sozialismus, ohne politische Legitimität dargestellt werden soll. Diese Verdrehung der Tatsachen und Verschleierung einer Machtasymmetrie macht die Eigeninitiative aus der Community unsichtbar.

Nhiều người tham gia vào công tác tổ chức cho sự kiện này đã đóng góp vào công tác giáo dục nhận thức, góp sức trong vào các chương trình chống kỳ thị chủng tộc từ nhiều năm nay: Sáng

Teile unseres Orga-Teams sind seit Jahren in der Aufklärungsarbeit zu rassistischen Morden aktiv, wie z.B. Nguyễn Văn Tú, Phan Văn Toàn, Hanau. Wir organisieren Demos gegen anti-asiatischen Rassismus und anti-migrantische Politik und

kiến tưởng niệm Nguyễn Văn Tú, Phan Văn Toàn, Hanau. Chúng tôi tổ chức những cuộc biểu tình phản đối kỳ thị chủng tộc đối với người châu Á và chính sách bài người nhập cư. Chúng tôi mở ra những không gian để cùng nhau thảo luận về tình hình chính trị. Trong cuộc biểu tình phản đối này, nhóm của chúng tôi và đảng Die Linke có chung thái độ. Những hai bên không cùng nhau tổ chức. Công tác tổ chức của chúng tôi được thực hiện độc lập, không phụ thuộc hay bị tác động bởi bất kỳ đảng nào.

Bài báo đã phủ nhận tiếng nói và khả năng tự đưa ra các nhận định trong các vấn đề chính trị của những người tổ chức, rộng hơn nữa là cả cộng đồng người Việt. Người viết có lẽ không nhận thức được vai trò và vị trí của người tổ chức cũng như cộng đồng trong bức tranh chính trị.

schaffen regelmäßig Räume, um gemeinsam über die politische Situation zu sprechen. Im Zusammenhang mit der Demo bestand zwischen unserer Gruppe und Der Linken gemeinsame Anliegen, aber weder sind wir zusammen organisiert, noch sind wir für unsere politische Arbeit auf Parteien angewiesen.

Der Beitrag spricht uns Organisator*innen das politische Urteilsvermögen ab und im Weiteren der vietnamesischen Community, die als politischer Akteur scheinbar schlichtweg nicht imaginierbar für Phạm ist.

“Nước Đức sau thời kỳ mở cửa đón dòng người di cư, an ninh đã trở nên bất ổn, [...] Hung thủ phần đa là thành phần hồi giáo cực đoan đến từ Trung Đông Trung Á hoặc Bắc Phi. Không riêng gì khủng bố giết người mà trộm cắp, cướp nhà băng, hiếp dâm, xảy ra khắp mọi nơi trên nước Đức. Ngay cả Trung tâm thương mại Dong Xuan Center, [...] cũng thường xuyên xảy ra trộm cắp đập kính xe ô tô gây thiệt hại cho các hộ kinh doanh và khách hàng đến đây mua bán mà thủ phạm không ai ngoài là người nhập cư bất hợp pháp từ Trung Đông Bắc Phi Nam Mỹ.”⁽⁶⁾

“Seit Deutschland seine Grenzen für Migranten geöffnet hat, ist die Sicherheitslage instabil geworden; [...] Die Täter sind überwiegend islamistische Extremisten aus dem Nahen Osten, Zentralasien oder Nordafrika. Nicht nur Terroranschläge mit Todesopfern, sondern auch Diebstähle, Banküberfälle und Vergewaltigungen finden überall in Deutschland statt. Selbst im Dong Xuan Center, [...] kommt es regelmäßig zu Diebstählen und dem Einschlagen von Autoscheiben, was den hier ansässigen Geschäften und den Kunden, die zum Einkaufen kommen, Schaden zufügt – und die Täter sind niemand anderes als illegale Einwanderer aus dem Nahen Osten, Nordafrika und Südamerika.”⁽⁶⁾

Những khẳng định trong bài viết này thể hiện sự thiếu hiểu biết của người viết về các hướng dẫn và quy tắc báo chí. Việc trích dẫn nguồn tin không hề được đưa vào bài viết. Người nhập cư từ Bắc Phi, từ “Trung Đông”, từ Nam Mỹ bị đánh đồng và mô tả như tội phạm hình sự, hoặc bị dán nhãn thành những nhóm Hồi giáo cực đoan. Bài báo này không đưa tin, mà thể hiện một sự thù địch dưới lớp vỏ báo chí.

Trên thực tế, định kiến về ngoại hình đối với người phạm tội và đối với nạn nhân ảnh hưởng lớn đến việc: hành vi phạm tội ấy có bị báo với cảnh sát hay không. Các nghiên cứu đã chỉ ra, tỷ lệ những người có ngoại hình bị nhìn nhận “như người nước ngoài” bị báo cáo với cảnh sát cao hơn so với nhóm có ngoại hình “như người Đức”. Xu hướng này thể hiện rõ trong thống kê đối với hành vi phạm tội ở nhóm vị thành niên. Trong các vụ việc mà cả người phạm tội và nạn nhân đều được nhận định là có vẻ ngoài “giống như người Đức”, chỉ 7,9% các trường hợp bị báo với cảnh sát. Trong khi đó, tỷ lệ này là 22,4%, khi người phạm tội được nhận diện là có ngoại hình “giống như người nước ngoài”, còn nạn nhân thì không⁽⁷⁾. Các nghiên cứu khác cũng chỉ ra, tỷ lệ người thân của các nhóm bị lệ hóa trong xã hội bị cảnh sát kiểm tra cao vượt mức trung bình (vấn nạn “racial profiling”⁽⁸⁾).

Der Beitrag wirft Behauptungen wild um sich. Es wird erneut deutlich, dass viet-bao.de noch nie von journalistischen Richtlinien und vom Pressekodex gehört hat. Auf Quellen wird gänzlich verzichtet, migrantische Menschen aus Nordafrika, dem “Nahen Osten” und Südamerika werden pauschal kriminalisiert oder als “islamistische Extremisten” abgestempelt. Dies ist keine Berichterstattung, das ist Hetze mit journalistischer Verpackung.

Zur Faktenlage: Studien zeigen, dass es eine höhere Anzeigebereitschaft gegenüber Personen gibt, die als “fremd” wahrgenommen werden als bei denen, die als “deutsch” wahrgenommen werden. In Bezug auf jugendliche Gewaltdelikte wurde z.B. erforscht, dass wenn Opfer und Täter als “deutsch” gelesen werden, wird in 7,9% der Fälle angezeigt, aber wenn der Täter vermeintlich “nicht-deutsch” sei, wird in 22,4% der Fälle angezeigt⁽⁷⁾. Zudem haben weitere Studien und Befragungen gezeigt, dass Angehörige von marginalisierten Gruppen überdurchschnittlich oft von der Polizei kontrolliert werden (“Racial Profiling”)⁽⁸⁾. Gerade unsere vietnamesische Community weiß aus eigener Geschichte und erlebt bis heute, was es bedeutet, pauschal verdächtigt, kriminalisiert und illegalisiert zu

Trong cộng đồng người Việt cũng xuất hiện hiện tượng này. Nhiều người đã và đang trải qua việc bị quy chụp, nghi ngờ, đối xử như tội phạm, bị cho là không có giấy tờ hợp pháp, bị dán nhãn là có hành vi phạm tội - dù sự thực không phải vậy. Người nhập cư không phải vấn đề. Trung tâm Đông Xuân là minh chứng sống động cho điều này. Tác động đến thái độ và lập trường chính trị của một cộng đồng nhập cư bằng cách đẩy lên nỗi bất an, lo sợ về những cộng đồng khác là dẫm lên vết xe đổ trong lịch sử chính trị: Chia rẽ các nhóm yếu thế trong xã hội, để củng cố quyền cai trị của kẻ mạnh.

werden. Migrant*innen sind nicht das Problem, das ĐXC ist lebender Beweis dafür. Wer diese Community mobilisieren will, indem er Angst vor anderen migrantischen Gruppen schürt, spielt das älteste Spiel der Herrschenden: Spaltet die Schwachen, damit die Machthabenden ungestört regieren können.

“Theo lời phát biểu của Phó tổng thống Mỹ JD Vance hiện 1/5 dân số Đức là người di cư trong thời gian vừa qua. AfD được Chính quyền Mỹ Trump ủng hộ tuyệt đối, Phó tổng thống Mỹ JD Vance đã có cuộc gặp riêng với nữ Chủ tịch AfD Weidel bên lề hội nghị an ninh ở München Bayern Đức. Elon Musk Tesla SpaceX nhà tỷ Phú Mỹ thành viên Chính phủ cũng lên tiếng ủng hộ AfD trong công cuộc cải cách kinh tế Đức.”⁽⁹⁾

“Laut einer Erklärung des US-Vizepräsidenten JD Vance sind mittlerweile ein Fünftel der deutschen Bevölkerung Migranten. Die AfD wird von der Trump-Regierung uneingeschränkt unterstützt; US-Vizepräsident JD Vance traf sich am Rande des Sicherheitsgipfels in München, Bayern, zu einem privaten Gespräch mit der AfD-Vorsitzenden Weidel. Elon Musk, der US-Milliardär und Tesla-Space-Chef, der auch Mitglied der Regierung ist, hat sich ebenfalls für die AfD im Rahmen der deutschen Wirtschaftsreform ausgesprochen.”⁽⁹⁾

Bài viết tiếp tục ăn mừng việc Elon Musk và chính quyền Trump ủng hộ đảng AfD, như thể họ là người nổi tiếng trong giới giải trí mà chúng ta cần học hỏi. Chúng ta có thể chắc chắn một điều là: Cộng đồng người Việt và những người lao động không có bất kỳ điểm chung nào với những người đàn ông giàu nhất thế giới. Điểm chung giữa những chủ quầy hàng nhỏ, những người bán hoa, những người lao động với một chính quyền Mỹ và đảng AfD - nhóm muốn cắt bỏ công đoàn, hủy bỏ chính sách an sinh xã hội, kiếm tiền từ việc đẩy con người vào sự nghiệt ngã và bóc lột - nằm ở đâu? Câu trả lời là: KHÔNG CÓ MỘT ĐIỂM CHUNG NÀO! Những trải nghiệm sống và hiện thực của chúng ta gần với những người nhập cư không có vốn liếng, bị hình sự hóa, bóc lột và trục xuất - hơn là sự giàu có thuộc nhóm 0,0001% trong xã hội như Trump và Musk. Nỗ lực tác động vào cuộc bầu cử tại Đức của họ nằm trong tính toán để tối đa hóa lợi ích kinh tế của riêng họ.

Cộng đồng người Việt chúng ta không phải mối nguy. Những người chị em, hàng xóm và đồng nghiệp nhập cư của chúng ta không phải mối nguy. Tất cả chúng ta vẫn đang sống trong một hiện thực được tạo nên bởi chiến tranh bởi thực dân, nghèo đói, bị đẩy đến đường trốn chạy. Vì quê hương của chúng ta bị bom đạn dày xéo, tài nguyên bị cướp đi. Những quốc gia như Mỹ và Đức đều tham gia vào quá trình ấy. Chúng ta dịch chuyển đến Đức, tiếp tục bị coi như lao động giá rẻ, quy chụp thành tội phạm, bị hình sự hóa, trở thành con cừu thể tội và bia đỡ đạn.

[Nhìn nhận của chúng tôi về viet-bao.de](#)

Bài báo này là một trong những ví dụ tiêu biểu cho phong cách đưa tin thiếu nghiêm túc, không tuân thủ nguyên tắc báo chí truyền thông, đồng thời lan truyền tinh thần chống đối và thù ghét người nước ngoài. Dù không đưa ra được các trích dẫn chuyên

Der Text feiert, dass Elon Musk und die Trump-Regierung die AfD unterstützen, als wären das Promis, denen wir folgen sollten. Eins ist für uns klar: wir als vietnamesische Community und die Arbeiter*innen im Đông Xuân Center haben nichts mit den reichsten Männern dieser Welt gemeinsam. Was haben Klein Händler*innen, Blumenverkäufer*innen, Arbeiter*innen mit einer US-Regierung und einer Partei wie der AfD gemeinsam, die Gewerkschaften zerstört, Sozialleistungen abbaut und Prekarisierung und Ausbeutung als Geschäftsmodell betreibt? Die Antwort ist: NICHTS! Wir sind näher dran als kriminalisierte Migrant*innen ohne Kapital ausgebeutet und abgeschoben zu werden, als auch nur 0,0001% des Wohlstands von Trump oder Musk zu besitzen. Ihre Versuche der Einfl ussnahme auf den deutschen Wahlkampf unterliegt den Maximierungsinteressen ihres Kapitals.

Wir als vietnamesische Community sind keine Bedrohung, unsere migrantischen Geschwistern, Nachbar*innen und Kolleg*innen sind keine Bedrohung. Wir sind alle geprägt von kolonialen Kriegen, Armut, zur Flucht gedrängt, weil in unseren Heimatländern Kriege um Ressourcen geführt werden - Länder wie die USA und Deutschland sind maßgeblich daran beteiligt und dann werden wir hier in Deutschland erst als billige Arbeitskraft missbraucht und dann illegalisiert und als Sündenböcke auf die Abschiebeliste gesetzt.

[Einordnung viet-bao.de](#)

Der Artikel steht exemplarisch für die unseriöse Berichterstattung auf viet-bao.de, die keinerlei journalistische Standards einhält und im Falle des hier zitierten Artikels hetzerische, anti-migrantische Stimmungsmache verbreitet -

nghiệp và nguồn tin xác thực, chủ tòa soạn vẫn khiến bài viết tiếp cận được nhiều độc giả - nhờ trang facebook cá nhân với hàng nghìn người theo dõi và hình ảnh nhiệt huyết của một nhà báo. Người đọc có thể dễ dàng tìm được mọi loại tin tức trên cả hai trang viet-bao.de và facebook. Từ cáo phó tử trần, chúc mừng sinh nhật, thư mời đám cưới, kêu gọi quyên góp đến chủ đề văn hóa, chính trị, kinh tế toàn cầu. Trang viet-bao.de cũng chạy cả quảng cáo cho các công ty, dịch vụ và nhận quyền góp cá nhân.

Hình ảnh trong các bài viết thường được chụp trực tiếp tại sự kiện. Chúng được đăng song song cùng với ảnh hậu trường để mô tả tư thế tác nghiệp với máy ảnh kỹ thuật số của chủ tòa soạn. Trong nhiều bài viết, nội dung từ cơ quan cảnh sát bị sử dụng một cách có chủ đích để củng cố góc nhìn và ý kiến cá nhân. Chiếc áo báo chí được dẫn dắt bởi cảm nhận cá nhân xuất hiện dày đặc trong gần như mọi bài viết. Điều này thể hiện chủ tòa soạn thiếu nhận thức về tác động của các bài viết này trong bối cảnh xã hội hiện nay.

Rõ ràng: Tần suất mà tiếng nói của cảnh sát bị lặp lại. Phong cách tuyên truyền với thái độ phân biệt đối xử. Sự áp đảo và lấn át của các nhận định mang tính cá nhân. Lãng kính đơn giản hóa đối với các vấn đề phức tạp. Những quan điểm tiêu cực, một chiều, định kiến và cơ chế tội phạm hóa trong vấn đề di cư. Chúng tôi không tìm thấy tính chuyên nghiệp, phản tư hay tinh thần trách nhiệm nào ở cách đưa tin trên trang viet-bao.de. Thận trọng trong ngôn từ và tiết chế đưa các góc nhìn mang màu sắc cá nhân là điều cơ bản trong công tác báo chí. Trang viet-bao.de mang đến một phong cách hoàn toàn ngược lại. Những góc nhìn chủ quan và ngôn từ định kiến không chỉ tác động, mà định hình thực hành báo chí của trang thông tin này.

Nếu xem xét các nguyên tắc mà nhà báo thường cam kết khi đưa tin (trung thực, cẩn trọng, phân rõ cảm nhận cá nhân và sự thật diễn ra trong thực tế,...), trang tin tức này không đáp ứng được bất cứ tiêu chí nào.

Kêu gọi nhận thức và sự phản biện từ người đọc đối với trang viet-bao.de

Trang viet-bao.de đã và đang nỗ lực gây dựng sự quan tâm từ cộng đồng, nhưng lại tự tước đi niềm tin của người đọc bằng chính cách làm việc và đưa tin của mình. Vì sao?

Những mạng lưới và kênh thông tin phi chính thống được hình thành dựa trên những hạn chế về ngôn ngữ và sự thiếu quan tâm của truyền thông chính thống. Những mạng lưới và kênh thông tin phi chính thống này thực hiện chức năng trung chuyển tin tức, do đó còn đảm nhận cả công tác giáo dục nhận thức. Những cá nhân gắn gũi với cộng đồng và đang làm công tác truyền thông là những bên có khả năng phản ứng linh hoạt khi có sự kiện hay

ohne Faktenlage, aber dafür mit Reichweite, denn Phạm hat tausende Abonent*innen auf Facebook und inszeniert sich dort als halb rasende Reporterin, halb Influencerin. Betrachtet man ihre Facebook-Präsenz und die 2014 gegründete viet-bao.de-Website als zusammenhängende Publikationsplattform, wird sichtbar, dass es sich hier um eine Mischung aus örtlichen Anzeigenblatt (Todesanzeige über private Geburtstagsparty, Spendenaufruf, etc.) und Nachrichtenportal darstellt, das über kulturellen, politischen und wirtschaftlichen Neuigkeiten berichtet. Finanziert wird viet-bao.de aus Privat- und Unternehmensspenden.

Einen Teil ihrer geposteten Bilder, die sie an verschiedenen Veranstaltungen in Berlin schießt, der Rest aus Fotos von ihr, auf denen sie demonstrativ ihre Spiegelreflexkamera in eine Kamera hält. Ihre behauptete Legitimität als journalistische Plattform für die vietnamesische Community fußt auf dem ungefilterten Repostings von Polizeireporten, die sie ins Vietnamese übersetzt mit ihrer privaten Meinung flankiert. In dieser Vermischung von Inszenierung als journalistische Instanz und dem Kundtun privater Meinung wird deutlich, dass sie kein Interesse an einer sachlichen Vermittlung gesellschaftlicher Umstände hat.

Es wird deutlich: Zwischen dem unkritischen Wiederkäuen polizeinaher Pressemitteilungen, dem Propagieren von rassistischer Law&Politik und privater Meinungs passt kein Blatt Papier, kein Zweifel bezüglich publizistischer Verantwortung, keine Reflexionsmoment gesellschaftlicher Umstände. Anstatt komplexer Darstellung und kritischer Auseinandersetzung mit gewaltvoll hergestellter Ausbeutung sowie Entrechtung von Migrant*innen hier und in ihrer Herkunftsländer dort bastelt sie selektive Wahrnehmungen zu Migration zu flachen Erklärungsversuchen, welche Kriminalität ethnisieren und gesellschaftliches Unrecht zum individuellen Problem erklären. Das Kundtun ihrer privaten Meinung scheint für sie kein Hindernis für journalistische Sorgfalt zu sein – im Gegenteil scheint ihr daran gelegen, dies als Ausweis "authentischer" Berichterstattung geltend und plausibel zu machen.

Würde man an viet-bao.de die Pressekodex (Wahrhaftigkeit, Sorgfalt, Meinungs- und Nachrichtentrennung, etc.) anliegen, würde die Plattform durch sämtliche, verbindlichen Kriterien fallen.

Aufruf zur Bildung kritischer Gegenstimmen zu viet-bao.de

viet-bao.de diskreditiert sich als journalistische Nachrichtenplattform hinsichtlich Glaubwürdigkeit, und genießt dennoch Vertrauen innerhalb der vietnamesischen Community. Warum?

Aufgrund von Sprachbarrieren und fehlenden Interesses von klassischen Medien an unserer Community ist diese auf informelle Netzwerke hinsichtlich Berichterstattung, Vermittlung und Aufklärung angewiesen. Community-nahe Medienakteur*innen können unmittelbar und flexibel auf Geschehnisse innerhalb der Community reagieren. In diesem Sinne könnten Plattformen wie viet-bao.de eigentlich eine wichtige Funktion erfüllen: Sie schaffen

vấn đề nghiêm trọng xảy ra. Nếu chỉ xét về khung điều kiện, nhu cầu của cộng đồng và khả năng linh hoạt ấy, viet-bao.de và nhiều kênh khác đã thành công trong việc mở ra cánh cửa đến với thông tin và tạo ra sự quan tâm. Vị trí trung chuyển thông tin có thể tạo ra những kết nối, hành động và dịch chuyển.

Trường hợp của viet-bao.de đã chỉ ra, khoảng trống về truyền thông là cơ hội để các kênh tin tức không đáp ứng được tiêu chuẩn báo chí thông thường có thể phát triển và tiếp cận một số lượng lớn người đọc. Các kênh thông tin dành cho tập thể trở thành nơi thỏa mãn nhu cầu cá nhân, phổ biến quan điểm của người tạo ra nó và đáp ứng lợi ích của những người muốn lợi dụng những nhược điểm này, khi tòa soạn hoàn toàn bỏ qua các cơ chế và nhiệm vụ bắt buộc, người viết xem nhẹ các công cụ khiêu nại và góp ý, còn người đọc không phản hồi với cái nhìn phản biện.

Bối cảnh chính trị phức tạp hiện nay cần những kênh thông tin có khả năng đáp ứng được các tiêu chuẩn cơ bản của báo chí để thực hiện công tác đưa tin. Đây cũng là một sự cấp thiết trong cộng đồng người Việt. Bài viết này là một nỗ lực góp ý, theo đuổi tinh thần phản biện như vậy. Chúng tôi rất mong những tiếng nói phản tư khác sẽ tham gia thảo luận và đưa ra những góc nhìn sâu sắc hơn về các vấn đề bên trên.

niedrigschwellige Zugang zu Informationen und erhöhen die Sichtbarkeit von Themen innerhalb der Community. Durch die mediale Vermittlung können enge soziale Bindungen und hohes Engagement innerhalb der Community resultieren.

Im Falle von viet-bao.de wird deutlich, dass es die mediale Lücke nicht als Anlass nimmt, um sich angesichts der fehlenden medialen Beachtung als reichweitenstarke Nachrichtenquelle um die Einhaltung von journalistischen Standards zu bemühen.

Ohne etablierte Mechanismen zur kritischen Einordnung, Beschwerden-Möglichkeiten und kollektiven Reflektion besteht das Risiko, dass sich eine solche Plattform schrittweise von einem Raum der Community-Kommunikation zu einem Kanal entwickelt, über den nur noch persönliche und externe Interessen verstärkt wirken. Wir sehen das daher umso mehr die Notwendigkeit, dass sich in unserer Community Stimmen mit einem Grundverständnis für eine journalistische Ethik als kritisches Gegengewicht zu Plattformen wie viet-bao.de zu hervortun.

Quelle/Quelle:

(1)(2): berliner-zeitung.de, Sophie-Marie Schulz, 15.02.2025

(3): taz.de, Marina Mai, 16.2.2025

(4): berliner-zeitung.de, Carola Tunk, 21.02.2025

(5) & (6): viet-bao.de, 16.02.2025

(7): mediendienst-integration.de, Forschungsbericht vom Kriminologischen Forschungsinstitut Niedersachsen e.V., "Jugendliche in Niedersachsen. Ergebnisse des Niedersachsensurveys 2024", 20.04.2026

(8): mediendienst-integration.de, Sachverständigenrat für Integration und Migration, "Racial Profiling bei Polizeikontrollen", 29.04.2026

(9): viet-bao.de, 16.02.2025.

Đối thoại liên thế hệ về sự đấu tranh, cộng đồng và ngày mai của chúng ta

Uông nước nhớ nguồn.

**Ein Gespräch zwischen den Generationen über
Widerstand, Gemeinschaft und Zukunft**

Lưu ý: Để bảo vệ quyền riêng tư, tất cả tên đã được đổi thành bí danh/
Hinweis: Zum Schutz der Privatsphäre der beteiligten Personen wurden sämtliche Namen durch Pseudonyme ersetzt.

Trong truyền thống của người Việt, trà cau là một nét văn hóa tượng trưng cho sự khởi đầu, kết nối và đồng thuận. Mời nhau miếng trà, miếng cau không chỉ được nhìn nhận như một cử chỉ hay một thủ tục trong giao tiếp. Nó mở ra cơ hội để trao đổi góc nhìn, đánh dấu khoảnh khắc các bên cân nhắc, hướng đến việc xây dựng trách nhiệm về một mối quan hệ đi cùng với quyền lợi chung.

Miếng trà

là

Bún Chả là một người thuộc thế hệ 1.5, vừa thực hành công tác xã hội, vừa tham gia công tác giáo dục chống kỳ thị chủng tộc tại Đức. Bún Chả di chuyển giữa những mâu thuẫn liên thế hệ trong cộng đồng người Việt. Mỗi ngày tiếp xúc với cộng đồng, Bún Chả đều đứng giữa những câu hỏi, khúc mắc và chất vấn về đời sống di cư.

Năm năm làm việc đã thay đổi cảm nhận của Bún Chả về danh tính Việt Nam, mối liên hệ với cộng đồng và trải nghiệm lễ hóa trong môi trường sống ấy. Đồng Xuân Center – một trong những nơi làm việc đầu tiên tại Berlin của Bún Chả. Đây là địa điểm bị truyền thông dán nhãn là khu vực phạm tội của người Việt. Nhưng đây cũng là nơi đã dần hiện lên với sự thân thương trong cuộc sống của Bún Chả.

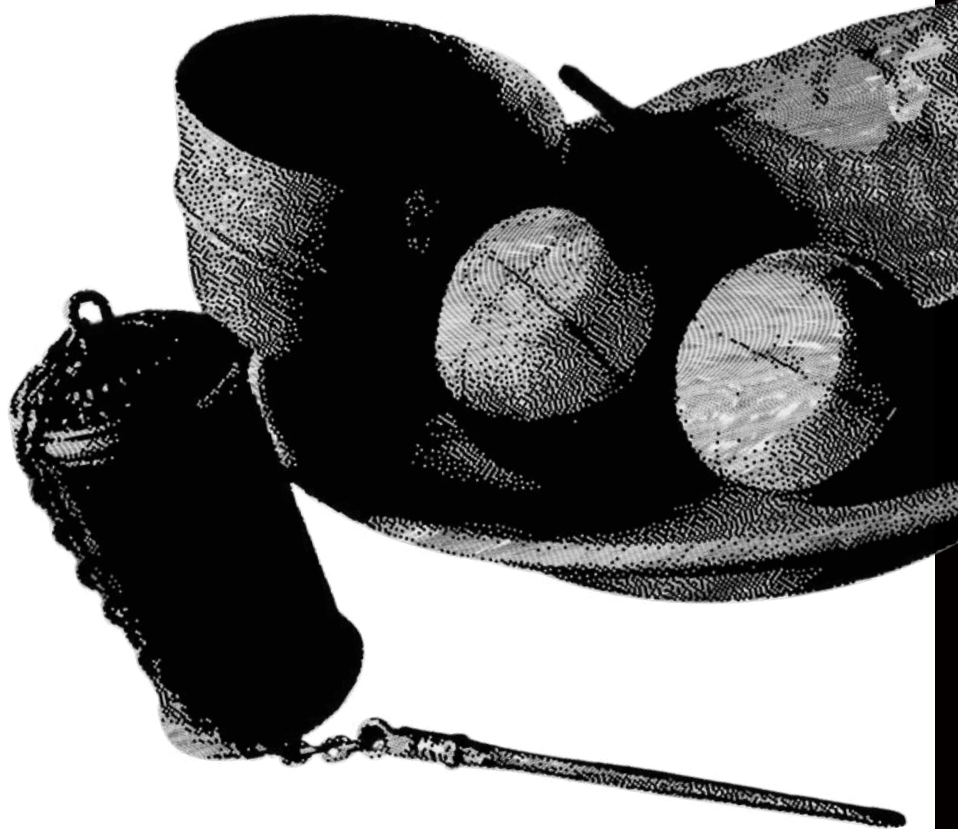
Mùa xuân 2025 – ngay trước cuộc bầu cử quốc hội Đức, Bún Chả dõi theo những chuyển biến và tin tức trên mạng xã hội:

● Tại Việt Nam: Câu hỏi về chủ nghĩa dân tộc cực đoan được nhiều người trẻ quan sát và đặt ra song song với tinh thần yêu nước dịp kỷ niệm 50 năm Thống nhất đất nước.

● Trong cộng đồng người Việt trẻ khắp nơi trên thế giới: Nhận thức về lịch sử và hệ quả của chủ nghĩa thực dân, tư bản, độc tài đang lớn dần. Làn sóng đoàn kết với Gaza, Congo, Sudan... ngày càng trở nên mạnh mẽ.

● Tại Đức: Tin giả tràn lan. Tại nhiều tiểu bang, sự ủng hộ đối với cánh hữu trở thành mối đe dọa với các nhóm yếu thế nói riêng và toàn xã hội nói chung. Ngân sách công đối với các nhu cầu cấp bách của người dân bị cắt giảm. An ninh và sự kiểm soát tại biên giới đang bị thắt chặt. Sự bất an của người dân ngày càng lớn.

Với Bún Chả, những mảnh ghép ấy vẽ nên một bức tranh chính trị đang

dịch chuyển theo chiều hướng thực sự đáng lo. Cộng đồng người Việt thế hệ 1 – nhóm mà Bún Chả làm việc cùng nhiều nhất – là một phần quan trọng trong xã hội Đức. Nhận thức, hành động và những vấn đề diễn ra trong không gian sống của họ cũng nằm trong bức tranh chính trị ấy. Ít người để tâm và nhận ra, đời sống và thái độ của mình đã rơi vào tầm ngắm của các thế lực cánh hữu.

đầu

câu

chuyện

Trầu cau ist ein wichtiges symbolisches Zeichen für Beginn, Verbindung und Zustimmung in vietnamesischer Kultur. Das Anbieten von Betel bleibt bis heute noch ein zentraler Bestandteil sozialer Interaktion – insbesondere als Einstieg in wichtige Gespräche oder Verhandlungen. Es markiert den Moment, in dem aus Begegnung Beziehung wird.

Als Person der 1.5. Generation, die in der Sozialen Arbeit und im Aktivismus tätig ist, landet Bún Chả automatisch in den unterschiedlichsten generationenübergreifenden Konfliktfeldern innerhalb der vietnamesischen Diaspora-Community. An kaum einem Arbeitstag kommt Bún Chả an diesen Themen vorbei, ohne mit mindestens einem davon konfrontiert zu sein.

Durch der mittlerweile fünfjährigen Auseinandersetzung mit der vietnamesischen Community hat sich nicht nur das Verhältnis zu vietnamesischer Identität verändert, sondern auch der Blick auf das Đồng Xuân Center – einer der ersten Arbeitsorte in Berlin von Bún Chả und zugleich einer der meistikriminalisierten Orte vietnamesischen Lebens in den deutschen Medien.

Vor der Bundestagswahl im Frühling 2025 beobachtete Bún Chả aufmerksam die sozialen Medien:

- In Việt Nam die Kritik an radikal-nationalistischen Narrativen anlässlich des 50. Jahrestags der Wiedervereinigung.

- Innerhalb der jungen politisierten und weltweit vernetzten Vietnames*innen den zunehmenden Internationalismus bzw. die globale Solidarität (Gaza, Kongo, Sudan...)

- In Deutschland Fake News, gesellschaftliche Verunsicherung, die spürbare Gefahr eines Rechtsrucks in vielen Bundesländern sowie zunehmende finanzielle Kürzungen im sozialen Bereich und verschärfte Grenzkontrollen.

All das fügte sich für Bún Chả zu einem Weltbild zusammen, das deutlich machte, wie weit sich gesellschaftliche Diskurse verschieben – auch innerhalb der Community der 1. Generation. Und wie sehr migrantische Communities zunehmend ins Visier rechter Medien und politischer Akteur*innen geraten.

*Ein Gespräch beginnt
mit geteilten Gesten.*

Khi thông tin về chiến dịch kêu gọi bầu cử của đảng AfD tại Đông Xuân Center lan đi trên truyền thông và mạng xã hội, Bún Chả liên hệ với chú Súp Lươn – một người đồng nghiệp cũ. Nhờ có chú, những người tổ chức của cuộc biểu tình phản đối AfD đã kịp thời nhận được thông cáo báo chí của Ban quản lý Đông Xuân Center. Họ đi đăng ký với cảnh sát và tổ chức hoạt động theo đúng quy định của thành phố.

Một năm sau cuộc biểu tình phản đối AfD, Nem Chua và Bún Chả – những người tổ chức thuộc thế hệ 1.5 và 2 – gặp lại chú Súp Lươn tại quận Lichtenberg. Họ muốn mời người đã hỗ trợ mình ngồi lại và trao đổi về sự kiện khi ấy. Trước khi gặp lại chú, Bún Chả và Nem Chua đi dạo qua các con đường, ngắm nhìn thảm cỏ xanh ở Lichtenberg. Họ vừa đi vừa nghĩ về những câu hỏi – những điều mà cá nhân mỗi người họ chưa có cơ hội để hỏi cha mẹ hay gia đình. Với họ, lần trao đổi này với chú sẽ mở ra một khả năng để đối thoại về những suy tư đó. Giữa những trải nghiệm và góc nhìn tưởng chừng như bị ngăn cách bởi khoảng cách thế hệ, họ mong sẽ tìm thấy một điểm giao thoa.

Trước khi bước vào cuộc trò chuyện có phần nghiêm túc, chú Súp Lươn mời Bún Chả và Nem Chua đến nhà thể thao của Volkshochschule... để chơi một ván Pickleball. Mỗi cuối tuần, chú đều tổ chức Pickleball cho người Việt tại đây. Lời mời này của chú khiến Bún Chả và Nem Chua nhận ra, có lẽ việc trò chuyện với thế hệ lớn tuổi về những chủ đề nghiêm túc cần được mở đầu theo cách nào đó để chịu hơn như vậy.

Sau trận Pickleball, ba chú cháu cùng đi xe về văn phòng – nơi chú đang phụ trách các chương trình và hoạt động cho thế hệ 1. Chú pha trà và chuẩn bị một gói bánh quy để bắt đầu cuộc trò chuyện.

— **“Hai đứa có biết vì sao mình luôn cần đồ ăn và thức uống trên bàn khi nói chuyện không?”** – chú hỏi. **“Vì người Việt mình luôn sợ thiếu đồ ăn thức uống”. Bún Chả bổ sung thêm, có lẽ vì khi ăn chúng ta “cư xử với nhau nhẹ nhàng hơn”. Nem Chua thì trầm nghĩ, có lẽ vì khi ăn cái miệng sẽ bặm nhai, nhờ vậy mà chúng ta buộc phải để chậm lại và lắng nghe nhau...**

Trước buổi trò chuyện này, Nem Chua chưa trò chuyện với chú Súp Lươn lần nào và ít khi va chạm với thế hệ 1. Nem Chua thấy khá bồn chồn. Là một người thuộc thế hệ 2, cuộc sống của Nem Chua đi liền với những mâu thuẫn liên thế hệ, khoảng cách, đứt gãy trong ngôn ngữ, thiếu vắng một khả năng nào đó để có thể đến gần hơn với gia đình và cộng đồng thế hệ 1. Nem Chua vẫn đang trên hành trình tìm kiếm và tạo ra những ký ức tập thể, vẫn tìm cách để cùng cộng đồng phản hồi về các vấn đề chính trị. Dù vậy, đây vẫn là lần đầu Nem Chua ngồi chung bàn với một người lớn tuổi thuộc thế hệ 1. Cả ba sẽ cùng nói về các chủ đề nghiêm túc ở đây.

Rào cản ngôn ngữ khiến Nem Chua có phần căng thẳng. Thật nhẹ nhõm vì chú Súp Lươn sẵn sàng trao đổi bằng tiếng Đức. Chú khởi động bằng chia sẻ về bản thân, công việc và trải nghiệm của mình. Trong phần giới thiệu của mình, chú chủ động dẫn dắt câu chuyện và nhắc đến về cuộc biểu tình phản đối AfD.

Có lẽ cuộc biểu tình phản đối AfD trong khuôn viên của Đông Xuân Center là một trong số ít khoảnh khắc chính trị mà nhiều người thuộc thế hệ 1, 1.5 và 2 đã đồng lòng đứng cạnh nhau.

— **“Việc các cháu xuất hiện ở đây vào năm ngoái, đoàn kết và cùng nhau tổ chức buổi biểu tình phản đối khiến chú bất ngờ, theo một cách tích cực. Chú cũng có mặt ở tuyến đầu, nhưng nhường sân khấu cho các cháu, chọn đứng bên cạnh hỗ trợ, quan sát và lắng nghe. Chú mừng vì các cháu chưa quên sự kiện này, và giờ muốn lưu trữ lại quá trình ấy”,** chú Súp Lươn nói.

Als der Wahlstand der AfD im Đổng Xuân Center in den Medien angekündigt wurde, setzte sich Bún Chả mit chú Súp Lươn – einem ehem. Kollegen – in Verbindung. Er hat mit den Organisator*innen des Gegenprotests die Pressemitteilung des Managements rechtzeitig geteilt, damit der Gegenprotest bei der Polizei ordentlich angemeldet werden konnte.

Ein Jahr nach dem Gegenprotest treffen sich Nem Chua und Bún Chả als Mitorganisator*innen des Gegenprotests, aber auch als Folgegeneration mit chú Súp Lươn in Lichtenberg und laden ihn als einen wichtigen Unterstützer zu einem Gespräch ein. Vor dem Treffen laufen Bún Chả und Nem Chua die Straßen und den Park entlang und denken über Fragen nach, die sie vielleicht nie mit ihren Eltern und Familien besprechen konnten. Sie möchten genau diese offenen Fragen in einem gemeinsamen Raum besprechen und einen Weg der Sprechbarkeit und vielleicht sogar gemeinsame Schnittstellen finden.

Bevor sie über all diese schweren und belasteten Themen sprechen, lädt chú Súp Lươn Bún Chả und Nem Chua erstmal zu einer gemeinsamen Runde Pickleball in einer Sporthalle einer Volkshochschule ein. Denn er organisiert jedes Wochenende in Lichtenberg Pickleball-Runden für Vietnames*innen und deren Familien. Bún Chả und Nem Chua merken, solche ernsten Themen bespricht man nicht einfach so mit der älteren Generation, sondern man begegnet sich erst mal auf einer anderen – vielleicht leichteren – Ebene.

Nach der Pickleball-Session fahren alle drei zusammen ins Büro der Arbeitsstelle, wo er als Fachkraft für Soziale Arbeit in der Community der 1. Generation tätig ist. Hier kocht er ihnen Tee und stellt eine neue Packung Kekse auf den Tisch, bevor sie langsam ins Gespräch kamen.

— **“Wisst ihr, warum wir immer Essen und Trinken auf dem Tisch haben müssen, wenn wir reden?”, fragt er sie. “Weil wir immer Angst haben, dass wir kein Essen haben und hungern müssen.” Bún Chả fügte hinzu, dass wir beim Essen vielleicht auch “sanfter miteinander sind”.**

Nem Chua dachte in dem Moment, vielleicht auch weil wir einander besser Zuhören, wenn unser Mund mit Kauen beschäftigt ist...

Nem Chua ist ein wenig aufgeregt, denn Nem Chua kennt chú Súp Lươn nicht gut und hat insgesamt wenig Berührungspunkte mit der älteren 1. Generation. Als 2. Generation ist Nem Chua geprägt von intergenerationalen Konflikten, Distanz und dem Verlust von Sprache und Sprechbarkeit innerhalb der Familie und der vietnamesischen Community und gleichzeitig auf der Suche nach kollektiven Erinnerungen, Verbindungen und politischer Befähigung innerhalb der Community.

Es ist allerdings das erste Mal, dass Nem Chua an einem Tisch mit einer älteren Person der 1. Generation sitzt und tatsächlich mal über politische Themen sprechen wird. Denn deren Vietnamesisch ist nicht sehr gut und das verunsichert Nem Chua. Gleichzeitig ist es eine große Erleichterung, dass chú Súp Lươn selbst das Gespräch gerne auf Deutsch führen möchte. Er stellt sich erstmal kurz vor, wer er ist und was er macht, kommt dabei aber auch schnell auf den Gegenprotest vom 15.02.25 zu sprechen.

Dieser Gegenprotest auf dem Gelände des Đổng Xuân Centers war vielleicht eines der wenigen Ereignisse, bei denen die 1., 1.5 und 2. Generation in einem politischen Moment gemeinsam in dieselbe Richtung gegangen sind.

— **“Als ihr letztes Jahr hier mit der Gegendemo gewesen seid, hat es mich sehr positiv überrascht, dass ihr so engagiert seid. Und ich war an der Front an der Demo vielleicht etwas zurückhaltend, aber unterstützend da, sodass ich euch beobachten und hören konnte und ggf. unterstützen konnte. Ich freue mich sehr, dass ihr das [Ereignis] auch nicht vergessen habt und es auch archivieren möchtet.”, so chú Súp Lươn.**

Trúng

không

rơi xa

ố

**Đông Đức sau
ngày Bức tường
Berlin đổ:**

**Ai đã tham gia
công tác tổ chức?
Mỗi thế hệ học
được gì từ những
kỉ ức này?**

Kinh nghiệm từ công tác tổ chức của thế hệ cha mẹ đã để lại những tác động nhất định đến cấu trúc và thực hành của thế hệ về sau. Những kinh nghiệm đó vừa là tri thức, vừa đi cùng với những cung bậc cảm xúc sâu sắc, vừa mang đậm tính chính trị. Cuộc đấu tranh khi đó và sự phản kháng lúc này là một sự trao truyền, một câu chuyện chung giữa các thế hệ.

Chú Súp Lươn là một trong những đồng nghiệp đầu tiên của Bún Chả tại Berlin. Với nhiều năm kinh nghiệm làm việc của mình, chú Súp Lươn thường chia sẻ với Bún Chả về những quan sát và đúc kết liên quan đến cộng đồng. Hôm nay, chú sẽ kể nhiều hơn về công việc của bản thân, những trải nghiệm trong giai đoạn lịch sử chuyển giao, góc nhìn và thái độ của chú với dòng chảy chính trị.

Chú Súp Lươn đến CHDC Đức khi còn là một thanh niên. Chú dành 10 năm để sống và học đại học tại thành phố Chemnitz. Khi kể về những cuộc biểu tình được tổ chức vào các ngày thứ Hai tại Leipzig hồi đó, ánh mắt chú ánh lên tinh thần sinh viên và mô tả thái độ của mình bằng từ “không tham gia vào chính trị, nhưng quan tâm đến chính trị”. Chú và những người bạn của mình cũng từng xuống đường và hòa mình vào biển người.

— “Không khí lúc ấy rất tuyệt!” Không hẳn là với chú và những người bạn, vì họ “chỉ quan tâm, chứ không thực sự tham gia”. Dù vậy, chú vẫn nhớ cái không khí đầy cảm xúc của những người Đức đã xuống đường với mình. Rồi khoảnh khắc Bức tường Berlin đổ cũng diễn ra – sự kiện mà những người sinh viên như chú đã chăm chú dõi theo. Họ đã chứng kiến các giáo sư thuộc Đảng Xã hội Chủ nghĩa Thống nhất dưới thời CHDC Đức bị cho thôi việc, cách cuộc cải tổ diễn ra và những gì xảy ra với người lao động hợp tác đến từ Việt Nam.

Những người lao động hợp tác từ các đất nước anh em có chung lý tưởng xã hội chủ nghĩa như Cu ba, Mô-zâm-bích và Bắc Triều Tiên nhận được thông báo từ chính phủ của họ về việc phải về nước.

— “Việt Nam không tham gia vào lời kêu gọi quay về đó. Đó là một điều tốt”, chú nói. “Trong tình thế đó, người lao động hợp tác Việt Nam hoàn toàn có sự lựa chọn. Họ có quyền tự quyết trong việc ở lại hay đi về. Cả hai lựa chọn đều mở,” chú Súp Lươn nhớ lại. “Họ chỉ cần quyết định thôi. Nước Đức cho họ hỗ trợ để quay về.

Nhận một lúc 4000 DMark để về nhà. Số tiền này vào thời điểm đó tạo ra một động lực đủ lớn để thúc đẩy người Việt mình đưa ra quyết định. Nếu họ quay về, số tiền này là một khởi đầu tốt để bắt đầu lại.”

Cùng lúc đó, rất nhiều người lao động hợp tác bị hủy hợp đồng. Họ không biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Về điều này, chú Súp Lươn cũng nhớ lại:

— “Quá trình thống nhất đất nước của CHLB Đức đi cùng với một sự thay đổi nhanh chóng về ‘Ausländergesetz’. Mục tiêu của ‘Ausländergesetz’ là ngăn chặn việc nhập cư của người nước ngoài. Theo thời gian, ‘Aufenthaltsgesetz’ xuất hiện và được dùng để sàng lọc các nhóm nhập cư. Thời gian sau đó, ‘Fachkräfte-Einwanderungsgesetz’ xuất hiện. Cứ vậy, nước Đức dần trở thành ‘Einwanderungsland’.

Hồi đó, việc cư trú của người nước ngoài bị hạn chế. Chính phủ CHLB Đức đã ký vào thỏa thuận tiếp nhận các trách nhiệm được chuyển giao lại từ CHDC Đức, bao gồm các vấn đề liên quan đến người lao động hợp tác. Điều này được ghi lại trong Hiệp ước thống nhất nước Đức. ‘Ausländergesetz’ nhanh chóng được đưa vào thực thi. Giấy phép cư trú được chia thành nhiều hạng mục. Dựa trên các hạng mục đó, người nước ngoài bị chia thành nhiều nhóm. Người lao động hợp tác từ Việt Nam được xếp vào nhóm được nhận ‘Aufenthaltsbewilligung’. Ngoài ra còn có ‘Aufenthaltsberechtigung’, ‘Aufenthaltsurlaubnis’ và cả ‘Aufenthaltsbefugnis’.

“Der Apfel fällt nicht weit vom Stamm”

Der Osten nach der Wende: Wer hat sich damals organisiert? Was haben unsere Eltern und wir davon gelernt?

Chú Súp Lươn war einer der allerersten Kollegen von Bún Chả in Berlin. Als erfahrene Fachkraft teilte chú Súp Lươn während der Arbeit mit Bún Chả Einblicke in die Dynamiken verschiedener Generationen. Heute erzählt er mehr von seiner Community Arbeit, seinen Erfahrungen in der Wendezeit, Perspektive und Haltung zur politischen Entwicklung.

Chú Súp Lươn selbst ist als junger Mann nach Chemnitz in die DDR zum Studieren gekommen. 10 Jahre ist er geblieben. Als junge Menschen waren sie “nicht politisch engagiert”, meint er, “aber politisch interessiert”. Er berichtet von den Leipziger Montagsdemos, wo er sich mit seinen Freunden unter die Masse gemischt hat.

— “Das war ganz tolle Stimmung!” Nicht für sie selbst, denn sie seien ja “nur politisch interessiert”, aber er berichtet von der emotionalen Stimmung für die deutschen Bürger. Und dann kam tatsächlich der Mauerfall, welchen sie als Studenten mit großem Interesse mitverfolgten. Sie erlebten, wie die SED-Profis an der Uni gekündigt wurden, haben die ganze Umwälzung miterlebt und haben natürlich miterlebt, was mit den Vertragsarbeiter*innen aus Việt Nam passiert ist.”

Die Vertragsarbeiter*innen aus den brüderlichen sozialistischen Ländern, wie Kuba, Mosambik und Nord Korea wurden von ihren Ländern zurückgerufen.

— “Das war gut, dass Việt Nam das nicht gemacht hat,” meinte er. “Vietnamesische Vertragsarbeiter hatten die Wahl, ob sie hier bleiben oder nach Hause gehen wollten. Beides war möglich”, erinnert sich chú Súp Lươn, “man musste sich nur entscheiden. Deutschland gab den Leuten eine Rückkehr-Unterstützung. 4000 D-Mark auf einmal, um zurück nach Việt Nam zu gehen. Das hatte zu der Zeit eine unglaublich starke Kaufkraft. Das war ein guter Neustart.”

nicht weit vom Stamm”

Auf der anderen Seite waren die ganzen Vertragsarbeiter*innen gekündigt worden und wussten nicht, was am nächsten Tag passieren wird.

Auch daran erinnert chú Súp Lươn:

— “Mit der Wiedervereinigung hatte die BRD das Ausländergesetz schnell geändert. Das Ziel des Ausländergesetzes ist es, die Migration von Ausländern zu verhindern. Mit der Zeit kam es zum Aufenthaltsgesetz, in dem die Einwanderung gefiltert wurde. Und dann gibt es seit einiger Zeit das Fachkräfte-Einwanderungsgesetz. So ist Deutschland zum heutigen Einwanderungsland geworden.

Damals wurde der Aufenthalt der Ausländer aber begrenzt. Die BRD musste die Verpflichtungen der DDR, wie eben die Vertragsarbeiter, übernehmen – so stand es im Einigungsvertrag. Aber man hatte das Ausländergesetz schnell in Kraft treten lassen und die Aufenthaltstitel in verschiedenen Kategorien ausgelegt. Ausländer wurden also kategorisch erfasst. Vertragsarbeiter aus Việt Nam haben dann den Titel ‘Aufenthaltsbewilligung’ erhalten. Über diesen Titel gab es noch eine ‘Aufenthaltsberechtigung’, ‘Aufenthaltsurlaubnis’ und dann noch ‘Aufenthaltsbefugnis’.

Die frühere Selbstorganisation unserer Eltern-Generation wirkt sich in heutigen Strukturen und Praktiken aus – als Wissen, aber auch als emotionale und politische Erfahrung. Der Kampf von damals und der Widerstand von heute verweisen auf eine gemeinsame Geschichte.

Giấy phép cư trú mang tên ‘Aufenthaltsbewilligungen’ của người Việt mình bị ràng buộc với mục đích cư trú (zweckgebunden). Khi mục đích cư trú đã hoàn thành hoặc mất đi, việc cư trú mất hiệu lực. Mà mục đích cư trú lại được xác định là đi liền với thời hạn ký kết hợp tác giữa Việt Nam và CHDC Đức. Theo đó, người lao động hợp tác Việt Nam được phép ở lại Đức tổng cộng 5 năm, cho đến khi hợp đồng ban đầu hết hạn và họ phải về Việt Nam.

Điều này bị chỉ trích, vì câu chuyện cư trú của người Việt đi vào một bế tắc vì mâu thuẫn với thỏa thuận hợp tác giữa CHDC Đức và Việt Nam. Khi nhà nước CHDC Đức còn, nhà máy và xí nghiệp có thể gia hạn hợp đồng cho người lao động. Nhờ đó người lao động hợp tác từ Việt Nam được phép cư trú lâu hơn 5 năm. Nói cách khác: điều đó có thể diễn ra, nếu người Việt Nam đóng góp và đem lại giá trị cho xã hội ở đây.

Đáng ra, nếu nhà nước CHDC Đức vẫn còn, việc xây dựng cuộc sống lâu dài ở đây là hoàn toàn khả thi. Ai muốn sẽ nhận được cơ hội đó. Với giấy phép ‘Aufenthaltsbewilligung’ thì khác. Thời hạn cư trú sẽ đi liền với thời hạn trên hợp đồng lao động. Mâu thuẫn này dẫn đến việc chính sách này bị chỉ trích. Thời điểm mà Sở ngoại kiều cấp ‘Aufenthaltsbewilligungen’, họ đã không thực hiện đúng quy trình đi cùng ‘Rechtsmittelbelehrung’ (thủ tục bắt buộc để hướng dẫn về quyền khiếu nại/kháng cáo). Có vẻ, họ thực sự nhầm lẫn và nghĩ là mình làm đúng luật. Hoặc họ cố tình không muốn người Việt biết về quyền lợi trên.

Lúc đầu, người lao động hợp tác mừng vì được ở đây thêm vài năm nữa. Không lâu sau thì nhiều người lo lắng – chuyện gì sẽ xảy ra sau một vài năm xây dựng cuộc sống ở đây? Lại ‘về nhà’? Rất nhiều người mong muốn ở lại sau khi hợp đồng kết thúc. Vì quy trình cấp giấy phép cư trú thiếu thủ tục hướng dẫn về quyền khiếu nại/kháng cáo, họ có những một năm để kháng cáo/khiếu nại.”

“Về nhà” – đâu mới thực sự là nhà? Và “về nhà” có nghĩa là gì? Bún Chả và Nem Chua tự hỏi. Khái niệm này gợi nhớ về một nơi đem lại sự an toàn và thuộc về. Nó cũng là nơi mà con người có thể xây dựng cuộc sống. Những năm 90, Việt Nam trải qua giai đoạn Đổi Mới – thời kỳ cải cách và mở cửa kinh tế-văn hóa sau chiến tranh. Những chuyển đổi đi cùng với các bất cập. Nhiều khu vực vẫn còn thiếu thốn. Người dân vẫn phải tìm đủ cách để có được một công việc. Cấu trúc hành chính, văn hóa làm việc, yêu cầu tuyển dụng cho các công việc mới đều thay đổi. Với những người trưởng thành trong giai đoạn trước đó của đất nước, ra nước ngoài để lao động và lại trở về để bắt đầu lại từ đầu, nhà của họ thay đổi quá nhiều. Nhiều người quay về đã gặp khó khăn trong việc hòa nhập lại vào thị trường lao động. Họ thiếu mạng lưới nghề nghiệp và xã hội vì sống ở nước ngoài quá lâu. Bằng cấp Việt Nam mà họ nhận được từ giai đoạn trước Đổi Mới giảm giá trị. Những thay đổi trong chính sách và quy trình tuyển dụng lao động vô hình chung dẫn đến tỉ lệ cạnh tranh cao hơn đối với những người từ nước ngoài về như họ. Đối diện với việc mất đi cơ hội kinh tế và vị thế xã hội – không chỉ của bản thân mà còn của gia đình, nhiều người lao động hợp tác không muốn “về nhà” hay coi đây là một sự lựa chọn. Nghĩ về định nghĩa của từ “nhà”, Nem Chua và Bún Chả tin rằng nước Đức cũng là nhà của cha mẹ và gia đình mình.

Chú Súp Lươn tiếp tục kể về suy tư và quá trình làm việc cùng các cá nhân đã tham gia vào công tác tổ chức, hỗ trợ cộng đồng tại thành phố Berlin, Leipzig, Dresden, Chemnitz:

— **“Nếu các cô chú không làm gì, người Việt Nam mình sẽ không biết gì về quyền kháng nghị (Widerspruch) và sử dụng nó một cách chính đáng!”**

Chú thuê lại một văn phòng với mức giá hữu nghị từ một công dân Đức có tinh thần đoàn kết với cộng đồng người Việt. Họ mở một địa chỉ tư vấn tại Chemnitz cho cộng đồng và sử dụng đơn kháng nghị (Widerspruchsformular) từ Berlin, Leipzig và Dresden. Trong văn phòng ấy, họ cùng điền đơn từ và nộp chúng cho cơ quan phụ trách. Song song với hoạt động điền đơn kháng nghị, văn phòng cũng cung cấp giờ tư vấn để giải đáp thắc mắc cho người nào có câu hỏi.

— **“Các chú tư vấn cho mọi người suốt những năm 1990, 92, 94, cả khi thời hạn hợp đồng của mọi người đã qua. Thời điểm đó, quyền quyết định nằm trong tay Tòa án hiến pháp. Câu trả lời chính thức vẫn đang bị bỏ ngỏ.”**

Diese Aufenthaltsbewilligungen der Vietnamesen waren allerdings zweckgebunden. Wenn der Zweck erfüllt ist oder wegfällt, ist der Aufenthalt nicht mehr erlaubt. Als Zweck sei die Frist des Vertrags zwischen Việt Nam und der DDR definiert. Die Vertragsarbeiter konnten also insgesamt 5 Jahre hier bleiben, bis der ursprüngliche Vertrag ausläuft und danach mussten sie wieder nach Việt Nam.

Das wurde aber kritisiert, denn der Aufenthalt der Vietnamesen führte damit in eine Sackgasse, was aber nicht im Sinne der DDR-Việt Nam Verträge war. In der DDR war gedacht, dass die Betriebe die Verträge verlängern können und die vietnamesischen Vertragsarbeiter damit auch über die 5 Jahre hinaus hier bleiben können. Anders formuliert: wenn die Vietnamesen der hiesigen Gesellschaft nützlich sein könnten.

Leute, die hier langfristig etwas aufbauen wollten, hätten in der DDR auch die Möglichkeit erhalten. Mit der Aufenthaltsbewilligung ist der Aufenthalt aber an einen fixen Vertrag gebunden, daher gab es viel Kritik. Als die Ausländerbehörden diese Aufenthaltsbewilligungen ausgeteilt haben, scheinen sie sich entweder rechtlich sicher gewesen zu sein oder dass sie die Betroffenen nicht drauf aufmerksam machen wollten, denn sie erteilten die Aufenthaltsbewilligungen einfach ohne Rechtsmittelbelehrung.

Am Anfang haben sich die Vertragsarbeiter gefreut, dass sie einige Jahre hier bleiben durften, aber die Sorge kam schnell – was passiert nach ein paar Jahren, wenn man sich hier ein Leben aufgebaut hat? Dann muss man wieder 'nach Hause' gehen? Der Wunsch, über die Vertragszeit hinaus zu bleiben, war da. Da der Aufenthaltstitel ohne Rechtsbelehrung erteilt wurde, haben die Menschen ein Jahr Zeit, um Widerspruch gegen die Aufenthaltsbewilligung einzulegen."

"Nach Hause gehen" – wo ist überhaupt das Zuhause? Und was bedeutet es "nach Hause zu gehen?" fragen sich Bún Chả und Nem Chua. Es suggeriert für sie einen Ort der Sicherheit und Zugehörigkeit, aber auch einen Ort, in dem man ein Leben aufbauen kann. Việt Nam war in den 90er Jahren in der Zeit des Đổi Mới, also einer Reformphase, in der sie sich zum ersten Mal nach dem Krieg wirtschaftlich und kulturell global öffnete. Die Umsetzung verlief allerdings nicht ohne Probleme, sodass viele Regionen noch sehr arm lebten. Menschen hatten immer noch große Schwierigkeiten, auf formellen Wegen Arbeit zu finden. Behördliche Strukturen, Arbeitskultur und Einstellungsanforderungen für neue Arbeit änderten sich ebenfalls. Für die Menschen, die aus dem Ausland nach Jahren nach Việt Nam zurückkehren, hat sich das Land stark verändert. Viele finden sich nicht mehr zurecht, da ihnen die Netzwerke vor Ort fehlen, ihre Qualifikationen nicht anerkannt werden und aufgrund einer verstärkten Konkurrenz auf dem Arbeitsmarkt durch die veränderten Wettbewerbsbedingungen der Reformpolitik keine Arbeit finden. Viele mussten mit einem wirtschaftlichen und sozialen Abstieg für sich und ihre Familie rechnen, weswegen "nach Hause gehen" für viele nicht mehr in Frage kam. Für Nem Chua und Bún Chả ist klar, auch Deutschland ist das Zuhause ihrer Eltern.

Chú Súp Lươn erzählt weiter, wie er mit federführenden Akteur*innen in Berlin, Leipzig, Dresden und Chemnitz gemeinsam überlegte:

— **"Wenn wir nichts tun, wissen die Leute nichts davon, dass es möglich ist, Widerspruch einzulegen!"**

Mit der solidarischen Unterstützung eines deutschen Bürgers konnten sie in Chemnitz ein Büro zu einem günstigen Preis mieten. Sie eröffneten eine Anlaufstelle für Vietnames*innen mit den Widerspruchsformularen aus Berlin, Leipzig und Dresden. Dort im Büro füllten sie die Widersprüche gemeinsam aus und reichten sie ein. Parallel zu dieser Widerspruchsaktion haben sie auch Beratungen für Vietnames*innen angeboten.

— **"1990, 92, 94 haben wir die Leute beraten, auch wenn die Ablauffristen der Verträge vergangen ist. Die Sache war da noch nicht geklärt, die Sache lag beim Verfassungsgericht."**

“Việc đấu tranh pháp lý khiến nhiều người thấy mờ lung – không chỉ trong suy nghĩ, mà cả trong chiến lược để đối diện với vấn đề. Nhiều nghĩ việc đấu tranh không đem lại kết quả tốt đẹp. Họ tận dụng thời gian để kiếm tiền, dù bằng cách nào đi nữa. Từ bán thuốc lá hay quần áo tại các phiên chợ cuối tuần, nhiều người cố gắng kiếm tiền trước khi về Việt Nam. Một số người lại tin rằng việc thay đổi thể chế chính trị sang CHLB Đức sẽ đem đến một hệ thống bình đẳng hơn. Họ hy vọng, nếu tuân thủ pháp luật thì một ngày nào đó mình sẽ nhận được thẻ cư trú lâu dài và không bị phụ thuộc vào mục đích cư trú nữa.

Đến năm 1996/97 thì nhà nước quyết định, những người Việt nào từng vi phạm luật pháp sẽ bị trục xuất. Và những người đáp ứng được hai tiêu chí sẽ nhận thẻ cư trú. Một là họ chưa vi phạm luật pháp, và hai họ có khả năng tự đảm bảo thu nhập cho bản thân. Tiêu chí ‘tự lo được cho bản thân’ được xem xét ở đây là tự làm chủ và kinh doanh, hoặc làm việc cho doanh nghiệp Đức” – chú Súp Lươn nhớ lại.

Cho đến năm 1997, chỉ có khoảng 16.000 người lao động hợp tác trong tổng số 60.000 người đã nhận được thẻ cư trú.

“Dieser rechtliche Kampf verunsicherte die Menschen – in den Gedanken, aber auch in den Strategien. Die meisten dachten, dass dieser rechtliche Kampf zu keinem guten Ende führen kann und nutzten die Zeit um Geld, egal auf welchem Wege, zu verdienen, z.B. mit dem Verkauf von Zigaretten oder auch Klamotten beim Wochenmarkt, sodass man noch Geld verdienen kann, bevor man dann nach Hause nach Việt Nam musste. Einige glaubten aber mit dem Wechsel zur BRD an ein gerechtes System und hofften, dass wenn man sich an die Regeln hält, irgendwann eine Aufenthaltserlaubnis zu erhalten, die nicht zweckgebunden ist.

So war es dann eben auch 1996/97, dass der Staat entschied, dass Vietnamesen, die straffällig geworden sind, abgeschoben wurden. Und die, die zwei Kriterien erfüllten, erhielten eine Aufenthaltserlaubnis. Sie durften erstens nicht straffällig geworden sein und mussten zweitens in der Lage sein, für ihren eigenen Lebensunterhalt zu sorgen. Mit diesem Kriterium ‘sich selbst zu versorgen’, kam vor allem die Selbstständigkeit oder auch die Arbeit in deutschen Betrieben”, blickt chú Súp Lươn zurück.

Bis 1997 konnten also nur etwa 16000 von insgesamt 60 Tausend der ursprünglich eingereisten Vertragsarbeitenden eine Aufenthaltserlaubnis erhalten.

Thái độ và chiến lược hiện nay đối với làn sóng thù ghét từ cánh hữu.

Tre

Già

Điều chúng ta thiếu không phải ngôn ngữ, mà một chiến lược thật sự khả thi: Làm sao để đến gần hơn với thế hệ 1 và chạm đến họ bằng góc nhìn, công tác cộng đồng và sức thuyết phục của chúng ta?

Song song với cuộc đấu tranh cho quyền ở lại là “Baseballschläger-Jahre” – các vụ bạo lực và tấn công bằng gậy bóng chày do các thành phần cực hữu để đầu trọc thực hiện vào những năm 90. Nem Chua hình dung về cuộc sống của thế hệ cha mẹ trong thời điểm bất an về quyền ở lại, trong khi các vụ tấn công tại Hoyerswerda, Rostock Lichtenhagen, các vụ giết người với động cơ kỳ thị chủng tộc với điều kiện sinh hoạt ngặt nghèo, sự lệ hóa diễn ra. Chú Súp Lươn nhớ lại về việc cộng đồng phải chấp nhận những vụ việc gây rúng động xã hội khi ấy một cách đơn thuần. Vì họ tin rằng “họ chỉ là người nước ngoài vào thời gian đó, những công dân hạng hai”.

Cổ hòng của Nem Chua nghẹn lại, khi câu nói ấy vang lên. Cách xếp loại con người (dựa trên nguồn gốc, xuất xứ, màu da, ngoại hình...) chính là cách các nhóm da trắng chiếm đa số trong xã hội hợp lý hóa việc tước đoạt quyền lợi và nhân tính của con người. Đó là câu nói mà Nem Chua không muốn nghe từ cha mẹ mình – dù là ngày đó hay bây giờ. Cha mẹ đã để lại quê hương và gia đình, vất kiệt cơ thể ở nơi chốn này, góp sức lao động để xây dựng lại đất nước này, để rồi bị những mặc định như vậy biến bản thân thành những kẻ bất hợp pháp, tội phạm, công cụ – cả ngày đó lẫn bây giờ. Cha mẹ đã bị đối xử như công dân hạng hai trên cả bình diện pháp lý lẫn xã hội ở nơi này. Nhiều người như cha mẹ vẫn đang sống cùng, nội tâm hóa và chấp nhận cái cảm giác ấy mỗi ngày – rằng họ mãi mãi chỉ là những kẻ tha hương trên đất khách quê người.

Unsere heutigen Haltungen und Strategien gegenüber rechten Hetzen.

Was uns fehlt, ist nicht die Sprache, sondern eine tragfähige Strategie: Wie können wir uns der 1. Generation annähern und sie für unsere Perspektiven, unsere Arbeit und unsere politischen Überzeugungen erreichen?

Gleichzeitig zu dem Bleiberechtskämpfen sind die 90er Jahre auch als sogenannte “Baseballschläger-Jahre” bekannt. Nem Chua stellt sich die Elterngeneration in einer Zeit zwischen Bleiberechtsfragen und Hoyerswerda, Rostock Lichtenhagen, rassistisch motivierte Morde und gesellschaftlicher Ausgrenzung vor. Chú Súp Lươn erinnerte sich, dass viele dieser Attentate auf sie von der vietnamesischen Community einfach hingeworfen wurden, denn “sie seien als Ausländer zu der Zeit Bürger 2. Klasse”.

Nem Chua muss schlucken, als das gesagt wird. Denn mit dieser Einordnung schwingt eine Welle der Entrechtung und Entmenschlichung mit, die rechtlich und gesellschaftlich von einer weißen Mehrheitsgesellschaft legitimiert wird. Das ist ein Satz, den Nem Chua die eigenen Eltern nicht sagen hören will – weder damals noch heute. Denn sie haben ihre Heimat und ihre Familien zurückgelassen und schufteten ihren Körper hier zugrunde, haben dieses Land mit wiederaufgebaut, wurden und werden bis heute dafür illegalisiert, kriminalisiert und instrumentalisiert. Deren Eltern werden rechtlich und gesellschaftlich in dieser Gesellschaft nach all den Jahren noch immer als Bürger*innen 2. Klasse behandelt und viele von ihnen haben das Gefühl, Gäst*in in diesem Land zu sein, internalisiert und für sich akzeptiert.

Mäng

Moc

“Trong khi đó, những người Đức da trắng đến Việt Nam để du lịch hoặc định cư, chiếm dụng đất, nước, tài nguyên và sử dụng cơ thể của người Việt lại được ăn mừng với cái mác expat cao sang. Về thứ bậc trong xã hội, họ chẳng hề bị hạ thấp và đánh tụt xuống thành người nhập cư hay công dân hạng hai. Cũng chẳng mấy người dành lấy một giây để soi chiếu lại vị trí làm khách thì cần cư xử ra sao trên đất nước của chúng ta,” Nem Chua nghĩ bụng. “Chỉ ra sự phi lý...” Nem Chua kìm nén cái thôi thúc đang kêu gọi bản thân phản ứng lại bên trong mình, uống một ngụm trà và ăn một miếng bánh quy.

Chú Súp Lươn kể tiếp. Họ không có nhiều hy vọng trong việc thay đổi nhận thức xã hội, đấu tranh với chủ nghĩa dân tộc cực đoan, sự ngạo nghễ hay tư duy thượng đẳng đã bám rễ sâu sắc đâu đó trong linh hồn của những kẻ ấy. Và ở điểm nào đó, thế hệ người Việt khi đó đã tự nhận thức và đồng ý với việc: đây là quê hương của họ. Đó cũng là lý do mà chú quyết định rời Đức. Sau khi hoàn thành chương trình học đại học, chú ở lại làm việc đến năm 1997. 20 năm sau đó, chú dành thời gian ở Việt Nam. Trong 15 năm đầu, chú Súp Lươn không hề có chút nhớ nước Đức. Bún Chả và Nem Chua cười khúc khích. “Bọn mình sẽ còn sống ở đây bao lâu nữa, để cảm giác nhớ nước Đức xuất hiện đây” — Nem Chua nghĩ bụng.

Những chia sẻ của chú về thái độ và cách phản ứng của cộng đồng thế hệ 1 đối với các vụ tấn công có động cơ kỳ thị chủng tộc làm rõ một điều. Nhiều người thuộc thế hệ 1 có xu hướng nhìn nhận bạo lực, mâu thuẫn và sự phân biệt đối xử như những trường hợp hy hữu, “sự kiện không mong muốn”, được xếp loại thành cách cư xử của các cá nhân đơn lẻ.

Những đặc điểm thường thấy và lặp lại để ứng phó với xung đột là thái độ nhân nhượng thay vì đối chất trực tiếp. Thay vì để xung đột bộc phát tại không gian công cộng hay sử dụng các công cụ chính trị, nhiều người tìm đến những phương án hướng đến việc giải thích, soi chiếu và thấu hiểu động cơ phía sau của những hành vi bạo lực. Qua đó, họ cũng để tâm đến việc, bản thân kẻ gây ra bạo lực cũng cần nhận được hỗ trợ để vượt qua xung đột.

— “Muốn sống và để kẻ còn lại cũng được sống” — chú Súp Lươn nói.

Là đại diện của thế hệ 1, chú Súp Lươn muốn ưu tiên những thái độ và chiến lược với tầm nhìn lâu dài. Thay vì chọn “phản ứng tạm thời hay phản công theo cảm xúc”, chú nghĩ đến tương lai của tập thể, nghĩ đến một khả năng cùng tồn tại và chung sống với nhau trong xã hội này. Phía sau thái độ này còn là niềm tin cơ bản của chú vào xã hội Đức. Chú cho rằng, xã hội chiếm số đông có khả năng nhận diện được những quy kết thiếu dẫn chứng và cáo buộc sai lệch về cộng đồng người Việt. Thế hệ của chú hy vọng những đóng góp tích cực của cộng đồng cho xã hội sẽ được công nhận, sự đoàn kết và tương trợ sẽ hiện ra khi xung đột. Về câu hỏi liệu chú có khuyên thế hệ tiếp theo giữ thái độ và có phản ứng tương tự của thế hệ trước, chú bày tỏ một cách rõ ràng:

— “Không không, thế hệ cô chú không thể đại diện hay phát biểu thay các cháu, mà cũng không thể khuyên các cháu phản ứng giống mình. Cô chú biết rõ là thế hệ mình đã già, không nắm được tinh thần của thời đại này nữa. Cô chú sắp về hưu rồi, nên chỉ có thể chia sẻ ý kiến. Cô chú không khuyên các cháu điều gì. Lúc 22 tuổi chú cũng có nghe bố mẹ chú đâu. Nên chú không muốn khuyên các cháu phải phản ứng hay cư xử như thế nào.”

Chú nói rằng, việc chia sẻ ý kiến là để thế hệ 2 có cơ hội hiểu thêm về chú và bố mẹ, chú không ấn định phản ứng đó mới là đúng. Chú và nhiều người cùng thế hệ tôn trọng những đóng góp của người trẻ thế hệ hai và không khuyên thế hệ này chọn nhún nhường. Chú biết, ngày càng có nhiều người trong cộng đồng tự hào về thế hệ trẻ — những người đang tìm nhiều cách hơn để đấu tranh cho bình quyền trong xã hội.

“Und all das, während die weißen Deutschen Urlaub in Việt Nam machen oder dorthin auswandern und sich unser Land, unsere Ressourcen und unsere Körper aneignen, dafür als Expat gefeiert werden und nicht als Migrant*in zum*r Bürger*in 2. Klasse degradiert werden und sicherlich nicht eine Sekunde darüber nachdenken, wie sich Gäst*innen in unserem Land zu verhalten haben,” denkt sich Nem Chua. “Findet den Fehler...” Dem Impuls zu widersprechen, versucht Nem Chua erstmal runterschlucken und nimmt sich stattdessen einen Schluck Tee und einen Keks.

Chú Súp Lươn erzählt weiter, dass sie wenig Hoffnung hatten, etwas an der Gesellschaft ändern zu können und dieser nationalsozialistische Stolz und Gedanke irgendwo in den Seelen der Menschen ist und nicht rauszubekommen sei, vielleicht sei das auch irgendwo verständlich, denn das ist die Heimat von ihnen, meint er. Dies war dann der Grund, auch für sich selbst 1997 zu gehen. Er hat sein Studium absolviert und hat noch ein bisschen gearbeitet bis 1997. Dann ist er für 20 Jahre wieder zurück nach Việt Nam. Die ersten 15 Jahre habe chú Súp Lươn Deutschland auch überhaupt nicht vermisst. Bún Chả und Nem Chua müssen kichern. “Wie lange würde es wohl bei uns dauern, bis wir Deutschland vermissen würden” — dachte Nem Chua.

Auf die Frage hin, wie damals und heute mit rassistischen Angriffen auf vietnamesische Menschen innerhalb der 1. Community umgegangen werde, wird deutlich, dass viele Menschen der 1. Generation häufig dazu neigen, Gewalt, Konflikte und Diskriminierung eher als Einzelfälle und “unerwünschte Ereignisse” zu betrachten. Sie sähen solche Vorfälle eher als Verhalten einzelner Personen.

Ein wiederkehrendes Merkmal ihres Umgangs mit Konflikten sei die Zurückhaltung gegenüber direkter Konfrontation. Statt Konflikte öffentlich eskalieren zu lassen oder politisch zu instrumentalisieren, bevorzugen viele einen Ansatz, der auf Klärung, Selbstreflexion und gegenseitiges Verständnis für Beweggründe abziele. Dabei werde auch berücksichtigt, dass sowohl Opfer als auch Täter*innen Unterstützung bräuchten, um Konflikte zu überwinden.

— **“Leben wollen und leben lassen”, so chú Súp Lươn.**

Als Vertreter der 1. Generation stehe für chú Súp Lươn eine langfristige Perspektive im Vordergrund. Statt auf “kurzfristige Reaktionen oder emotionale Gegenangriffe” zu setzen, würde er stärker an die Zukunft der Gemeinschaft und an ein langfristiges Zusammenleben in der Gesellschaft denken. Hinter dieser Haltung stehe ein grundlegendes Vertrauen in die deutsche Gesellschaft. Er gehe davon aus, dass die Mehrheitsgesellschaft unbegründete oder falsche Vorwürfe gegen die vietnamesische Community als solche erkennen kann. Durch kontinuierliche positive Beiträge zur Gesellschaft hoffen sie, dass diese Realität wahrgenommen wird und im Konfliktfall zu Solidarität und Unterstützung führt.

Auf die Frage hin, ob das auch etwas ist, was er der Folgegeneration aktuell empfehlen würde, reagiert er ganz klar:

— **“Nene, wir können für euch nicht reden und können das euch auch nicht empfehlen. Weil wir ganz genau wissen, dass wir eben schon veraltet sind. Wir kriegen den Zeitgeist nicht mehr mit. Wir sind sozusagen schon bald in Rente. Wir können euch nur unsere Meinung sagen, aber können euch nichts empfehlen. Als ich 22 Jahre alt war, habe ich auch nicht auf meine Eltern gehört, daher möchte ich euch auch nicht empfehlen, wie ihr zu handeln habt.”**

Er möchte nur seine Meinung teilen, damit die 2. Generation ihn und ihre Eltern verstehen, gar nicht in dem Glauben, dass dies das Richtige sei. Er und viele andere Personen aus der älteren 1. Generation würden das Engagement der jungen Menschen respektieren und empfiehlt der 2. Generation nicht unbedingt, sich zurückzuhalten. Ein wachsender Stolz entsteht zunehmend auf die jüngere Generation, die vielfältige Wege findet, sich für Gleichberechtigung einzusetzen.

Dù nhiều điều trong lời kể của chú Súp Lươn thôi thúc Nem Chua và Bún Chả phản ứng lại, họ vẫn dành sự thấu hiểu cho những tâm tư và động lực của thế hệ lớn tuổi. 30 năm trước, nhiều người thuộc thế hệ thứ nhất vẫn còn trong độ tuổi đầu hai mươi. Họ phải đối mặt với việc bị tước đi quyền lợi và sống cảm chừng trong điều kiện ngặt nghèo của chính sách cư trú. Những chiến lược sinh tồn sinh ra trong giai đoạn không có hỗ trợ minh bạch từ các cơ quan hành chính Đức. Cha mẹ họ đã tự vật lộn với các điều luật và đơn từ không rõ ràng. Họ dễ dàng rơi vào tình cảnh trở thành tội phạm cả về khía cạnh hiện sinh lẫn lao động, cố gắng vượt qua khủng hoảng nối tiếp, sự chất vấn đến từ thái độ kỳ thị chủng tộc, trong cả văn phòng hành chính lẫn trên đường phố.

Hôm nay, 30 năm sau, thế hệ 1.5 v 2 tự hào nhìn lại di sản đấu tranh của thế hệ đi trước. Họ muốn tiếp tục chính con đường đấu tranh ấy, trong thời điểm khuynh hướng phát xít đang không ngừng tiếp tục, lặp lại tại Đức và châu Âu – điều có thể phá hủy công sức mà cha mẹ đã vun đắp bao năm tháng.

Bún Chả và Nem Chua muốn lắng nghe cảm nhận của chú Súp Lươn về cách cộng đồng phản ứng với cuộc biểu tình phản đối AfD năm 2025. Chú kể, cuộc biểu tình phản đối có hai khía cạnh thú vị. Một bên là Anna Nguyen với danh tính như thể là “một phần của chúng ta”. Một bên là sự biểu tình phản kháng của cộng đồng.

— “Sự xuất hiện và thể hiện của các cháu tốt hơn rất nhiều và đã vượt qua Anna Nguyen,” chú nói. “Thái độ của Anna Nguyen đối với người lao động hợp tác là một thảm họa. Cô ta nói, người lao động hợp tác Việt Nam chẳng đóng vai trò nào trong công cuộc xây dựng đất nước này. Phải nghe điều đó khiến nhiều người bị sốc và phản ứng dữ dội,” chú Súp Lươn nói. “Sau khi đã cố gắng hiến cả mồ hôi và nước mắt ở đây, rồi bị nói là chẳng đem lại giá trị gì... Khi cộng đồng người Việt nghe được điều đó, mọi người mừng vì cuộc biểu tình phản đối đã diễn ra.”

— “Mọi người tự hào, vì các cháu đã khiến câu chuyện và đóng góp của cộng đồng được cất tiếng. Vì rào cản ngôn ngữ mà họ không làm được. Thế hệ cô chú khác với các cháu. Với trải nghiệm trước đó, cô chú vẫn còn bị ảnh hưởng bởi những lo âu và bất an như miếng cơm manh áo, thay vì quan tâm đến tình hình chính trị. Việc thế hệ thứ hai – con cái của mình – nghĩ khác đi, nghĩ tốt hơn, điều đó khiến cô chú rất mừng.”

Dù chiến lược khác nhau, có vài điều mà chú Súp Lươn, Nem Chua và Bún Chả tìm được sự thống nhất: **Mong muốn lớn nhất của các bên là sự đối xử bình đẳng trong xã hội; Việc đấu tranh với các thế lực cánh hữu và kỳ thị chủng tộc cần đi cùng các tiếp cận có thể chạm đến gốc rễ của vấn đề trong xã hội, không nên chỉ diễn ra trong khuôn khổ xung đột, dừng lại ở bề mặt của vấn đề hay chỉ ở “tuyên đấu”; Cộng đồng cần nhiều không gian và các công tác tăng sự hiện diện của mình hơn.**

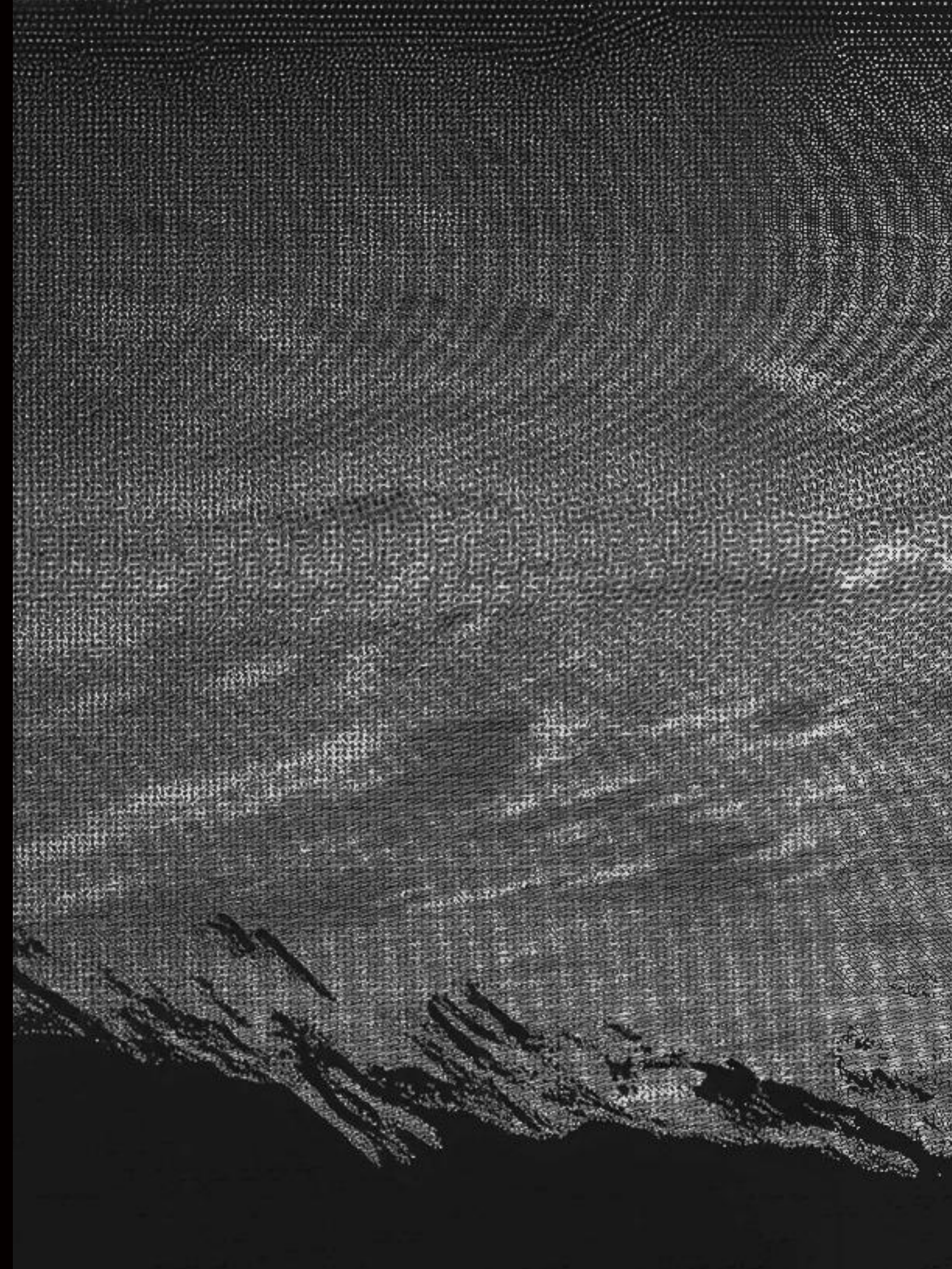
Auch wenn vieles, was chú Súp Lươn erzählt, Nem Chua und Bún Chả im ersten Impuls widerstrebt, so können sie auch seine Gedanken und Beweggründe nachvollziehen. Viele der Eltern der 1.5 und 2. Generation befanden sich vor 30 Jahren in ihren frühen Zwanzigern in einer entrechteten und für sie unvorstellbaren prekären Aufenthaltsrechtlichen Situation. Sie mussten sich oft ohne Unterstützung durch deutsche Behörden, Paragraphen und Formulare wälzen, eigene Strategien des Überlebens finden, wurden in ihrer Existenz und in ihrer Arbeit illegalisiert, standen kontinuierlich vor existenziellen Krisen und unter täglichem Beschuss von Rassisten in Behörden und auf der Straße.

Heute, 30 Jahre später, blicken sie als 1.5 und 2. Generation stolz auf das Vermächtnis der Bleiberechtskämpfe ihrer Elterngeneration zurück. Und gleichzeitig wollen sie genau dort ansetzen, denn die fortdauernde und wiederholte Faschisierung Deutschlands und Europas würde ansonsten alles wieder zunichtemachen, was sich unsere Eltern aufgebaut haben.

Bún Chả und Nem Chua wollen von chú Súp Lươn hören, wie sein Empfinden nach, die vietnamesische Community auf den Gegenprotest reagiert hat. Er erzählt, dass dieser Gegenprotest in zweierlei Hinsicht interessant war, zum Einen war mit Anna Nguyen auch eine von “uns” da und dann gab es auf der Gegenseite noch die Gegendemo von der Community.

— “Eure Präsenz, euer Auftritt war viel viel besser als die von Anna Nguyen,” sagt er. “Vor allem sei Anna Nguyens Haltung gegenüber Vertragsarbeitern katastrophal, denn sie meinte, vietnamesische Vertragsarbeiter hätten kaum eine Rolle beim Aufbau des Landes gespielt. Das war schon ganz heftig für die Leute zu hören”, meinte chú Súp Lươn. “Nachdem man sich schon so viel Mühe gegeben und Fleiß investiert hatte, dann gesagt zu bekommen, sie hätten gar keinen Wert dazu beigetragen... Als die vietnamesische Gemeinde das gehört hatte, waren sie froh, dass es uns [den Gegenprotest] gab.”

— “Die Leute waren stolz, dass ihr das so rüberbringen konntest, was sie aufgrund ihres eigenen Sprachvermögens eben nicht so rüberbringen konnten. Und auch weil wir anders sind, denn wir als Elterngeneration sind bis heute noch von anderen Sorgen und Ängsten geprägt, z.B. dass wir kein Essen haben, anstelle dass wir uns für Politik interessieren. Dass unsere zweite Generation – unsere Kinder – anders denken, besser denken, das hat uns natürlich sehr gefreut.” Trotz unterschiedlicher Strategien gibt es mehrere Punkte, in denen sich chú Súp Lươn, Nem Chua und Bún Chả einig sind: **Der Wunsch nach fairer Behandlung in der Gesellschaft ist ein zentrales gemeinsames Anliegen; Rechte und rassistische Kräfte sollten nicht nur in akuten Konflikten oder an der „Front“ bekämpft werden, sondern auch an ihren gesellschaftlichen Wurzeln; Die Community soll mehr Raum und Sichtbarkeit bekommen.**

Một cây làm chẳng nên non,

Một cái cây đơn lẻ sẽ dễ dàng bị lung lay bởi gió. Những cái cây cùng lớn mạnh với nhau sẽ tạo thành thành trì kiên cố. Sự liên kết đó là nền tảng cho sức kháng cự, tấm chắn bảo vệ và khả năng phản hồi của mọi tập thể.

Cuộc va chạm trực tiếp với thành viên của AfD trong chương trình kêu gọi bầu cử năm 2025 đã chỉ cho nhiều người hoạt động cộng đồng như chú Súp Lươn, Nem Chua và Bún Chả thấy một hiện thực quan trọng. Làn sóng cánh hữu đã đưa cộng đồng Việt Nam vào tầm ngắm. Mỗi quan hệ và sự tin tưởng đã biến thành công cụ một cách có chủ ý. Những điều này phục vụ cho mục đích bầu cử và chính trị lớn hơn. Và sự kháng cự – thông qua nỗ lực của nhiều người và nhóm với thái độ phân tử – là điều cần thiết trong thời điểm này.

Dù Bún Chả và Nem Chua chưa thảo luận sâu với chú Súp Lươn về suy tư bên dưới, nhưng cuộc biểu tình phản đối đã khiến cả hai nghĩ về một điều nữa: Cả thế hệ cha mẹ và con cái đều đã tích cực đóng góp vào khoảnh khắc quan trọng – trong thực hành và hoạt động cộng đồng của riêng mình. Nhớ cuộc trò chuyện với chú Súp Lươn, Bún Chả và Nem Chua đã học được nhiều từ thế hệ cha mẹ. Cùng lúc, họ cũng cảm thấy có quá ít trao đổi về thái độ cũng như chiến lược đối mặt với sự thù ghét của cánh hữu trong thực tại của mỗi cá nhân và tập thể.

Nếu dành chút thời gian để nhìn lại những thời điểm quan trọng, ví dụ như những đấu tranh trong vụ trục xuất gia đình Phạm Phi Sơn hay những tiếng nói đòi quyền lợi trong vụ bóc lột học sinh nghề Việt Nam tại Altenburg, chúng ta thấy rõ một điều: dù hiện thực sống, thái độ và cách tiếp cận khác nhau, chúng ta vẫn sát cánh cạnh nhau trong những khoảnh khắc như thế. Chúng ta san sẻ trách nhiệm và mở cửa cho những phản hồi được cùng nhau lên tiếng – mà không có thảo luận nào diễn ra từ trước.

Cuộc biểu tình phản đối AfD tại Đông Xuân Center là một minh chứng đáng ghi nhớ trong lịch sử phát triển của cộng đồng. Các nhóm và thế hệ khác nhau đã thành công tìm đến nhau và đồng thanh lên tiếng – bất chấp những khác biệt như ý kiến, ngôn ngữ và từ vựng chung để gọi tên vấn đề, lỗ hổng về kiến thức lịch sử và thái độ giữ khoảng cách với chủ đề kỳ thị chủng tộc. Thành công này là cột mốc đánh dấu công lao của cả hai thế hệ. Nhiều cô chú thuộc thế hệ thứ nhất đã sử dụng kênh thông tin của bản thân để lan toả lời kêu gọi và bắc cầu kết nối các nhóm còn lại. Sát cánh cùng họ là sự góp sức của thế hệ thứ hai – với nhận thức và hành động được vun

đắp từ công tác giáo dục về kỳ thị chủng tộc, quá trình lan toả nhận thức trong không gian bạn bè, và phản ứng cứng rắn trước làn sóng cánh hữu cực đoan từ nhiều năm nay. Thông qua sự kiện này, chúng ta hoàn toàn có thể nhìn thấy tiềm năng của một sự hợp tác vượt qua những rào cản giữa các thế hệ – điều chúng ta có thể xây dựng một cách có chủ ý và tính phối hợp cao hơn trong những sự kiện quan trọng sắp tới.

Sau cuộc trò chuyện với chú Súp Lươn, Nem Chua và Bún Chả cũng băn khoăn về một vài điều khác. Khi cánh hữu tiếp tục nhắm vào cộng đồng người Việt với chiến lược tương tự, lập luận và phương án của chúng ta không chỉ có thể bị thâm tóm, mà quan điểm của thế hệ này có thể bị sử dụng để phản bác lại nỗ lực của thế hệ còn lại. Sự an toàn của cộng đồng tại Đức liệu sẽ gặp những nguy cơ nào? Chúng ta làm gì, nếu cánh hữu tại Đức sử dụng chung cách thức để thao túng người nước ngoài chống lại nhau?

Bún Chả và Nem Chua cảm nhận được sức nặng và tầm quan trọng của những điểm giao thoa – thứ được hình thành và thúc đẩy cùng lúc bởi nhiều nhóm và thế hệ. Những điểm chạm trong quá khứ và tương lai cần được nhìn nhận và soi chiếu như những bài học đi cùng với các phương án tiếp cận và mức độ hiệu quả khác nhau. Ở thời điểm này, điều còn còn thiếu có lẽ là một nền tảng vững chắc hơn về lòng tin, sự quyết tâm và nhiều không gian hơn nữa. Đó là những điều kiện cần có để chúng ta có thể sống với những khác biệt, nhưng mỗi nhóm vẫn được phát triển các chiến lược bền vững riêng, cùng lúc tăng khả năng hợp tác khi buộc phải đối mặt với sự tấn công trực diện từ cánh hữu.

Việc mở ra kho lưu trữ và tương tác với các khía cạnh khác nhau của vấn đề là cách để mỗi cá nhân trong cộng đồng có cơ hội nhìn lại khoảnh khắc quan trọng này. Chúng tôi mong rằng, nhận thức và cách đối diện của tập thể sẽ dần hình thành rõ nét theo thời gian. Nhận thức và cách đối diện ấy sẽ định hình cách chúng ta có khả năng nhìn ra những chủ ý phục vụ cho mục đích chính trị hay không: biến một danh tính đi cùng với Việt Nam thành công cụ hay những bước đi chia rẽ vốn dĩ đến từ bên ngoài. Cả chú Súp Lươn, Nem Chua và Bún Chả chân thành mời người đọc cùng suy tư và mở lòng, cho phép nhận thức và sự sẵn sàng trong chúng ta được nuôi dưỡng, lớn dần – để cùng nhau hành động trong những tình huống nguy cấp.

ba cây chùm lại nên hòn núi cao

*Gegenseitig stärken statt
gegeneinander spielen*

Ein Baum allein ist dem Wind ausgeliefert, doch im Zusammenwachsen vieler entsteht ein tragendes Geflecht. In dieser Verbindung wachsen Widerstandskraft, Schutz und kollektive Handlungsfähigkeit.

Die Begegnung mit AfD-Mitgliedern im Rahmen ihres Wahlprogramms im Đông Xuân Center hat vielen Akteur*innen in der Community Arbeit – wie chú Súp Lươn, Nem Chua und Bún Chả – eindrücklich vor Augen geführt, dass rechte Bewegungen die Community gezielt ins Visier nehmen. Bestehende Beziehungen und Vertrauensverhältnisse werden dabei strategisch instrumentalisiert und für wahlpolitische Zwecke kalkuliert genutzt. Und ein Widerstand – durch verschiedene Personen und Gruppen mit kritischen Haltungen – ist in der aktuellen Zeit notwendig.

Zwar haben Bún Chả und Nem Chua diese Entwicklungen bislang noch nicht gemeinsam mit chú Súp Lươn vertieft diskutiert, doch hat die Situation auch bei ihnen einen Reflexionsprozess angestoßen: Sowohl die Eltern- als auch die Folgegenerationen sind in wichtigen Momenten aktiv – in ihren jeweiligen Handlungsfeldern der Community Arbeit. Bún Chả und Nem Chua haben in dem Gespräch mit chú Súp Lươn viel von der Elterngeneration gelernt. Allerdings merken sie auch, dass es bislang zu wenig Austausch zu Haltungen sowie in der Entwicklung von individuellen und kollektiven Strategien im Umgang gegen rechte Hetze gibt.

Wenn wir auf andere entscheidende politische Momente zurückblicken – etwa auf den Widerstand gegen die Abschiebung der Familie Phạm Phi Sơn oder gegen die Ausbeutung von vietnamesischen Auszubildenden in Altenburg – wird deutlich, dass wir trotz unterschiedlicher Lebensrealitäten, Haltungen und Ansätze in diesen Momenten Seite an Seite standen. Wir haben Verantwortung geteilt und Räume für gemeinsames Handeln geöffnet – sogar ohne vorherige Abstimmung.

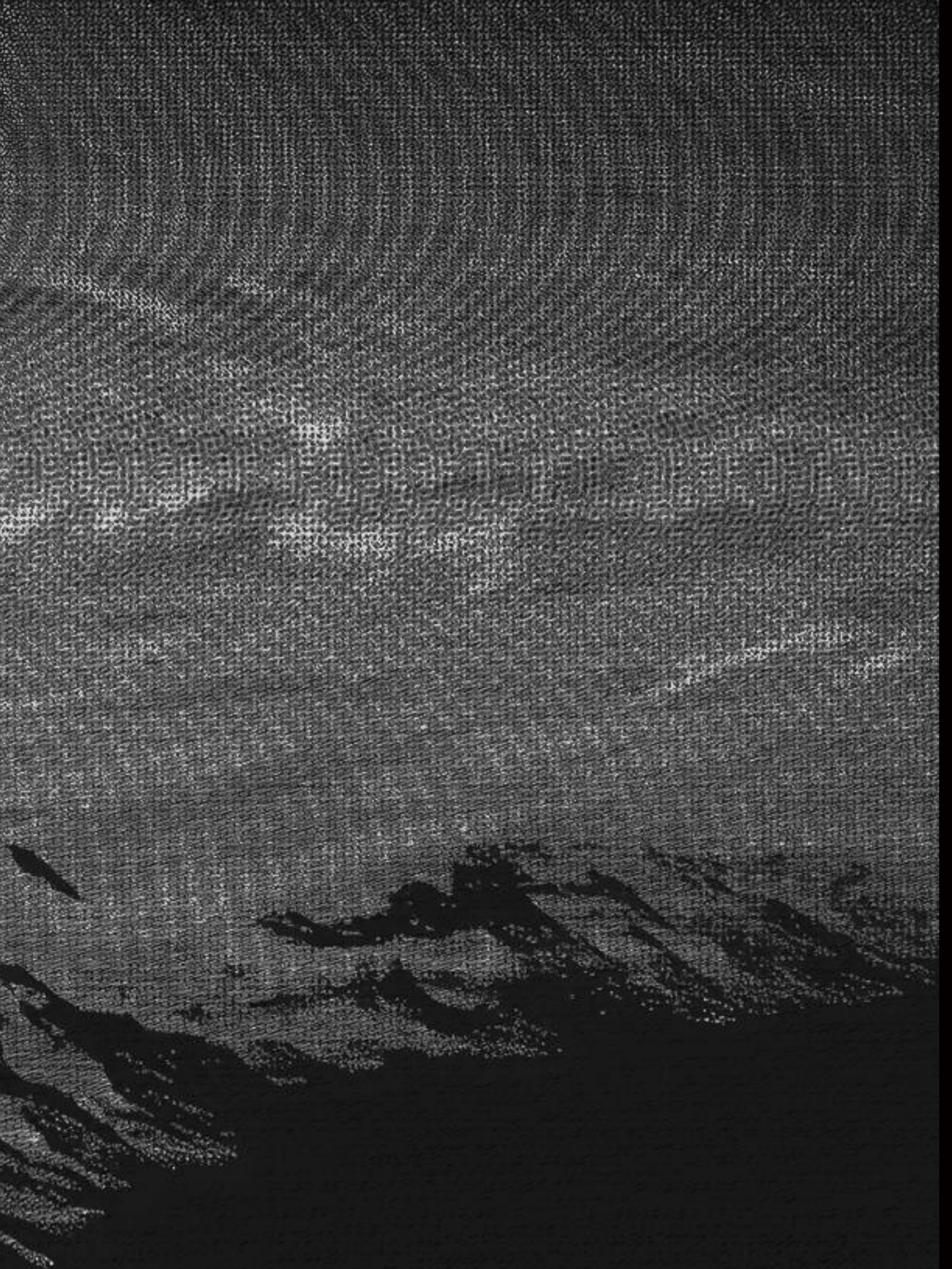
Der Gegenprotest beim Đông Xuân Center ist auch ein ermutigendes Beispiel dafür, wie unterschiedliche Gruppen und Generationen trotz Meinungsverschiedenheiten, fehlenden gemeinsamen Vokabular, Wissenslücken und Distanz zum Thema Rassismus zusammenfinden konnten. Der Erfolg des Gegenprotestes ist beiden Generationen zu verdanken. Während viele Personen der 1. Generation eigene Kommunikationskanäle für die Informationsarbeit in der Community sowie Brücken zu anderen Gruppen

aufgebaut haben, konnte die zweite Generation hingegen durch Bildungsarbeit gegen Rassismus, Sensibilisierung in privaten Räumen und klare Haltung gegen rechtsextreme Bewegungen große Erfolge erzielen. Darin zeigt sich das Potenzial generationenübergreifender Zusammenarbeit – ein Potenzial, das wir in kommenden politischen Momenten bewusst stärken und in gemeinsames Handeln übersetzen können.

Nem Chua und Bún Chả fragen sich nach dem Gespräch mit chú Súp Lươn, welche Risiken entstehen, wenn bestehende Strategien von rechten Bewegungen weiterhin instrumentalisiert werden – und dadurch nicht nur unsere Argumente und Ansätze vereinnahmt, sondern auch die Sicherheit anderer Gruppen in der Community gefährdet wird, wie wir es etwa in den USA bereits beobachten konnten.

Als Mitorganisator*innen des Gegenprotestes glauben Bún Chả und Nem Chua, dass jetzt der richtige Zeitpunkt ist, unsere bisherigen und zukünftigen Berührungspunkte als gelungene Ansätze zu verstehen – als Schritte hin zu einem bewussteren Umgang mit gemeinsamer Verantwortung. Dafür braucht es eine tragfähige Vertrauensbasis, Entschlossenheit und mehr Räume, die wir weiter aufbauen können, um trotz bestehender Unterschiede langfristige Strategien zu entwickeln – insbesondere im Hinblick auf mögliche Angriffe rechter Bewegungen.

Mit der Veröffentlichung des Archivs und dieses Gesprächs hoffen sie, dass einzelne Personen in der Community einen Rückblick auf den Gegenprotest gewinnen können. Vielleicht entwickelt sich mit der Zeit ein bewusster kollektiver Umgang, um der Instrumentalisierung und Spaltung innerhalb der Community entgegenzuwirken. Sowohl chú Súp Lươn als auch Nem Chua und Bún Chả laden die Lesenden dazu ein, dieses Bewusstsein und diese Bereitschaft wachsen zu lassen – um in kritischen Situationen gemeinsam als Community zu handeln.

*Besuche unsere Website unter handsoffdxarchives.noblogs.org,
um die digitale Version dieses Zines zu lesen und auf weitere
Ressourcen der Community zuzugreifen.*

*Hãy truy cập trang web handsoffdxarchives.noblogs.org để
đọc phiên bản số của tập san này. Tại đây, bạn có thể tìm
hiểu thêm về thông tin và nguồn lực cho cộng đồng.*

Biên tập kho lưu trữ / Redaktion des Archives: Bún chả, Kiến, May, mai ngọc, Nem chua

*Bài viết / Textbeiträge: Bún chả, Kiều Trinh, Lam–Thanh Ly, nước mắm, Ốt cay, Trọng, Nem Chua,
chú Súp Lươn*

Dịch thuật / Übersetzung: Bún chả, mai ngọc, Miên, May

Thiết kế & dàn trang / Design & Layout: Chóivi, Bánh Tráng Trộn

Mình họa / Illustrationen: B.Nguyen

*Hình ảnh / Fotos: Do những người ủng hộ cuộc phản đối cung cấp; đã được ẩn danh vì lý do an toàn. /
Von Unterstützer*innen des Gegenprotests bereitgestellt; aus Sicherheitsgründen anonymisiert.*

© 2026 Hands Off ĐXC Archives. Alle Rechte vorbehalten. / Tất cả quyền được bảo lưu.

Được phép chia sẻ và phân phối phi thương mại. Cấm sử dụng cho mục đích thương mại
khi chưa có sự cho phép bằng văn bản./

Nicht-kommerzielle Weitergabe und Verbreitung erlaubt. Kommerzielle Nutzung ohne
schriftliche Genehmigung untersagt.

Liên hệ: / Kontakt: handsoffdx@disroot.org

